

Palaeography
Roots

FACSIMILES

OF THE

ATHOS FRAGMENTS

OF THE

SHEPHERD OF HERMAS

PHOTOGRAPHED AND TRANSCRIBED BY

KIRSOPP LAKE, M.A.

PROFESSOR OF EARLY CHRISTIAN LITERATURE IN THE
UNIVERSITY OF LEIDEN

OXFORD

AT THE CLARENDON PRESS

1907

TO

GERARD ANSTRUTHER WATHEN

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
10 ELMSLEY PLACE
TORONTO 5, CANADA.

JAN 5 - 1932

3777

P R E F A C E

THERE is probably no manuscript in the monastic libraries of Mount Athos which has a greater value than the fragments which are here reproduced; but a glance at the plates will show that this importance is due neither to age nor to beauty. The fragments are peculiarly ugly, and cannot well be dated earlier than the fifteenth century. Their sole interest is to be found in their contents, and in their curious history in the nineteenth century.

Though the Shepherd of Hermas was one of the most popular books in the earliest periods of church history, it so completely went out of fashion that we do not possess a single Greek MS. of the complete text, and only two of any large portions. Of these two the famous Codex Sinaiticus, now at St. Petersburg, is the older and more valuable, but unfortunately it only contains the first quarter of the book. The other is the MS. originally containing the whole text in ten leaves, of which the Athos fragments are now reproduced. These fragments, the first, second, third, fourth, seventh, and eighth leaves of the original MS., are still preserved in the library of the monastery of St. Gregory; three other leaves, the original fifth, sixth, and ninth, are in the University library at Leipzig, and the last of the ten leaves is missing.

Where the text of the Sinaitic Codex is deficient, this (with the exception of a few fragments of Papyri) is the only Greek MS. authority for the text of the Shepherd; it is therefore of the greatest possible value.

The recent history of the MS. is interesting. According to the monks the MS. was seen by Minas Minoides, who was on Mount Athos during the fifth decade of the nineteenth century, and they state that he took with him the missing last leaf. Professor Lambros thinks that the monks have confused Minoides with Simonides. It may be so: but in favour of the monastic tradition is the fact that Minoides certainly was on Mount Athos and did take MSS. away with him; for he was employed by M. Abel Villemain, Minister of Public Instruction under Louis Philippe, and brought from Mount Athos in 1842 the unique MS. of Hippolytus's *Refutation of All Heresies*, published in 1851 by M. Emanuel Miller as the *Philosophoumena* of Origen. An obvious suggestion is that the lost leaf might be found in the *dossier* of Minas Minoides in the Bibliothèque Nationale in Paris; but my friend M. Seymour de Ricci, who very kindly looked for me, reports that it is not there.

Some time before 1855 the nine leaves which are still extant were seen on Mount Athos by the celebrated forger Simonides. He obtained three leaves and copied the other six. He then corrected, emended, and rewrote his transcript, and sold the fair copy together with the three leaves of the actual MS. to the Leipzig Library. The text was published by Anger and Dindorf in 1856, but in the same year Simonides was detected in forgery and sent to Berlin under arrest. Among his papers his original copy was found. In 1859 Simonides, now discredited, published what he asserted to be the text of the last leaf, but no one regarded this seriously until its claims were revived by Hilgenfeld and Dräseke. These scholars thought that the two copies made by Simonides really represented two MSS. and that the last leaf was genuine. Although very few scholars shared this opinion, in the absence of positive evidence the matter had to remain unsettled until 1888. In this year Dr. Armitage Robinson published the results of a discovery of Prof. Lambros. In 1880 Prof. Lambros had been on Mount Athos and was shown by Father Victor the six leaves in the monastery of St. Gregory; in 1883 he sent his pupil Dr. Georgandas to copy the text, and the result of a meeting between Prof. Lambros and Dr. Armitage Robinson in Athens was the publication of a collation of Dr. Georgandas' transcript with Simonides' copy, together with introductions by Dr. Armitage Robinson and Prof. Lambros.

This publication cleared up certain points. It proved beyond further dispute that the copy which

Simonides sold to Leipzig was not the original, and that that found by the police was his actual transcript ; that the last leaf was not in existence on Mount Athos, and that the conclusion published by Simonides was worthless.

At the same time, important though the edition was, the method in which the text was presented rendered it difficult to use ; and I was urged by Dr. Grenfell to make use of the opportunity of a visit to Mount Athos in 1899 to photograph the original. This proved impossible, as the only copy which I was shown was obviously not the original, but had been made (as I now know) some years ago by Father Victor. In 1902 and 1903 I had no better success, but in 1905 I attained my object.

On this occasion Father Victor told me that he had found the original MS. about 1878 (the exact date seemed to have been forgotten) in the possession of a monk belonging to the Monastery of St. Gregory, but living outside the building ; he had recognized its value, acquired it, and made a copy of the text. He was so kind as to allow me to see and to photograph the original, and from the negatives thus obtained the present plates, enlarged to the actual size of the MS., have been produced.

It will be found that the previous collations have been far from accurate ; but even if they had been perfect it is desirable that a photographic facsimile should exist of so unique a MS. preserved in so inaccessible a place, and under conditions which do not by any means secure safety from fire or other risks.

A very few words will suffice as an introduction to the transcript attached to the plates. In making this I have gone as little as possible beyond mechanical transcription intended to serve as an aid for the use of the plates, not as a text of Hermas. But the following details must be noted. In punctuation, and in the use of capitals as well as in that of iota subscript, convention, not the MS., has been followed. In accentuation the MS. has been followed except in the case of enclitics : the scribe's habit is to throw back the accent, even when the preceding word is paroxytone. It seemed an unnecessary disfigurement of the page to follow this custom. I must add that though I have not willingly neglected the accents, I have not specially collated them : if any one will try to read the plates continuously for a few hours his eyes will plead my defence. In the case of final *ν* preceded by *ι* I have been guided partly by convention, as the scribe often uses an abbreviation which is almost indistinguishable from a long iota. Words which are illegible on the plates I have sometimes been able to read on the original negatives, which are now to be found in the library of Magdalen College. These have been supplied without comment. Words which are illegible both on the plates and on the original negatives are supplied by conjecture and enclosed in square brackets. It will be noted that in the transcript there are several instances of meaningless repetitions, and that some of these are corrected in the MS. With some hesitation I decided not to draw attention to these corrections in the transcript, as it is often impossible to say from a photograph which were made by the original scribe, and which by later hands, while any attempt to discriminate would have necessitated the undesirable multiplication of footnotes on an already crowded page. For convenience of reference the chapters and paragraphs of Harnack's edition have been printed in the text and margin of the transcript. It has seemed undesirable to print any collation of the text with the transcripts of Simonides and Georgandas. No transcript has been made of the few words in another hand which are to be seen in the margins of Plates I and IV.

It only remains for me to express very sincere thanks to the President and Fellows of Magdalen for the grant of money which enabled me to pay my last visit to Mount Athos, to the Monks of the Holy Mountain, and especially to Father Victor, for their hospitality, and to the Delegates of the University Press for the help which has been given me in the preparation of the transcript, especially by the suggestions of their proof-reader.

KIRSOPP LAKE.

Leiden, 1907.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ βίβλου λεγομένης Ποιμῆν. Ὅρασις α΄.

1. 1. Ὁ θρέψας με πέπρακε πρὸς γυναῖκα τινα εἰς Ῥώμην. μετὰ πολλὰ ἔτη ταύτην [ἀνεγνωρίσασα] καὶ ἠρέσασα αὐτὴν ἀγαπᾶν ὡς ἀδελφὴν. 2. μετὰ χρόνον τινα λουομένην Ὅρασις α΄
 ἑαυτὴν εἰς (?) τὸν ποταμὸν Τιβέριον εἶδον, καὶ ἐπέδωκα αὐτῇ χεῖρα καὶ ἐξέβαλον αὐτὴν ἐκ τοῦ ποταμοῦ. ἰδὼν δὲ τὸ κάλλος αὐτῆς διελογιζόμενη ἐν τῇ καρδίᾳ μου λέγων·
 [Μακ]άριος ἦμην εἰ τοιαύτην γυναῖκα εἶχον καὶ τῷ κάλλει καὶ τοῖς τρόποις. μόνον τοῦτο ἐβουλομένη, ἕτερον δὲ οὐδὲν. 3. μετὰ χρόνον τινα πορευομένου μου
 [εἰς] κώμας καὶ δοξάζοντος τὰς κτίσεις τοῦ θεοῦ, ὡς μεγάλα καὶ δυνατὰ καὶ ὑπερπεῖσι ἄνθρωπων, περιπατῶν ἀφύπνωσα. καὶ πνευμά με ἔλαβε καὶ ἀπήγαγε δι' ἀνο-
 [δί]ας τινός, δι' ἧς ἀνθρώπος οὐκ ἠδύνατο ὑδεῦσαι· ἦν δὲ ὁ τόπος κρημνώδης καὶ ἀπερρωγῶς ὑπὸ (?) τῶν ὑδάτων. διαβάς οὖν τὸν ποταμὸν ἐκείνον ἦλθον εἰς τὰ ὀ-
 [μαλ]ά, καὶ τιθῶ τὰ γόνατά μου καὶ ἠρέσασα προσεύχεσθαι τῷ κυρίῳ καὶ ἐξομολογεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας μου. 4. προσευχομένου δέ μου ἠνοοίγη ὁ οὐρανός, καὶ βλέπω
 [τὴν γυν]αῖκα ἦν ἐπεθύμησα ἀσπασομένη με ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ λέγουσαν· Ἐρμᾶ, χαῖρε. 5. ἐμβλέψας δὲ αὐτῇ λέγω· Κυρία, τί σὺ ὧδε ποιεῖς; ἡ δὲ φησιν
 [Ἀνελ]ήθησθαι ἵνα σου τὰς ἀμαρτίας ἐλέγξω πρὸς κύριον. 6. λέγω αὐτῇ· Νῦν σὺ μου ἐλεγχος εἶ; Οὐ, φησίν, ἀλλ' ἀκουσόν μου τὰ ῥήματα ἃ σοὶ μέλλω λέγειν. ὁ θεὸς ὁ
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν καὶ κτίσας ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὰ ὄντα καὶ πληθύνας καὶ αὐξήσας ἔνεκεν τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὀργίζεται σοὶ ὅτι ἡμαρτες εἰς ἐμέ.
 7. ἀποκριθεὶς αὐτῇ λέγω· Εἰς σὲ ἡμαρτον; ποίῳ τρόπῳ; ἡ ὅποτε σοὶ αἰσχρὸν λόγον ἐλάλησα; οὐ πάντοτε ὡς θυγατέρα ἠγοοῦμαι; οὐ πάντοτε σε ἐνετραπήν ὡς
 ἀδελφὴν; ἡ τί μου καταψεύδη, γύναι, τὰ πονηρὰ ταῦτα; 8. γελᾶσα δὲ μοι λέγει· Ἐπὶ τὴν καρδίαν σου ἀνέβη ἐπιθυμία τῆς πορνείας. ἡ οὐ δοκεῖ σοὶ ἀνδρὶ
 δικαίῳ πονηρὸν πρᾶγμα εἶναι ἐὰν ἀναβῆ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἡ πονηρὰ ἐπιθυμία; ἀμαρτία γὰρ ἐστὶ μεγάλη, φησίν. ὁ γὰρ δικαῖος ἀνὴρ δικαία βου-
 λεύεται. ἐν τῷ οὖν δικαίᾳ βουλευέσθαι αὐτὸν κατορθοῦται ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ εὐκατάλακτον ἔχει τὸν κύριον ἐν παντὶ πράγματι· οἱ δὲ πονηρὰ βου-
 λευόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν θάνατον καὶ αἰχμαλωτισμὸν ἑαυτοῖς ἐπισπῶνται, μάλιστα οἱ τὸν αἰῶνα τοῦτον περιποιούμενοι καὶ γαυριῶντες ἐν τῷ
 πλούτῳ αὐτῶν καὶ μὴ ἀντεχόμενοι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. 9. πολλὰ μεταμελήσουσιν αἱ ψυχὰι αὐτῶν, οἵτινες οὐκ ἔχουσιν ἐλπίδα, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἀπεγνώ-
 κασιν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν. ἀλλὰ σὺ προσεύχου πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἰάσεται σου τὰ ἀμαρτήματα καὶ ὅλου τοῦ οἴκου σου καὶ πάντων τῶν ἀγίων. 2. 1. Μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτὴν τὰ 2
 ῥήματα ταῦτα ἐκλείσθησαν οἱ οὐρανοί· καγῶ ὅλος ἦμην πεφρικκός, καὶ λυπούμενος. ἔλεγον δὲ ἐν ἑαυτῷ· Εἰ αὕτη μοι ἀμαρτία ἀναγράφεται, πῶς δυνησόμεαι
 σωθῆναι; ἡ πῶς ἐξιλεύσομαι τὸν θεὸν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν μου τῶν τελείων; ποίους ῥημασὶν ἐρωτήσω τὸν κύριον ἵνα ἰλατῶμαι σοὶ; 2. ταῦτά μου συμβουλευομένου καὶ διαλο-
 γιζομένου ἐν τῇ καρδίᾳ, βλέπω κατ' ἐνώπιον μου καθέδραν λευκὴν ἐξ ἐρίων λευκῶν γυμνοῦσαν μεγάλην· καὶ ἦλθε γυνὴ πρεσβύτις ἐν ἱματισμῷ λαμ-
 προτάτῳ, ἔχουσα βιβλίον εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἐκάθισε μόνη, καὶ ἠσπάσατό με· Ἐρμᾶ, χαῖρε. 3. ἡ δὲ εἶπε· Τί στυγνός, ὁ μακρόθυμος, καὶ ἀ-
 στομάχῃτος, ὁ πάντοτε γελῶν, τί οὕτω κατηφῆς τῇ ιδέᾳ καὶ οὐχ ἰλαρός; καὶ εἶπον αὐτῇ· Ὑπὸ τίνος γυναικὸς ἀγαθωτάτης λεγοῦσός μοι
 ὅτι ἡμαρτον εἰς αὐτήν. 4. ἡ δὲ εἶπε· Μηδαμῶς ἐπὶ τὸν δούλον τοῦ θεοῦ πρᾶγμα τοιοῦτον. ἀλλὰ πάντως ἐπὶ τὴν καρδίαν σου ἀνέβη περὶ αὐτῆς. ἔστι μὲν
 τοῖς δούλοις τοῦ θεοῦ ἡ τοιαύτη βουλή ἀμαρτιῶν ἐπιφέρουσα· πονηρὰ γὰρ βουλή καὶ ἐκφρικτος, εἰς πάνσεμον πνεῦμα καὶ ἤδη δεδοκιμασμένον,
 ἐὰν ἀναβῆ ἐπιθυμία ἡ πονηρὸν ἔργον, καὶ μάλιστα Ἐρμᾶς ὁ ἐγκρατῆς, καὶ ἀπεχόμενος πάσης ἐπιθυμίας πονηρᾶς καὶ πλήρης ἀπλότητος καὶ ἀ-
 κακίας μεγάλης. 3. 1. Ἄλλ' οὐχ ἔνεκεν τούτου ὀργίζεται σοὶ ὁ θεός, ἀλλ' ἵνα τὸν οἶκόν σου τὸν ἀνομήσαντα εἰς τὸν κύριον καὶ εἰς ὑμᾶς τοὺς γονεῖς αὐτῶν 3
 ἐπιστρέψῃς. ἀλλὰ φιλότεκος ὦν οὐκ ἐνουθέτεις σου τὸν οἶκον, ἀλλ' ἀφήκες αὐτὸν καταφθαρῆσαι δεινῶς· διὰ τοῦτο ὀργίζεται σοὶ ὁ κύριος·
 ἀλλ' ἰάσεται σου πάντα τὰ γεγονότα πονηρὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου· διὰ γὰρ τὰ ἐκείνων ἀμαρτήματα καὶ ἀνομήματα σὺ κατεφθάρης ἀπὸ τῶν βι-
 ωτικῶν πράξεων. 2. ἀλλὰ ἡ πολλὴ εὐσπλαγχνία τοῦ κυρίου ἠλέησέ σε καὶ τὸν οἶκόν σου ἰσχυροποιήσει καὶ θεμελιώσει σε ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
 σὺ μόνον μὴ βραθυμήσῃς, ἀλλὰ εὐψύχει καὶ ἰσχυροποιήσεις σου τὸν οἶκον. ὡς γὰρ χαλκεὺς σφυροκοπῶν τὸ ἔργον αὐτοῦ περιγίνεται τοῦ
 πράγματος οὐ θέλει, οὕτω ὁ λόγος ὁ καθημερινὸς καὶ δικαῖος περιγίνεται πάσης πονηρίας. μὴ διαλίπῃς οὖν νοουθετῶν σου τὰ τέκνα· οἶδα γὰρ
 ὅτι ἐὰν μετανοήσωσιν ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐγγραφῆσονται εἰς τὰς βίβλους τῆς ζωῆς μετὰ τῶν ἀγίων. 3. μετὰ τὸ παυθῆναι αὐτῆς τὰ ῥήματα
 λέγει μοι· Θέλεις ἀκούσασί μου ἀναγνωσκούσης; λέγω καγῶ· Θέλω, Κυρία μου. λέγει μοι· Γενοῦ ἀκροατῆς καὶ ἄκουε τὰς δόξας τοῦ θεοῦ.
 ἦκουσα μεγάλας καὶ θαυμαστὰς ὡς οὐκ ἴσχυσα μνημονεῖσαι· πάντα γὰρ τὰ ῥήματα ἐκφρικτα, ἃ οὐ δύναται ἄνθρωπος συνιέναι. τῶν οὖν
 ἐσχάτων βημάτων ἐμνημόνευσα· ἦν γὰρ ἡμῖν σύμφωρα καὶ ἡμερᾶ. 4. Ἴδου ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ὃν ἀγαπῶ, δυνάμει καὶ κραταιᾷ ὁ τῇ μεγάλῃ
 συνέσει αὐτοῦ κτίσας τὸν κόσμον καὶ τῇ ἐνδόξῃ αὐτοῦ βουλῇ περιθεὶς τὴν εὐπρέπειαν τῇ κτίσει, καὶ τῷ ἰσχυρῷ ῥήματι πῆξας τὸν οὐρανὸν
 καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, καὶ τῇ ἰδίᾳ σοφίᾳ καὶ προνοίᾳ κτίσας τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, ἦν καὶ εὐλόγησεν, ἰδοὺ μεθιστάνει
 τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὰ ἔρη καὶ τοὺς βουνοὺς καὶ τὰς θαλάσσας, καὶ πάντα ὁμαλὰ γίνεται τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ, ἵνα ἀποδῶ αὐτοῖς τὴν ἐπαγγελίαν
 ἣν ἐπαγγείλατο μετὰ πολλῆς δόξης καὶ χαρᾶς, ἐὰν τηρήσωσιν τὰ νόμιμα τοῦ θεοῦ ἅπερ ἔλαβον ἐν μεγάλῃ πίστει. 4. 1. Ὅτε οὖν ἐτέλεσεν ἀναγι- 4
 νώσκουσα καὶ ἠγέρθη ἀπὸ τῆς καθέδρας, ἦλθον τέσσαρες νεανίσκοι καὶ ἦσαν τὴν καθέδραν καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὴν ἀνατολήν. 2. προσκα-
 λείτῃ δέ με καὶ ἤψατο τοῦ στήθους μου καὶ λέγει μοι· Ἡρεσέ σοι ἡ ἀνάγνωσίς μου; λέγω αὐτῇ· Κυρία, ταῦτά μοι τὰ ἐσχάτα ἀρέσκει, τὰ δὲ
 πρότερα χαλεπὰ καὶ σκληρὰ. ἡ δὲ εἶπε μοι λέγουσα· Ταῦτα τὰ ἐσχάτα τοῖς δικαίοις, τὰ δὲ πρότερα τοῖς ἐθνικοῖς καὶ τοῖς ἀποστάταις.
 3. λαλοῦσης αὐτῆς μετ' ἐμοῦ δύο ἄνδρες ἦλθον καὶ ἦσαν αὐτὴν τῶν ἀγκωνῶν καὶ ἀπῆλθον, ὅπου καὶ ἡ καθέδρα, πρὸς τὴν ἀνατολήν. ἰλαρὰ δὲ ἀπῆλθε,
 καὶ ἀπάγουσα λέγει μοι· Ἀνδρίζου, Ἐρμᾶ. Ὅρασις β΄. 1. 1. Πορευομένου μου εἰς κώμας κατὰ τὸν καιρὸν διὰ πέρυσι περιεπάτων ἀνεμνήσθην 5
 τῆς περυσινῆς ὁράσεως, καὶ πάλιν με αἶρει πνεῦμα καὶ ἀποφέρει εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὅπου καὶ πέρυσιν. 2. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸν τόπον τιθῶ τὰ γόνατα
 καὶ ἠρέσασα προσεύχεσθαι τῷ κυρίῳ καὶ δοξάζειν αὐτοῦ τὸ ὄνομα, ὅτι με ἄξιον ἠγήσατο καὶ ἐγνώρισέ μοι τὰς ἀμαρτίας μου τὰς
 πρότερον. 3. μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι με ἀπὸ τῆς προσευχῆς βλέπω κατέναντί μου τὴν πρεσβυτέρην ἦν καὶ πέρυσιν ἐωράκειν, περιπα-
 τοῦσαν καὶ ἀναγινώσκουσαν βιβλιδαρίου. καὶ λέγει μοι· Δύνη ταῦτα τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ ἀπαγγεῖλαι; λέγω αὐτῇ· Κυρία,
 τοσαῦτα μνημονεῖσαι οὐ δύναμαι· δὸς δὴ μοι τὸ βιβλιδάριον, ἵνα μεταγράψω αὐτό. Λαβέ, φησίν, αὐτὸ καὶ ἀποδώσεις μοι. 4. ἔλαβον ἐγώ,
 καὶ εἰς τινα τόπον τοῦ ἀγροῦ ἀναχωρήσας μετεγραψάμην πάντα πρὸς γράμμα· οὐχ ἠύρισκον γὰρ τὰς συλλαβάς. τελέσαντος οὖν μου
 τὰ γράμματα τοῦ βιβλιδαρίου ἐξαίφνης ἠρπάγη μου ἀπὸ τῆς χειρός· ὑπὸ τίνος δὲ οὐκ οἶδα. 2. 1. Μετὰ δὲ ἡμέρας ἰε' νηστεύσαν- 2
 τός μου καὶ πολλὰ ἐρωτήσαντος τὸν κύριον ἀπεκαλύφθη μοι ἡ γνώσις τῆς γραφῆς. ἦν δὲ γεγραμμένα ταῦτα· 2. Τὸ σπέρμα σου ἠθέτησεν εἰς τὸν
 θεὸν καὶ ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν κύριον καὶ προέδωκε τοὺς γονεῖς αὐτῶν ἐν ἀμαρτίᾳ μεγάλῃ, καὶ ἦκουσαν προδόται γονέων, καὶ προδόντες οὐκ ὠφελήθησαν
 ἀλλ' ἔτι προσέθηκαν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀσελγείαις καὶ συμφυρμοῖς αὐτῶν καὶ πονηρίαις. 3. ἀλλὰ γνώρισον ταῦτα τὰ ῥη-
 ματα τοῖς τέκνοις σου πᾶσιν καὶ τῇ συμβίβῳ σου τῇ μελλούσῃ σου ἀδελφῇ· καὶ γὰρ αὕτη οὐκ ἀπέχεται τῇ γλώσσῃ, ἐν ἣ πονηρεῖται·
 ἀλλὰ ἀκούσασα ταῦτα τὰ ῥήματα ἀφέξεται, καὶ ἔξει ἔλεος. 4. καὶ μετὰ τὸ γνωρίσαι σε ταῦτα τὰ ῥήματα αὐτοῖς δ' ἐνετείλατό μοι
 ὁ δεσπότης ἵνα σοὶ ἀποκαλυφθῇ, τότε ἀφίενται αὐτοῖς αἱ ἀμαρτίαι πᾶσαι ἃς πρότερον ἡμαρτον, πᾶσιν δὲ τοῖς ἀγίοις ἄφεις ἔσται
 τοῖς ἀμαρτήμασι μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐξ ὅλης καρδίας μετανοήσωσιν καὶ ἄρῳσιν ἀπὸ τῶν καρδιῶν αὐτῶν τὰς διψυχίας. 5. ὤμοσεν γὰρ ὁ
 δεσπότης κατὰ τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ· ἐὰν ὠρισμένης τῆς ἡμέρας ταύτης ἐτι ἀμαρτήσῃς γέννηται, μὴ ἔχειν αὐτοὺς σωτηρίαν· ἡ γὰρ
 μετάνοια τοῖς δικαίοις ἔχει τέλος· πεπλήρωται γὰρ αἱ ἡμέραι μετάνοιᾶς πᾶσιν τοῖς ἀγίοις· τοῖς δὲ ἔθνεσιν μετάνοιά ἐστιν ἕως τῆς ἐσχάτης
 ἡμέρας. 6. εἰρεῖς οὖν τοῖς προηγούμενοις τῆς ἐκκλησίας ἵνα κατορθώσωσιν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἀπολάβωσιν ἐκ πλήρους
 τὰς ἐπαγγελίας μετὰ πολλῆς δόξης. 7. ἐμμεῖναι οὖν οἱ ἐργαζόμενοι τὴν δικαιοσύνην καὶ μὴ διψυχῆσθε, ἵνα γέννηται ὑμῶν ἡ πάροδος μετὰ
 τῶν ἀγγέλων τῶν ἀγίων. μακάριοι ὑμεῖς ὅσοι ὑπομενεῖτε τὴν θλίψιν τὴν ἐρχομένην τὴν μεγάλην, καὶ ὅσοι οὐκ ἀρνῆσονται τὴν ζωὴν αὐτῶν. 8. ὤμοσε
 γὰρ ὁ κύριος κατὰ τοῦ νιού αὐτοῦ, τοὺς ἀρνησαμένους τὸν κύριον αὐτῶν ἀπεγνωρίσθαι ἀπὸ τῆς ζωῆς αὐτῶν, τοὺς μέλλοντας ἀρνεῖσθαι ταῖς ἐρχομέναις ἡμέραις·
 τοὺς δὲ πρότερον ἀρνησαμένους, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν ἵλεως ἐγένετο αὐτοῖς. 3. 1. Σὺν δὲ, Ἐρμᾶ, μηκέτι μνησικακῆσθαι τοῖς τέκνοις σου, 3
 μηδὲ τὴν ἀδελφὴν σου ἐάσῃς, ἵνα καθαρισθῶσιν ἀπὸ τῶν προτέρων ἀμαρτιῶν αὐτῶν. παιδευθήσονται γὰρ παιδείᾳ δικαίᾳ, ἐὰν σὺ μὴ μνησι-
 κακῆσθαι αὐτοῖς. μνησικακία θάνατον κατεργάζεται. σὺ δὲ, Ἐρμᾶ, μεγάλας θλίψεις ἔσχες ἰδιωτικὰς διὰ τὰς παραβ[άσει]ς τοῦ σί-
 κκου σου, ὅτι οὐκ ἐμέλησέ σοι περὶ αὐτῶν. ἀλλὰ παρενεθυμήθης καὶ ταῖς πραγματείαις σου συνανεφύρης ταῖς πονηραῖς· 2. ἀλλὰ σ[ώ]ζει σε τὸ
 μὴ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος, καὶ ἡ ἀπλότης σου καὶ ἡ ἐγκρατεία· ταῦτα σέσωκέ σε, ἐὰν ἐμμεῖνης, καὶ πάντας σώζει τοὺς τὰ τοιαῦτα ἐργαζομένους

Z
115
7

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Ottawa

Fragment of an ancient Greek papyrus scroll with handwritten text in a cursive script. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines. The papyrus is heavily damaged, with significant portions missing, particularly along the left and top edges. The ink is dark and the paper is aged and yellowed.

1
5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95

PLATE I

[καὶ πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ καὶ ἀπλότῃ. οὗτοι κατισχύσουσι πάσης πονηρίας καὶ παραμενοῦσιν εἰς ζωὴν αἰώνιον. 3. μακάριοι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν δικαιοσύνην. [οὐ] διαφθαρήσονται ἕως αἰῶνος. 4. ἐρεῖς δὲ Μαξίμω· Ἰδοὺ θλίψις ἔρχεται· ἔάν σοι φανῇ πάλιν ἀρνησαί, ἐγγὺς κύριος τοῖς ἐπιστρεφόμενοις, ὡς γέγραπται ἐν τῷ Ἑλὰδ καὶ Μωδὰδ, τοῖς προφητεύσασιν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῷ λαῷ. 4. 1. Ἀπεκαλύφθη μοι (?)δέ, ἀδελφοί, ὑπὸ τίνος νεανίσκου εὐειδεστάτου λέγοντος· Τὴν πρεσβυτέραν, παρ' ἧς ἔλαβες τὸ βιβλίον, τίνα δοκεῖς εἶναι; ἐγὼ φημι· Τὴν Σίβυλλαν. Πλανᾶσαι, φησὶν, οὐκ ἔστι. Τίς οὖν ἐστίν; φημί. 4. 1. Ἡ Ἐκκλησία, φησὶν. εἶπον οὖν αὐτῷ· Διατί οὖν πρεσβυτέρα; Ὅτι, φησὶν, πάντων πρώτη ἐκτίσθη· διὰ τοῦτο πρεσβυτέρα, καὶ διὰ ταύτην ὁ κόσμος κατητήσθη. 2. μετέπειτα δὲ ὄρασιν εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ μου. ἦλθεν ἡ πρεσβυτέρα καὶ ἠρώτησέ με εἰ ἦδη τὸ βιβλίον ἔδωκα τοῖς πρεσβυτέροις. ἠρνήσαμην δεδωκέναι. Καλῶς, φησὶν, πεποίκηκα· ἔχω γὰρ ῥήματα προσθεῖναι. ὅταν οὖν ἀποτελέσω τὰ ῥήματα πάντα, διὰ σοῦ γνωσθήσεται τοῖς ἐκλεκτοῖς πᾶσιν. 3. γράψεις οὖν δύο βιβλιδάρια, καὶ πέμψεις ἐν Κλήμῃ καὶ ἐν Γραπτῇ. πέμψει οὖν Κλήμης εἰς τὰς ἑξὼ πόλεις, ἐκεῖν γὰρ ἐπιγέγραπται· Γραπτῇ δὲ νοθεῖ [ἦσει] τὰς χήρας καὶ τοὺς ὄρφανούς. σὺ δὲ ἀναγνώσεις εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν προϊσταμένων τῆς ἐκκλησίας. Ὅρασις τρίτη. 1. 1. ὄρασιν εἶδον, Ὅρασις γ' ἀδελφοί, τοιαύτην. 2. νηστεύσας πολλάκις καὶ δεηθεὶς τοῦ κυρίου ἵνα μοι φανερώσῃ τὴν ἀποκάλυψιν ἣν ἐπηγγείλατο δείξει διὰ τῆς πρεσβυτέρας [ἐκείνης], τῇ νυκτὶ ὥφθη μοι ἡ πρεσβυτέρα καὶ εἶπεν· Ἐπεὶ οὕτως ἐνδεὴς καὶ σπουδαῖος εἰς τὸ γνῶναι πάντα, ἐλθέ εἰς τὸν ἀγρὸν ὅπου χρονίζεις, καὶ περὶ ὥραν ἐμπτην [ἐμ]-φρασιθῆσομαι σοι καὶ δείξω ἃ δεῖ σε εἶδεν. 3. ἠρώτησα αὐτὴν λέγων· Κυρία, εἰς ποῖον τόπον τοῦ ἀγροῦ; Ὅπου, φησὶν, θέλεις. ἐξελεξάμην τόπον καλὸν ἀνακεχωρηκότα. πρὶν δὲ λαλήσαι αὐτὴν καὶ εἶπειν τόπον, λέγει μοι· Ἦξω ἐκεῖ ὅπου θέλεις, ἐξελεξάμην τόπον καλὸν ἀνακεχωρηκότα. πρὶν δὲ λαλήσαι αὐτὴν καὶ εἶπειν τόπον, λέγει μοι· 4. ἐγενόμην οὖν, ἀδελφοί, εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ συνώψισα τὰς ὥρας, καὶ ἦλθον εἰς τὸν τόπον ὅπου αὐτὴ ἐλθεῖν ἔμελλε, καὶ βλέπω συμφέλλιον κείμενον ἐλεφάντινον, καὶ ἐπὶ τοῦ συμφέλλιου ἔκειτο κερβικάριον λινοῦν, καὶ ἐπάνω λέντιον ἐξηπλωμένον λινοῦν καρπάσιον. 5. ἰδὼν οὖν ταῦτα κείμενα καὶ μηδέν(α) ὄντα ἐν τῷ τόπῳ ἔκθαμβος ἐγενόμην, καὶ ὡσεὶ τρόμος με ἔλαβε, καὶ αἱ τρίχες μου ὄρθαι· καὶ ὡσεὶ φρίκη μοι προσῆλθεν, μόνου μου ὄντος. ἐν ξμαυτῷ οὖν γενόμενος καὶ μνησθεὶς τῆς δόξης τοῦ θεοῦ καὶ λαβὼν θάρσος, θεὸς τὰ γόνατα ἐξωμολογούμην τῷ κυρίῳ τὰς ἁμαρτίας μου ὡς καὶ πρότερον. 6. ἡ δὲ ἦλθε μετὰ νεανίσκων ἕξ, οὓς καὶ πρότερον ἐωράκειν, καὶ ἐστάθη μοι καὶ κατηκροᾶτο προσευχομένου καὶ ἐξομολογούμενου τῷ κυρίῳ τὰς ἁμαρτίας μου. καὶ ἀψαμένη μου λέγει· Ἐρμᾶ, παῖσαι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν σου πάλιν ἐρωτῶν· ἐράτα καὶ περὶ δικαιοσύνης, ἵνα λάβῃς μέρος ἐξ αὐτῆς μετὰ σεαυτοῦ εἰς τὸν οἶκόν σου. 7. καὶ ἐξηγήειρ με τῆς χειρὸς καὶ ἄγει με εἰς τὸ συμφέλλιον, καὶ λέγει τοῖς νεανίσκοις· Ὑπάγετε καὶ οἰκοδομεῖτε. 8. μετὰ τὸ ἀναχωρήσαι τοὺς νεανίσκους μόνων ἡμῶν γενομένην λέγει μοι· Κάθισον ἄδε. λέγω αὐτῇ· Κυρία, ἄφες τοὺς πρεσβυτέρους πρώτους καθίσαι. ἄ σοι λέγω, φησὶν, κάθισον. 9. θέλοντός μου εἰς τὰ δεξιὰ μέρη καθίσαι οὐκ εἰσέε με, ἀλλ' ἐννεύει μοι τῇ χειρὶ ἵνα εἰς τὰ ἀριστερὰ μέρος καθίσω. λογιζομένου μου οὖν καὶ λυπομένου ὅτι οὐκ εἰσέε με εἰς τὰ δεξιὰ μέρη καθίσαι, λέγει μοι· Δυτῆ, Ἐρμᾶ; ὁ εἰς τὰ δεξιὰ τόπος ἄλλων ἐστί, τῶν ἡδὴ εὐπρεστηκότων τῷ θεῷ καὶ παθόντων ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· σοὶ δὲ πολλὰ λείπει ἵνα μετ' αὐτῶν καθίσῃς· ἀλλ' ὡς ἐμμένεις τῇ ἀπλότῃ, μείνον, καὶ καθίσεις μετ' αὐτῶν, καὶ ὅσοι ἂν ἐργάσωνται τὰ ἐκείνων ἔργα καὶ ὑπενέγκωσιν ἃ ἐκεῖνοι ὑπήνεγκαν. 2. 1. Τί, φημί, ὑπήνεγκαν; Ἄκουε, φησὶν· μᾶστιγας, φυλακάς, θλίψεις μεγάλας, 2 σταυρούς, θηρία ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐκείνων ἐστί τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγιάσματος, καὶ ὃς ἔάν πάθῃ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ· τῶν δὲ λοιπῶν τὰ ἀριστερὰ μέρη ἐστί. ἀλλὰ ἀμφοτέρων, καὶ τῶν ἐκ δεξιῶν καὶ τῶν ἀριστερῶν καθημένων, τὰ αὐτὰ δῶρα καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· μόνον ἐκεῖνοι ἐκ δεξιῶν κἀθηρται καὶ ἐχ[ουσιν] δόξαν τινά. 2. σὺ δὲ κατεπίθυμος εἶ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μετ' αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ ὑπερημάτια σου πολλά· καθαρῶσθῃ δὲ ἀπὸ τῶν ὑπερημάτων σου, καὶ πάντες δὲ οἱ μὴ διψυχούντες καθαρῶσθονται ἀπὸ τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῶν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν. 3. ταῦτα δὲ εἰπούσα ἤθελεν ἀπελευθεῖν· πεσῶν δὲ αὐτῆς πρὸς τοὺς πόδας ἠρώτησα αὐτὴν κατὰ τοῦ κυρίου ἵνα μοι ἐπιδείξῃ ὃ ἐπηγγείλατο ὄραμα. 4. ἡ δὲ πάλιν ἐπελάβετο τῆς χειρὸς μου καὶ ἡγειρέ με καὶ καθίζει ἐπὶ τὸ συμφέλλιον ἐξ εὐωνύμων· καθέζεται δὲ καὶ αὐτὴ ἐκ δεξιῶν. καὶ ἐπάρασα ῥάβδον τινὰ λαμπρὰν λέγει μοι· Βλέπεις μέγα πρᾶγμα; λέγω αὐτῇ· Κυρία, οὐδὲν βλέπω. Ἰδοὺ οὐχ ὄρας κατέναντί σου πύργον μέγαν οἰκοδομούμενον ἐπὶ ὑδάτων λίθις τετραγώνοις λαμπροῖς; 5. ἐν τετραγῶν δὲ ὠκιδόμητο ὁ πύργος ὑπὸ τῶν ἑξ νεανίσκων τῶν ἐληλυθότων μετ' αὐτῆς· ἄλλαι δὲ μυριάδες ἀνδρῶν παρέφερον τοὺς λίθους, οἱ μὲν ἐκ τοῦ βυθοῦ, οἱ δὲ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπέδιδον τοῖς νεανίσκοις. ἐκεῖνοι δὲ ἐλάμβανον καὶ ὠκοδόμουν· 6. τοὺς μὲν ἐκ τοῦ βυθοῦ λίθους ἔλκομένους πάντας οὕτως ἐτίθεσαν εἰς τὴν οἰκοδομήν· ἡρμοσμένοι γὰρ ἦσαν καὶ συνεφώνουν τῇ ἀρμογῇ μετὰ τῶν ἐτέρων λίθων· καὶ οὕτως ἐκολλῶντο ἀλλήλοις, ὥστε τὴν ἀρμογὴν αὐτῶν μὴ φαίνεσθαι. ἐφαίνετο δὲ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ πύργου ὡς ἐξ ἐνὸς λίθου ὠκοδομημένη. 7. τοὺς δὲ ἐτέρους λίθους τοὺς φερομένους ἀπὸ τῆς ξηρᾶς οὓς μὲν ἀπέβαλλον, οὓς δὲ ἐτίθουν εἰς τὴν οἰκοδομήν· ἄλλους δὲ κατέκοπτον καὶ ἐρίπτον μακρὰν ἀπὸ τοῦ πύργου. 8. ἄλλοι δὲ λίθοι πολλοὶ κύκλω τοῦ πύργου ἔκειντο, καὶ οὐκ ἐχρῶντο αὐτοῖς εἰς τὴν οἰκοδομήν· ἦσαν γὰρ τινες ἐξ αὐτῶν ἐψωρι-ἀκότες, ἕτεροι δὲ σχισμὰς ἔχοντες, ἄλλοι δὲ κεκολωβωμένοι, ἄλλοι δὲ λευκοὶ καὶ στρογγύλοι, μὴ ἀρμόζοντες εἰς τὴν οἰκοδομήν. 9. ἔβλεπον δὲ ἐτέρους λίθους τοὺς ῥιπτομένους μακρὰν ἀπὸ τοῦ πύργου καὶ ἐρχομένους εἰς τὴν ὁδὸν καὶ μὴ μένοντας ἐν τῇ ὁδῷ, ἀλλὰ κυλιόμενοι ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν ἀνοδίαν· ἐτέρους δὲ ἐπὶ πῦρ ἐπίπτοντας καὶ καιομένους· ἐτέρους δὲ πίπτοντας ἐγγὺς ὑδάτων καὶ μὴ δυναμένους κυλισθῆναι εἰς τὸ ὕδωρ. 3. 1. Δείξας δὲ μοι ταῦτα ἠθέλησεν ἀποτρέχειν. λέγω αὐτῇ· Κυρία μου, τί μοι τὸ ὄφελος ταῦτα ἐωρακέναι καὶ μὴ γινώσκειν τί ἐστὶ ταῦτα τὰ πρᾶγματα; ἀποκριθεῖσά μοι λέγει· Πανοῦργος εἶ, ἄνθρωπε, θέλων γινώσκειν τὰ περὶ τὸν πύργον. καὶ φημι, Κυρία, ἵνα τοῖς ἀδελφοῖς ἀναγγείλω, καὶ ἰλαρῆτεροι γίνωσκωνται, καὶ ταῦτα ἀκούσαντες γινώσκωσι τὸν θεὸν ἐν πολλῇ δόξῃ. 2. ἡ δὲ ἔφη· Ἀκούσονται μὲν πολλοὶ· ἀκούσαντες δὲ τινες ἐξ αὐτῶν χαρήσονται, τινὲς δὲ κλαύσονται· ἀλλὰ καὶ οὗτοι, ἔάν ἀκούσαντες μετανοήσωσιν, καὶ αὐτοὶ χαρήσονται. ἄκουε οὖν τὰς παραβολὰς τοῦ πύργου· ἀποκαλύψω σοι γὰρ τὰ πάντα. καὶ μηκέτι μοι κόπους πάρεχε περὶ ἀποκαλύψεως· αἱ γὰρ ἀποκαλύψεις αὐταὶ τέλος ἔχουσιν· πεπληρωμένοι γὰρ εἰσιν. ἀλλ' οὐ παύσῃ αἰτούμενος ἀποκαλύψαι· ἀναίδης γὰρ εἶ. 3. τὸν μὲν πύργον ὃν βλέπεις οἰκοδομούμενον, ἐγὼ εἶμι ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὀφθεισά σοι καὶ νῦν καὶ τὸ πρότερον· ὃ ἔάν οὖν θέλῃς ἐπερώτα περὶ τοῦ πύργου, καὶ ἀποκαλύψω σοι, ἵνα χαρῆς μετὰ τῶν ἁγίων. 4. λέγω αὐτῇ· Κυρία, ἐπεὶ ἄψαξ ἄξιόν με ἡγήσω τοῦ πάντα ἀποκαλύψαι, ἀποκάλυψον. ἡ δὲ λέγει μοι· Ὁ ἐὰν ἐνδέχεται ἀποκαλυφθῆναι σοι, ἀποκαλυφθήσεται. μόνον ἡ καρδία σου πρὸς τὸν θεὸν ἦτω καὶ μὴ διψυχῆς ὃ ἂν εἶδῃς. 5. ἐπηρώτησα αὐτὴν· Διατί ὁ πύργος ἐφ' ὑδάτων ὠκοδόμηται, κυρία; εἶπὼν σοι, φησὶν, καὶ τὸ πρότερον, πανοῦργος εἶ περὶ τὰς γραφάς, καὶ ἐκζητήσεις ἐπιμελῶς· ἐκζητῶν οὖν εὐρήσεις τὴν ἀληθειαν. διατί οὖν ἐφ' ὑδάτων ὠκοδόμηται ὁ πύργος, ἄκουσον· ὅτι ἡ ζωὴ ἡμῶν δι' ὕδατος ἐσώθη καὶ σωθήσεται. θεμελιώτα δὲ ὁ πύργος τῷ ῥήματι τοῦ παντοκράτορος καὶ ἐνδόξου ὀνόματος, κρατεῖται δὲ ὑπὸ τῆς ἀοράτου δυνάμεως τοῦ δεσπότου. 4. 1. Ἀποκριθεὶς δὲ λέγω αὐτῇ· Κυρία, μεγάλας καὶ θαυμαστὰς ἔχει τὸ πρᾶγμα τοῦτο. οἱ δὲ νεανίσκοι οἱ ἐξ οἱ οἰκοδομοῦντες τίνες εἰσίν; ἡ δὲ ἔφη· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ θεοῦ οἱ πρῶτοι κτισθέντες, οἱς παρέδωκεν ὁ κύριος πᾶσαν τὴν κτίσιν αὐτοῦ, αὖξιν καὶ οἰκοδομεῖν καὶ δεσπόζειν τῆς κτίσεως πάσης. διὰ τούτων οὖν τελεσθήσεται ἡ οἰκοδομὴ τοῦ πύργου. 2. Οἱ δὲ ἕτεροι οἱ παραφέροντες τοὺς λίθους τίνες εἰσίν; καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ θεοῦ· οὗτοι δὲ οἱ ἐξ ὑπερέχοντες αὐτῶν εἰσι. συντελεσθήσεται οὖν ἡ οἰκοδομὴ τοῦ πύργου, καὶ πάντες ἰμοῦ εὐφρανθήσονται κύκλω τοῦ πύργου καὶ δοξάσουσιν τὸν θεόν, ὅτι ἐτε-λέσθη ἡ οἰκοδομὴ τοῦ πύργου. 3. ἐπηρώτησα αὐτὴν λέγων· Κυρία, ἦθελον γνῶναι τῶν λίθων τὴν διαφορὰν καὶ τὴν δύναμιν, ποταπῇ ἐστίν. ἀποκριθεῖσά μοι λέγει· Οὐχ ὅτι σὺ ἐκ πάντων ἀζιώτερος εἶ ἵνα σοὶ ἀποκαλυφθῇ· ἄλλοι γὰρ σοῦ πρότεροι εἰσι καὶ βελτίονες, οἱς εἶδε ἀποκαλυφθῆναι τὰ ὄραματα ταῦτα· ἀλλ' ἵνα δοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, σοὶ ἀπεκαλύφθη καὶ ἔτι ἀποκαλυφθήσεται διὰ τοὺς διψυχούς, τοὺς διαλογιζομένους ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰ ἄρα ἐστί ταῦτα ἢ οὐκ ἐστί. λέγε αὐτοῖς ὅτι ταῦτα πάντα ἀληθῆ ἐστί, καὶ οὐδὲν ἐστὶν ἐξωθεν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ ταῦτα ἰσχυρὰ καὶ βέβαια καὶ θεμελιωμένα ἐστί. 5. 1. Ἄκουε οὖν περὶ τῶν λίθων τῶν ὑπαγόντων εἰς τὴν οἰκοδομήν. οἱ μὲν λίθοι οἱ τετράγωνοι καὶ λευκοὶ καὶ συμφωνοῦντες ταῖς ἀρμογαῖς αὐτῶν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀπόστολοι καὶ ἐπίσκοποι καὶ διδάσκαλοι οἱ πορευθέντες κατὰ τὴν σεμνότητά τοῦ θεοῦ καὶ ἐπισκοπήσαντες καὶ διδάξαντες καὶ διακονήσαντες ἀγνῶς καὶ σεμνῶς τοῖς δούλοις τοῦ θεοῦ τὸν θεὸν ἴδοντες, οἱ μὲν κεικοιμημένοι, οἱ δὲ ἐτι ὄντες· πάντοτε αὐτοῖς συνεφώνησαν καὶ ἐν ἑαυτοῖς εἰρήνην ἔσχον καὶ ἀλλήλων ἠκούσαν· διὰ τοῦτο ἐν τῇ οἰκοδομῇ τοῦ πύργου συμφωνοῦσιν αἱ ἀρμογαὶ αὐτῶν. 2. Οἱ δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ [ἐλ-]κόμενοι καὶ ἐπιτιθέμενοι εἰς τὴν οἰκοδομήν καὶ συμφωνοῦντες μετὰ τῶν ἐτέρων λίθων τῶν ἡδὴ ὠκοδομημένων τίνες εἰσίν; Ο[ὑτοί εἰσιν] οἱ κεικοιμημένοι καὶ παθόντες ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου. 3. ὁ δὲ ἔφη· Τοὺς μὲν εἰς τὴν οἰκοδομήν ὑπάγοντας καὶ μὴ λατομου[ένους], τοῦτους ὁ κύριος ἐδοκίμασεν, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν τῇ εὐθύτῃ τοῦ κυρίου καὶ κατάρθωσαν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. 4. Οἱ δὲ ἀγόμε[νοι καὶ] τιθέμενοι εἰς τὴν οἰκοδομήν τίνες εἰσίν; Νεοὶ εἰσίν ἐν τῇ πίστει τοῦ κυρίου καὶ πιστοί. νοθετοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸ ποιε[ῖν τὸ ἀγαθόν,] διότι οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτοῖς πονηρία. 5. Οὓς δὲ ἀπέβαλλον καὶ ἐρίπτον, τίνες εἰσίν; Οὗτοί εἰσιν οἱ ἡμαρτηκότες καὶ θέλου[τες μετα]-

Fragment of an ancient Greek papyrus scroll with dense handwritten text in a cursive script. The fragment is irregularly shaped with frayed edges. The text is organized into approximately 15 lines, with some lines being significantly shorter than others. The ink is dark and the papyrus is aged and yellowed.

1
5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70

PLATE II

νοῆσαι· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπερίφη[σαν] ἔξω τοῦ πύργου, ὅτι εὐχρηστοὶ ἔσονται εἰς τὴν οἰκοδομήν, ἐὰν μετανοήσωσιν. οἱ οὖν [μέλλοντες μετανοεῖν, ἐὰν μετανοή-
 ῶσιν, ἰσχυροὶ ἔσονται ἐν τῇ πίστει, ἐὰν νῦν μετανοήσωσιν ἐν τῷ οἰκοδομείτῳ ὁ πύργος. ἐὰν δὲ τελεσθῇ ἡ οἰκοδομή, οὐκέτι ἔξ[ουσιν τόπον, ἀλλ' ἔσονται ἔκβολοι].
 μόνον δὲ τοῦτο ξέουσιν, ὅτι παρὰ τῷ πύργῳ κείνται. 6. 1. Τοὺς δὲ κατακοπτομένους καὶ μακρὰν ῥιπτομένους ἀπὸ τοῦ πύργου θέλεις γνῶ[ναι; οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ] 6
 τῆς ἀνομίας· ἐπίστευσαν δὲ ἐν ὑποκρίσει, καὶ πᾶσα ἀνομία οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν· διὰ τοῦτο οὐκ ἔχουσι σωτηρίαν, ὅτι οὐκ εἰσὶν [εὐχρηστοὶ εἰς οἶκο]-
 5 δομὴν τοῦ πύργου διὰ τὰς πονηρίας αὐτῶν. 2. τοὺς δὲ ἐτέρους λίθους οὐδὲ ἑώρακας πολλοὺς κειμένους, καὶ μὴ ὑπάγοντας εἰς τὴν οἰκοδομήν, οὗτοι οἱ μὲν ἔψω]-
 ριακότες εἰσιν, οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, μὴ ἐπιμεινάντες δὲ ἐν αὐτῇ μηδὲ κολλώμενοι τοῖς ἀγίοις· διὰ τοῦτο ἀχρηστ[οὶ εἰσιν. 3. Οἱ δὲ τὰς]
 σχισμὰς ἔχοντες τίνες εἰσιν; Οὗτοί εἰσιν οἱ κατ' ἀλλήλων ἔχοντες ἐν ταῖς καρδίαις καὶ μὴ εἰρηνεύοντες ἐν ἑαυτοῖς, [οἱ εἰς μὲν πρόσωπον εἰρήνην]
 ἔχοντες, ὅταν δὲ ἀποχωρισθῶσιν, αἱ πονηρίαὶ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμμένουσιν. αὐταὶ οὖν αἱ σχισμαὶ εἰσιν ἅς ἔχουσιν οἱ λίθοι. 4. οἱ δὲ]
 κεκολωβωμένοι, οὗτοί εἰσιν οἱ πεπιστευκότες μὲν καὶ τὸ πλεῖον μέρος ἔχοντες ἐν δικαιοσύνῃ, τινὰ δὲ μέρη ἔχοντες [τῆς ἀνομίας· διὰ τοῦτο]
 10 κολοβοὶ καὶ οὐχ ὀλοτελεῖς εἰσιν. 5. Οἱ δὲ λευκοὶ καὶ στρογγύλοι καὶ μὴ ἀρμόζοντες εἰς τὴν οἰκοδομήν τίνες εἰσιν, κυρία; ἀπ[οκριθεῖσα λέγει] μοι
 [Ἔως] πότε μαρὸς εἶ καὶ ἀσύνετος, καὶ πάντα ἐπερωτᾷς καὶ οὐδὲν νοεῖς; οὗτοί εἰσιν οἱ ἔχοντες μὲν πίστιν, ἔχοντες δὲ πλοῦτον τ[οῦ αἰῶνος τούτου]. ὅταν
 [δὲ] γένηται θλίψις, διὰ τὸν πλοῦτον αὐτῶν καὶ τὰς πραγματείας ἀπαρνοῦνται αὐτῶν τὸν κύριον. 6. ἀποκριθεὶς αὐτῇ λέγω· Κυρία, πότε οὖν εὐχρηστοὶ ἔσονται εἰς τὴν
 οἰκοδομήν; Ὅταν, φησὶ, περικοπῇ αὐτῶν ὁ πλοῦτος ὁ ψυχαγωγῶν αὐτούς, τότε εὐχρηστοὶ ἔσονται τῷ θεῷ. ὥσπερ γὰρ ὁ λίθος ὁ στρογγύλος ἐὰν μὴ περικοπῇ καὶ
 ἀποβάλλῃ ἐξ αὐτοῦ τῆ, οὐ δύναται τετράγωνος γενέσθαι, οὕτω καὶ οἱ πλουτοῦντες ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, ἐὰν μὴ περικοπῇ αὐτῶν ὁ πλοῦτος, οὐ δύναται τῷ χριστῷ
 15 εὐχρηστοὶ γενέσθαι. 7. ἀπὸ σεαυτοῦ πρῶτον γνῶθι· ὅτε ἐπλούτεις, ἀχρηστος ἦς, νῦν δὲ εὐχρηστος καὶ ὠφέλιμος εἶ τῇ ζωῇ. εὐχρηστοὶ [γίνε]σθε τῷ θεῷ·
 καὶ γὰρ σὺ αὐτὸς χρᾶσαι ἐκ τῶν αὐτῶν λίθων. 7. 1. Τοὺς δὲ ἐτέρους λίθους, οὓς εἶδες μακρὰν ἀπὸ τοῦ πύργου ῥιπτομένους καὶ πίπτοντας εἰς τὴν ὁδὸν καὶ κυλιόμενους 7
 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὰς ἀνοδίας· οὗτοί εἰσιν οἱ πεπιστευκότες μὲν, ἀπὸ δὲ τῆς διψυχίας αὐτῶν ἀφίουσι τὴν ὁδὸν τὴν ἀληθῆ· δολοῦντες οὖν βελ-
 τίονα ὁδὸν δύνασθαι εὐρεῖν, πλανῶνται καὶ τλαιπωροῦσιν περιπατοῦντες ἐν ταῖς ἀνοδίαις. 2. οἱ δὲ πίπτοντες εἰς τὸ πῦρ καὶ καύμενοι, οὗτοί
 εἰσιν οἱ εἰς τέλος ἀποστάντες τοῦ θεοῦ τῷ ζῶντος, καὶ οὐκέτι αὐτοῖς ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν τὸ μετανοῆσαι διὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀσελγείας αὐτῶν
 10 καὶ τῶν πονηριῶν ἂν ἐργάζοντο. 3. τοὺς δὲ ἐτέρους τοὺς πίπτοντας ἐγγὺς τῶν ὑδάτων καὶ μὴ δυναμένους κυλισθῆναι εἰς τὸ ὕδωρ, θέλεις γνῶναι τίνες εἰσιν; οὗτοί εἰσιν
 οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες καὶ θέλοντες βαπτισθῆναι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου· εἶτα ὅταν ἔλθῃ αὐτοῖς εἰς μείαν ἢ γνῶσις (?) τῆς ἀληθείας, μετανοοῦσι καὶ
 πονηροῦνται πάλιν ὀπίσω τῶν πονηριῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν. 4. ἐτέλεσεν οὖν τὴν ἐξηγήσιν τοῦ πύργου. 5. ἀναιδεοσάμενος δὲ ἐπ' αὐτὴν ἐπηρώτησα ἔτι, εἰ
 ἄρα πάντες οἱ λίθοι οὗτοι ἀποβεβλημένοι καὶ μὴ ἀρμόζοντες εἰς τὴν οἰκοδομήν τοῦ πύργου, εἶ ἔστιν αὐτοῖς μετάνοια καὶ ξέουσιν τόπον εἰς τὸν πύργον
 τούτον. Ἐχουσι, φησὶν, μετάνοιαν, ἀλλ' εἰς τούτον τὸν τόπον οὐ δύναται ἀρμόσαι. 6. ἐτέρω δὲ τόπῳ ἀρμόσουσιν πολὺ ἐλάττω, καὶ τοῦτο ὅταν (?) βα-
 15 σανισθῶσιν καὶ πληρῶσιν τὰς ἡμέρας τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ διὰ τοῦτο μετατεθῆσονται, ὅτι μετέλαβον τοῦ βήματος τοῦ δικαίου. καὶ τότε
 αὐτοῖς συμβήσεται μετατεθῆναι ἐκ τῶν βασάνων αὐτῶν, ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν μετανοῆσαι οὐ σῶζονται διὰ τὴν σκληροκαρδίαν
 αὐτῶν. 8. 1. Ὅτε οὖν ἐπαυσάμην ἐρωτῶν αὐτὴν περὶ πάντων τούτων, λέγει μοι· Θέλεις ἄλλο ἰδεῖν; κατεπίθυμος ὢν τοῦ θεάσασθαι περιχαρῆς ἐγε-
 νόμην τοῦ ἰδεῖν. 2. ἐμβλέψασά μοι ὑπεμεϊδίασεν καὶ λέγει μοι· Βλέπεις ᾧ γυναικας κύκλω τοῦ πύργου; Βλέπω, φημί, κυρία. Ὁ πύργος
 οὗτος ὑπὸ τούτων βαστάζεται κατ' ἐπιταγὴν τοῦ κυρίου. 3. ἀκουε νῦν τὰς ἐνεργείας αὐτῶν. ἡ μὲν α' ἡ αὐτῶν, ἡ τὰς χεῖρας κρατοῦσα, Πίστις καλεῖται·
 10 διὰ ταύτης σῶζονται οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ. 4. ἡ δὲ ἐτέρα, ἡ περιεζωσμένη, Ἐγκράτεια καλεῖται· αὕτη θυγάτηρ ἐστὶν τῆς Πίστεως. ὅς ἂν οὖν ἀκολουθῇ
 αὐταῖς, μακάριος γίνεται ἐν τῇ ζωῇ, ὅτι πάντων τῶν πονηρῶν ἔργων ἀφέξεται, πιστεύων ὅτι ἐὰν ἀφέξεται πάσης ἐπιθυμίας πονηρᾶς, κληρονομήσει
 ζωὴν αἰώνιον. 5. Αἱ δὲ ἑτεροι, κυρία, ποῖαί εἰσιν; Ουγατέρες ἀλλήλων εἰσὶν· καλοῦνται δὲ ἡ μὲν Ἀπλότης, ἡ δὲ Ἀκακία, ἡ δὲ Σεμνότης, ἡ δὲ Ἐπι-
 στήμη, ἡ δὲ Ἀγάπη. ὅταν οὖν τὰ ἔργα τῆς μητρὸς αὐτῶν πάντα ποιήσῃς, δύνασαι ζῆσαι. 6. Ἦθελον γινῶναι, φημί, κυρία, τίς τίνα δύναμαι ἔχει
 αὐτῶν. Ἀκούε, φησιν, τὰς δυνάμεις αὐτῶν. 7. κρατοῦνται δὲ ἅπ' ἀλλήλων καὶ ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις, καθὼς γεγεννημένοι εἰσίν. ἐκ τῆς Πίστεως γεννᾶται
 15 Ἐγκράτεια, ἐκ τῆς Ἐγκρατείας Ἀπλότης, ἐκ τῆς Ἀπλότητος Ἀκακία, ἐκ τῆς Ἀκακίας Σεμνότης, ἐκ τῆς Σεμνότητος Ἐπιστήμη, ἐκ τῆς Ἐπιστήμης Ἀγάπη. τούτων
 οὖν τὰ ἔργα ἀγὰ καὶ σεμνὰ καὶ θεῖα εἰσιν. 8. ὅς ἂν δουλεύσῃ ταύταις καὶ ἰσχύσῃ κρατῆσαι τῶν ἔργων αὐτῶν, ἐν τῷ πύργῳ ἔξει τὴν κατοίκισιν μετὰ
 τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ. 9. ἐπηρώτησα αὐτὴν περὶ τῶν καιρῶν, εἰ ἤδη συντέλεσθαι ἐστίν. ἡ δὲ ἀνέκραγε φωνῇ μεγάλῃ λέγουσα· Ἀσύνετε ἄνθρωπε, οὐχ ὕρᾳς τὸν πύργον
 ἐποικοδομοῦμενον; ἔως ἂν οὖν ὁ πύργος οἰκοδομοῦμενος, ἔξει τὸ τέλος. ἀλλὰ ταχὺ ἐποικοδομηθήσεται. μηκέτι ἐπερώτα μηδὲν· ἀρκεῖ σοι
 ἡ ὑπόμνησις αὕτη καὶ τοῖς ἀγίοις, καὶ ἡ ἀνακαίνισις τῶν πνευμάτων ὑμῶν. 10. ἀλλ' οὐ σοὶ μόνω ταῦτα ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἵνα πᾶσιν δηλώσῃς
 10 αὐτά. 11. μετὰ τρεῖς ἡμέρας—νοῆσαι γὰρ δεῖ πρῶτον—ἐντέλλομαι δέ σοι πρῶτον, Ἐρμᾶ, τὰ βήματα ταῦτα ἃ σοι μέλλω λέγειν, λαλήσει πάντα εἰς
 τὰ ἅπα τῶν ἁγίων, ἵνα ἀκούσαντες αὐτὰ καὶ ποιήσαντες καθαρισθῶσιν ἀπὸ τῶν πονηριῶν αὐτῶν, καὶ σὺ δὲ μετ' αὐτῶν. 9. 1. Ἀκούσατέ μου, τέκνα.
 ἐγὼ ὑμᾶς ἐξέθρεψα ἐν πολλῇ ἀπλότητι καὶ ἀκακίᾳ καὶ σεμνότητι διὰ τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου τοῦ ἐφ' ὑμᾶς στάξαντος τὴν δικαιοσύνην,
 ἵνα δικαιοθῆτε ἀπὸ πάσης πονηρίας καὶ πάσης σκολιότητος. ὑμεῖς δὲ οὐ θέλετε παῦσαι ἀπὸ τῆς πονηρίας ὑμῶν. 2. νῦν οὖν ἀκούσατέ
 μου καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐπισκέπεσθε ἀλλήλους καὶ ἀντιλαμβάνετε ἀλλήλων, καὶ μὴ μόνον τὰ κτίσματα τοῦ θεοῦ μεταλαμβά-
 15 νετε ἐκ καταχύματος, ἀλλὰ μεταδίδοτε καὶ τοῖς ὑστερουμένοις. 3. οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν πολλῶν ἐδωμάτων ἀφθονίαν τῇ σαρκὶ αὐτῶν ἐπισπᾶνται
 καὶ λυμαίνονται τὴν σάρκα αὐτῶν· τῶν δὲ μὴ ἐχόντων ἐδέσματα λυμαίνεται ἡ σὰρξ αὐτῶν διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ἀρκετὸν τῆς τροφῆς, καὶ διαφθεί-
 ρεται τὰ σώματα αὐτῶν. 4. αὕτη οὖν ἡ ἀσυγκρίσια βλαβερὰ ὑμῖν τοῖς ἔχουσιν καὶ μὴ μεταδίδουσι τοῖς ὑστερουμένοις. 5. βλέπετε τὴν κρίσιν
 τὴν ἐρχομένην. οἱ ὑπερέχοντες οὖν ἐκζητεῖτε τοὺς πεινώντας ἔως οὗπω ὁ πύργος ἐτελέσθη· μετὰ γὰρ τὸ τελεσθῆναι τὸν πύργον θελήσετε
 ἀγαθοποιῆσαι, καὶ οὐχ ἔξετε ὀπὸν. 6. βλέπετε οὖν ὑμεῖς οἱ γαριωρῶντες ἐν τῷ πλοῦτῳ ὑμῶν, μήποτε στενάξωσιν οἱ ὑστερουμένοι, καὶ ὁ στεναγμὸς
 20 αὐτῶν ἀναβῆσεται πρὸς τὸν κύριον, καὶ ἐκκλεισθήσεσθε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἀγαθῶν ὑμῶν ἔξω τῆς θύρας τοῦ πύργου. 7. νῦν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς προη-
 γουμένοις τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῖς πρωτοκαθεδρίταις· μὴ γίνεσθε ὅμοιοι τοῖς φαρμακοῖς. οἱ φαρμακοὶ μὲν τὰ φάρμακα αὐτῶν εἰς
 τὰς πυξίδας βαστάζουσιν, ὑμεῖς δὲ τὸ φάρμακον ὑμῶν καὶ τὸν ἰὸν εἰς τὴν καρδίαν. 8. ἐσκιρρωμένοι ἐστέ καὶ οὐ θέλετε καθαρίσαι τὰς καρ-
 διας ὑμῶν καὶ συγκεράσαι ὑμῶν τὴν φρόνησιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ἵνα σχῆτε ἔλεος παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. 9. Βλέπετε
 οὖν τέκνα μήποτε αὐταὶ αἱ διχοστασίαι ἀποστερήσωσιν τὴν ζωὴν ὑμῶν. 10. πῶς ὑμεῖς παιδεύειν θέλετε τοὺς ἐκλεκτοὺς κυρίου, αὐτοὶ μὴ ἔχοντες
 25 παιδείαν; παιδεύετε οὖν ἀλλήλους καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, ἵνα κατὰ καιρὸν ἔχητε τὸν λόγον τοῦ κυρίου. 11. Ὅτε οὖν ἐπαύσατο μετ' ἐμοῦ λαλοῦσα, ἦλθον οἱ ἔξω νεανίσκοι οἱ οἰκοδομοῦντες, καὶ ἦσαν αὐτοὶ πρὸς τὸν πύργον, καὶ ἄλλοι δ' ἐς
 ἦσαν τὸ συμφέλλον καὶ ἀπήνεγκαν εἰς τὸν πύργον. τούτων τὸ πρόσωπον οὐκ εἶδον, ὅτι ἀεστραμμένοι ἦσαν. 2. ὑπάγουσαν δὲ αὐτὴν ἠρώτων
 ἵνα μοι ἀποκαλύψῃ περὶ τῶν τριῶν μορφῶν ἐν αἷς μοι ἐνεφανίσθη. ἀποκριθεῖσά μοι λέγει· Περὶ τούτων ἕτερον δεῖ σε ἐρωτῆσαι ἵνα
 σοι ἀποκαλυφθῇ. 3. ὦφθη δέ μοι, ἀδελφοί, τῇ μὲν πρώτῃ ὁράσει τῇ περυσιν ἡλίαν πρεσβύτερα καὶ ἐν καθέδρᾳ καθημένην. 4. τῇ δὲ β'
 10 ὁράσει τὴν μὲν ὡς νεώτερον εἶχεν, τὴν δὲ σάρκα καὶ τὰς τρίχας πρεσβυτέρας, καὶ ἐστηκυῖά μοι ἐλάλει. ἰλαρωτέρα δὲ ἦ τὸ πρότερον.
 5. τῇ δὲ τρίτῃ ὁράσει ὅλη νεώτερα καὶ κάλλι ἐυπρεπεστάτη, μόνος δὲ τὰς τρίχας πρεσβυτέρας εἶχεν· ἰλαρὰ δὲ εἰς τέλος ἦν, καὶ
 ἐπὶ συμφέλλιον δὲ καθημένην. 6. περὶ τούτων περίλυπος ἦμιον λίαν τοῦ γνῶναι με τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην. καὶ βλέπω τὴν πρεσβυ-
 τέραν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς λέγουσαν· Πᾶσα ἐρώτησις ταπεινοφροσύνης χρησίμη· νῆστευσον οὖν, καὶ λήψῃ ὁ αἰτεῖς παρὰ κυρίου (?).
 7. ἐνήστευσα οὖν μίαν ἡμέραν, καὶ αὕτῃ τῇ νυκτὶ ὦφθη νεανίσκος καὶ λέγει μοι· Τί σὺ ὑπὸ χεῖρας αἰτεῖς ἀποκαλύψεις ἐν δεήσει;
 25 βλέπε μήποτε πολλὰ αἰτούμενος βλάβης σου τὴν σάρκα. 8. ἀρκοῦνταί σοι αἱ ἀποκαλύψεις αὐταί. μήτι δύνη ἰσχυροτέρας ἀπο-
 καλύψεις ἰδεῖν ὢν ἐώρακας; 9. ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγω· Κύριε, τοῦτο μόνον αἰτοῦμαι, περὶ τῶν τριῶν μορφῶν τῆς πρεσβυτέρας ἵνα μοι
 ἢ ἀποκαλύψῃς ὀλοτελεῖς γένηται. ἀποκριθεὶς μοι λέγει· Μέχρι τίνος ἀσύνετοί ἐστέ; ἀλλ' αἱ διψυχία ὑμῶν ἀσύνετους ὑμᾶς
 ποιοῦσιν καὶ τὸ μὴ ἔχειν τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς τὸν κύριον. 10. ἀποκριθεὶς αὐτῷ πάλιν εἶπον· Ἀλλὰ ὑπὸ σου, κύριε, ἀκριβέστερον αὐτὰς
 30 γνωσόμεθα. 11. 1. Ἀκούε, φησιν, περὶ τῶν τριῶν μορφῶν ὧν ἐκζητεῖς. 2. τῇ μὲν πρώτῃ ὁράσει διατὶ πρεσβυτέρα ὦφθη σοι καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ καθημένην;
 ὅτι τὸ πνεῦμα ὑμῶν πρεσβύτερον καὶ ἤδη μεμαρσμένον καὶ μὴ ἔχον δύναμιν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν καὶ τῶν διψυχιῶν. 3. ὥσπερ γὰρ οἱ πρεσβύτεροι,
 παραδεδώκατε ἑαυτοὺς εἰς τὰς ἀκηδίας, καὶ οὐκ ἐπερρίψατε ἑαυτῶν τὰς μερίμνας ἐπὶ τὸν κύριον· ἀλλὰ ἐθραύσθη ὑμῶν ἡ διάνοια, καὶ ἐπα-

Fragment of an ancient Greek papyrus scroll with handwritten text in a cursive script. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines across the fragment. The papyrus is aged and shows signs of wear, including some staining and irregular edges. The script is dense and characteristic of Hellenistic or Roman-era Greek handwriting.

5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70

PLATE III

- [λαιώθητε ταῖς] λύπαις ὑμῶν. 4. Διατί οὖν ἐν καθέδρᾳ ἐκάθητο, ἤθελον γῶναι, κύριε. "Οτι πᾶς ἀσθενὴς ἐπὶ καθέδ[ραν κ]αθίζει διὰ τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ, ἵνα [συνκρατηθῇ ἢ ἀσθέν]εια τοῦ σώματος αὐτοῦ. ἔχεις τὸν τύπον τῆς πρώτης ὁράσεως. 12. 1. Τῇ δὲ δευτέρᾳ ὁράσει εἶδες αὐτὴν ἐστηκυῖαν καὶ τὴν ὄψιν νεωτέραν ἔχουσαν καὶ 12 [ἰλαρωτέραν παρὰ] τὸ πρότερον, τὴν δὲ σάρκα καὶ τὰς τρίχας προσβύτερας. ἄκουε, φησίν, καὶ ταύτην τὴν παραβολὴν. 2. ὅταν προσβύτερός τις, ἀφελπικῶς ἑαυτὸν [διὰ τὴν ἀσθένειαν αὐ]τοῦ καὶ τὴν πτωχότητα, οὐδὲν ἕτερον προσδέχεται εἰ μὴ τὴν ἐσχάτην ἡμέραν τῆς ζωῆς αὐτοῦ· εἶτα ἐξαίφνης κατελείφθη αὐτῷ κλῆρος, 5 [ἀκούσας δὲ ἐξηγέρ]θη καὶ περιχαρῆς γενόμενος ἐνεδύσατο τὴν ἰσχύν, καὶ οὐκ ἐπανάκειται, ἀλλ' ἔστηκε, καὶ ἀνανεοῦται αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἦδη ἐφθαρμένον [ἀπὸ τῶν προτέρων] αὐτοῦ πρόξενον, καὶ οὐκέτι κάθηται, ἀλλὰ ἀνδρίζεται· οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὴν ἀποκάλυψιν ἣν ὑμῖν ὁ κύριος ἀπεκάλυψε, [3. ὅτι ἐσπλαγχνίσθη] ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἀνενώσατε τὸ πνεῦμα ὑμῶν, καὶ ἀπέθεσθε τὰς μαλακίας ὑμῶν, καὶ προσήλθεν ὑμῖν ἰσχυρότης καὶ ἐνεδυνα- [μώθητε ἐν τῇ πίστει,] καὶ ἰδὼν ὁ κύριος τὴν ἰσχυροποίησιν ὑμῶν ἐχάρη· καὶ διὰ τοῦτο ἐδηλοποίησεν ὑμῖν τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου, καὶ ἕτερα δηλώσει, [ἐὰν ἐξ ὄλης] τῆς καρδίας εἰρηνεύητε ἐν ἑαυτοῖς. 13. 1. Τῇ δὲ τρίτῃ ὁράσει εἶδες αὐτὴν νεωτέραν καὶ καλὴν καὶ ἰλαρὰν· 2. ὡς γὰρ ἐὰν τινι λυπομένῳ ἔλθῃ 13 ἀγαθὴ ἀπαγγελία εὐθὺς ἐπελάθετο τῶν προτέρων λυπῶν καὶ οὐδὲν ἄλλο προσδέχεται εἰ μὴ τὴν ἀγγελίαν ἣν ἤκουσεν, καὶ ἰσχυροποιεῖται λοιπὸν εἰς τὸ ἀγαθόν, καὶ ἀνανεοποιεῖται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ διὰ τὴν χαρὰν ἣν ἔλαβεν· οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀνανέωσιν ἐλάβετε τῶν πνευμάτων ὑμῶν ἰδόντες ταῦτα τὰ ἀγαθὰ. 3. καὶ ὅτι ἐπὶ συμπελλίον εἶδες καθημένην, ἰσχυρὰ ἢ θέσις· ὅτι τέσσαρας πόδας ἔχει τὸ συμπέλλιον καὶ ἰσχυρῶς ἔστηκε· κοί γὰρ ὁ κόσμος διὰ δ' ὡν στοιχείων κρατεῖται. 4. οἱ οὖν μετανοήσαντες ὀλοτελῶς νέοι ἔσονται καὶ θεμελιωμένοι, οἱ ἐξ ὄλης καρδίας μετανοήσαντες. ἀπέχεις ὀλοτελῆ τὴν ἀποκάλυψιν· μηκέτι μηδὲν αἰτήσης περὶ ἀποκαλύψεως. ἐὰν δέ τι δέη, ἀποκαλυφθήσεται σοι. "Ορασις τετάρτη. 1. 1. "Ορασις ἦν "Ορασις δ' 15 εἶδον, ἀδελφοί, μετὰ ἡμέρας κ' τῆς προτέρας ὁράσεως τῆς γενομένης, εἰς τύπον τῆς θλίψεως τῆς ἐπερχομένης. 2. ὑπῆγον εἰς ἀγρὸν τῇ ὁδῷ τῇ Καμπηνῇ, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς δημοσίας εἰς τὸν ἀγρὸν ἔστιν ὡς στάδια ι'· βράδιος δὲ ὀδεύεται ὁ τόπος. 3. μόνος δὲ περιπατῶν ἀξίω τὸν κύριον ἵνα τὰς ἀποκαλύψεις καὶ τὰ ὄραματα ἃ μοι ἔδειξεν διὰ τῆς ἀγίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας τελειώσῃ, ἵνα με ἰσχυροποιήσῃ καὶ δώῃ τὴν μετάληψιν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ τοῖς ἐσκανδαλισμένοις, ἵνα δοξασθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον, ὅτι με ἄξιον ἠγήσατο τοῦ δεῖξαι τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. 4. καὶ δοξάζοντός μου καὶ εὐχαριστοῦντός αὐτῷ, ἤχος φωνῆς μοι ἀπεκρίθη· Μὴ διψήσεις, Ἐρμᾶ. καὶ ἐν ἑμαυτῷ ἠρξάμην διαλογίζεσθαι καὶ λέγειν· Ἐγὼ τί ἔχω διψήσας οὕτω θεμελιω- 20 ὤμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου, καὶ εἶδον ἔνδοξα πράγματα. 5. καὶ ὡς προέβην μικρὸν, ἀδελφοί, καὶ ἰδοὺ βλέπω κοινορτὸν ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἠρξάμην λέγειν ἐν ἑμαυτῷ· Μήποτε κτήνη ἔρχονται καὶ κοινορτὸν ἐγείρουσιν; οὕτω δὲ ἦν ἀπ' ἐμοῦ ὡσεὶ ἀπὸ σταδίου. 6. γενομένου δὲ μείζονος τοῦ κοινορτοῦ ὑπενώσησα εἶναι τι θεῖον· μικρὸν ἐξέλαμψεν ὁ ἥλιος, καὶ ἰδοὺ βλέπω θηρίον μέγιστον ὡσεὶ κῆτος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀκρίδες πύρινα ἐξεπορεύοντο. ἦν δὲ τὸ θηρίον τῷ μὲν μήκει ὡσεὶ ποδῶν ρ', τὴν δὲ κεφαλὴν εἶχεν ὡσεὶ κεράμων. 7. καὶ ἠρξάμην κλαίειν καὶ ἐρωτᾶν τὸν κύριον ἵνα με λυτρώσῃται ἐξ αὐτοῦ. καὶ ὑπενεμήθη τὸ ῥήματος οὐ ἀκήκοα· Μὴ διψυχῆσαι, Ἐρμᾶ. 8. ἐνδυσάμενος οὖν, ἀδελφοί, τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καὶ μνησθεὶς ὧν ἔδειξέ μοι μεγαλείων, θαρσήσας εἰς τὸ θηρίον ἑμαυτὸν 25 δέδωκα. οὕτω δὲ ἤρξατο τὸ θηρίον ροῖζω, ὥστε δύνασθαι αὐτὸ πόλιν λυμάναι. 9. ἔρχομαι ἐγγὺς αὐτοῦ, καὶ τὸ τηλικούτον κτήνος ἐκτείνει ἑαυτὸν χαμαὶ καὶ οὐδὲν εἰ μὴ τὴν γλῶτταν προέβαλε, καὶ ὄλωσ οὐκ ἐκινήθη μέχρις ὅτου παρῆλθεν αὐτό· 10. εἶχεν δὲ τὸ θηρίον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρώματα δ'· μέλαν, εἶτα πυροειδὲς καὶ αἱματώδες, εἶτα χρυσοῦν, εἶτα λευκόν. 2. 1. Μετὰ τὸ παρελθεῖν με τὸ θηρίον καὶ προελθεῖν ὡσεὶ πόδας λ', ἰδοὺ ὑπαντᾷ μοι παρθένος κεκοσμημένη ὡσεὶ 2 ἐκ νυμφῶνος ἐκπορευομένη, ὅλη ἐν λευκοῖς κατακεκαλυμμένη ἕως τοῦ μετώπου, ἐν μίτρᾳ δὲ ἡ κατακάλυψις αὐτῆς· εἶχε δὲ τὰς τρίχας αὐτῆς λευκάς. 2. ἔγνω ἐγὼ ἀπὸ τῶν προτέρων ὁραμάτων ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐστίν, καὶ ἰλαρώτερος ἐγενόμην. ἀσπάξεται με λέγουσα· Χαίρε σὺ, ἄνθρωπε· κἀγὼ αὐτὴν ἀντη- 30 σπασάμην· Κυρία, χαίρε. 3. ἀποκριθεῖσά μοι λέγει· Οὐδὲν σοι ὑπήντησε; λέγω αὐτῇ· Κυρία, τηλικούτον θηρίον, δυνάμενον λαοὺς διαφθεῖραι· ἀλλὰ τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου καὶ τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ ἐξέφυγον αὐτό. 4. Καλῶς ἐξέφυγες, φησίν, ὅτι τὴν μέριμνάν σου ἐπὶ τὸν θεὸν ἐπέριψας καὶ τὴν καρδίαν σου ἠνοιξας πρὸς κύριον, πιστεύσας ὅτι δι' οὐδενὸς δύνῃ σωθῆναι εἰ μὴ διὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου ὀνόματος. διὰ τοῦτο ὁ κύριος ἀπέστειλε τὸν ἀγγελοῦ αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, οὗ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Θεγρί, καὶ ἐνέφραξεν τὸ στόμα αὐτοῦ, ἵνα μὴ σε λυμήνῃ. καὶ μεγάλην λύμην ἐξέφυγες διὰ τὴν πίστιν σου, ὅτι τηλικούτον θηρίον ἰδὼν οὐκ ἐδιψήσας· 5. ὕπαγε οὖν καὶ ἐξήγησά μοι τοῖς ἐκλεκτοῖς κυρίου τὰ μεγαλεία αὐτοῦ, καὶ εἶπον 35 αὐτοῖς ὅτι τὸ θηρίον τοῦτο τύπος ἐστὶν τῆς μελλούσης θλίψεως τῆς μεγάλης· ἐὰν οὖν προετοιμάσησθε καὶ μετανοήσητε ἐξ ὄλης καρδίας ὑμῶν πρὸς τὸν κύριον, δυνήσεσθε ἐκφυγεῖν αὐτὴν, ἐὰν ἡ καρδία γένηται καθαρὰ καὶ ἄμωμος, καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν δουλεύσητε τῷ κυρίῳ ἀμέμπτως. ἐπιρρίψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐπὶ τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς κατορθώσει αὐτάς. 6. πιστεύσατε τῷ κυρίῳ, οἱ διψυχοί, ὅτι πάντα δύναται, καὶ ἀποστ[ρέφαι] τὴν ὄργην αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀποστέλλει μίστιγας τοῖς διψύχοις. οὐαὶ τοῖς ἀκούσασιν τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ παρακούσασιν· αἰρετώτερον ἦν αὐτοῖς τὸ μὴ γεγενῆσθαι. 3. 1. Καὶ ἠρώτησα αὐτὴν περὶ τῶν δ' ὡν χρωμάτων ὧν εἶχε τὸ θηρίον εἰς τὴν κεφαλὴν. ἡ δὲ ἀποκριθεῖσά μοι λέγει· Πάλιν περιεργος 40 εἰ περὶ τοιούτων πραγμάτων. Naί, φημί, κυρία· γνώρισόν μοι τί ἐστὶ ταῦτα. 2. Ἄκουε, φησὶ· τὸ μὲν μέλαν ὁ κόσμος οὗτός ἐστιν, ἐν ᾧ κατοικεῖτε· 3. τὸ δὲ πυροειδὲς καὶ αἱματώδες, ὅτι δεῖ τὸν κόσμον τοῦτον δι' αἵματος καὶ πυρὸς ἀπολέσθαι· 4. τὸ δὲ χρυσοῦν μέρος ὑμεῖς ἐστε οἱ ἐκφυγόντες τὸν κόσμον τοῦτον. ὥσπερ γὰρ τὸ χρυσίον δοκιμάζεται διὰ τοῦ πυρὸς καὶ εὐχρηστον γίνεται, οὕτω καὶ ὑμεῖς δοκιμάζεσθε οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῷ. οἱ οὖν ἐμμέναντες καὶ πυρωθέντες ὑπ' αὐτοῦ καθαρισθήσεσθε. ὥσπερ τὸ χρυσίον ἀποβάλλει τὴν σκωρῆαν αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀποβα- 45 λείσθε πᾶσαν λύπην καὶ στενοχωρίαν, καὶ καθαρισθήσεσθε καὶ χρήσιμοι ἔσεσθε εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου. 5. τὸ δὲ λευκὸν μέρος ὁ αἰὼν ὁ ἐρ- χόμενός ἐστιν, ἐν ᾧ κατοικήσουσιν οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ κυρίου· ὅτι ἄσπλιοι καὶ καθαροὶ ἔσονται οἱ ἐκλελεγμένοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. 6. σὺ οὖν μὴ διαλίπῃς ταῦτα λαλῶν εἰς τὰ ὦτα τῶν ἁγίων. ἔχετε καὶ τὸν τύπον τῆς θλίψεως τῆς ἐρχομένης τῆς μεγάλης. ἐὰν δὲ ὑμεῖς θελήσητε, οὐδὲν ἐστὶ. μνημονεύετε τῶν προγεγραμμένων. 7. ταῦτα εἰπούσα ἀπῆλθε, καὶ οὐκ εἶδον ποίῳ τόπῳ ἀπῆλθε· ψόφος γὰρ ἐγένετο· κἀγὼ ἐπεστράφη ὀπίσω φοβηθεὶς, δοκῶν ὅτι τὸ θηρίον ἔρχεται. "Ορασις ε'. 1. Πρῶτον κείμενον μου ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ καθίσαντος ἐπὶ τῆς κλίνης εἰσῆλθεν ἀνὴρ 50 ἔνδοξος τῇ ὄψει, σχήματι ποιμενικῷ, περικείμενος δέρμα αἰγῶν λευκῶν, καὶ πήραν ἔχων ἐπὶ τὸν ὦμον καὶ ῥάβδον εἰς τὴν χεῖρα. καὶ ἡ- σπασάτό με, κἀγὼ ἀντησπασάμην αὐτόν. 2. καὶ εὐθὺς παρεκάθισέ μοι καὶ λέγει μοι· Ἀπεστάλῃν ὑπὸ τοῦ σεμνοτάτου ἀγγέλου, ἵνα μετὰ σοῦ οἰκήσω τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. 3. ἔδοξα ἐγὼ ὅτι πάρεστιν ἐκπειράζων με, καὶ λέγω αὐτῷ· Σὺ γὰρ τίς εἶ; ἐγὼ φημι, γινώσκω ᾧ παρεδόθην. λέγει μοι· Οὐκ ἐπιγινώσκεις με; Οὐ, φημί. Ἐγὼ, φησὶ, ποιμὴν ᾧ παρεδόθης. 4. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἠλλοιώθη ἡ ἰδέα αὐτοῦ, καὶ ἐπέγνω αὐτόν, ὅτι ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ παρεδόθην, καὶ εὐθὺς συνεχύθη, καὶ φόβος με ἔλαβε, καὶ ὅλος συνεκόπη ἀπὸ τῆς 55 λύπης, ὅτι οὕτως αὐτῷ ἀπεκρίθη πονηρῶς καὶ ἀφρόνως. 5. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς μοι λέγει· Μὴ αἰσχύνοιο, ἀλλ' ἰσχυροποιεῖ ἐν ταῖς ἐντολαῖς μου, αἷς σοι μέλλω ἐντέλλεσθαι. ἀπεστάλῃν γὰρ, φησίν, ἵνα ἂ εἶδες τὸ πρότερον πάντα σοι πάλιν δείξω, αὐτὰ τὰ κεφάλαια τὰ ὄντα ὑμῖν συμφέροντα. πρῶτον πάντων τὰς ἐντολάς μου γράψον, καὶ τὰς παραβολάς· τὰ δὲ ἕτερα καθὼς σοι δείξω, οὕτω γράψαι· διὰ τοῦτο, φησίν, ἐντέλλομαι σοι πρῶτον γράψον τὰς ἐντολάς καὶ τὰς παραβολάς, ἵνα ὑπὸ χεῖρα ἀναγινώσκῃς αὐτάς, καὶ δυνήθῃς φυλάξαι αὐτάς. 6. ἔγραψα οὖν τὰς ἐντολάς καὶ τὰς παραβολάς, καθὼς ἐνετείλατό μοι. 7. ἐὰν οὖν ἀκούσαντές μου φυλάξητε καὶ ἐν αὐταῖς πορευθῆτε καὶ ἐργάσησθε αὐτάς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ἀπολήψεσθε ἀπὸ τοῦ κυρίου ὅσα ἐπηγγείλατο ὑμῖν· ἐὰν καὶ ἀκούσαντες μὴ μετανοήσητε, ἀλλὰ προσθῆτε ταῖς 60 ἁμαρτίαις ὑμῶν, ἀπολήψεσθε ἀπὸ τοῦ κυρίου τὰ ἐναντία. ταῦτά μοι πάντα οὕτω γράψαι ὁ ποιμὴν ἐνετείλατο, ὁ ἀγγελος τῆς μετανοίας. Ἐντολὴ α'. 1. Πρῶτον πάντων πιστεύσουσιν ὅτι εἰς ἐστὶν θεός, ὃ τὰ πάντα κτίσας καὶ καταρτίσας, καὶ ποιήσας ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα, καὶ πάντα χαρῶν, μόνος δὲ ἀχώρητος ὢν. 2. καὶ φοβήθητι αὐτόν, καὶ ἀποβαλεῖς πᾶσαν πονηρίαν ἀπὸ σοῦ καὶ ἐνδύσῃ πᾶσαν ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ζῆσθαι τῷ θεῷ, ἐὰν φυλάξῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην. Ἐντολὴ β'. 1. Λέγει μοι· Ἀπλότῃτα ἔχε καὶ ἄκακος γίνου καὶ ἔση ὡς τὰ νήπια τὰ μὴ γινώσκοντα πονηρίαν ἀπὸ πολλοῦσαν τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων. 2. πρῶτον μὲν ἠμνησθὲν καταλάλει, μηδὲν μηδενὸς 65 ἄκουε καταλαλοῦντος· εἰ δὲ μή, καὶ σὺ ἀκούων ἔνοχος ἔση τῆς ἁμαρτίας τοῦ καταλαλοῦντος, ἐὰν πιστεύσῃς τῇ καταλαλίᾳ ἢ ἂν ἀκούσῃς· πιστεύσας γὰρ καὶ σὺ αὐτὸς ἔξεις κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου. οὕτως οὖν ἔνοχος ἔση τῇ ἁμαρτίᾳ τοῦ καταλαλοῦντος. 3. πονηρὰ ἢ καταλαλία, καὶ ἁ- κατάστατον δαιμόνιον, μηδέποτε εἰρηνεύον, ἀλλὰ πάντοτε ἐν διχοστασίαις κατοικούν. ἀπέχου οὖν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εὐθηρίαν πάντοτε ἔξεις μετὰ πάντων. 4. ἐνδύσαι δὲ τὴν σεμνότητα, ἐν ἣ οὐδὲν πρόσκομμά ἐστιν πονηρόν, ἀλλὰ πάντα ὀμαλὰ καὶ ἰλαρὰ τὰ ἔργα. ἐργάζου τὸ ἀγαθόν, καὶ ἐκ τῶν κόπων σου, ὧν ὁ θεὸς διδασί σοι, πᾶσιν ὑστερουμένοις δίδου ἀπλῶς, μὴ διστάζων τινὶ δῶς ἢ τινὶ μὴ δῶς. πᾶσιν δίδου 70 πᾶσι γὰρ ὁ θεὸς δίδοσθαι θέλει ἐκ τῶν ἰδίων δωρημάτων. 5. οἱ οὖν λαμβάνοντες ἀποδώσουσι λόγον τῷ θεῷ, διατὶ ἔλαβον καὶ εἰς τί· οἱ μὲν γὰρ λαμβάνοντες θλιβόμενοι οὐ δικαιοσύνην, οἱ δὲ ἐν ὑποκρίσει λαμβάνοντες τίσουσιν δίκην. 6. ὁ οὖν διδοὺς ἀβῶδός ἐστιν· ὡς γὰρ

Fragment of an ancient Greek papyrus scroll with dense handwritten text in a cursive script. The fragment is irregularly shaped with frayed edges. The text is organized into approximately 15 lines, with a vertical column of numbers (1, 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70) on the right side. The script is highly compact and difficult to decipher without specialized knowledge of the dialect and context.

PLATE IV

- ἐλαβεν παρὰ τοῦ κυρίου τὴν διακονίαν, ἐτ[έλε]σε, μὴ διακρίνων τί δῶ. ἐγένετο οὖν ἡ διακονία αὐτῆ ἀπλῶς τελεσθεῖσα ἐνδοξος παρὰ τῷ θεῷ. ὁ οὖν οὕτως ἀ[πλῶς] διακονῶν τῷ θεῷ ζῆσεται. 7. φύλασσε οὖν τὴν ἐντολὴν ταύτην, ὡς σοι λελάληκα, ἵνα ἡ μετάνοιά σου καὶ τοῦ οἴκου σου ἐν ἀπλότῃ εὐρεθῇ, καὶ ἀκ[ακία] καθαρὰ καὶ ἀμείαντος. Ἐντολή τρίτη. 1. Πάλιν λέγει μοι Ἁλήθειαν ἀγάπα, καὶ πᾶσα ἀλήθεια ἐκ τοῦ στόματός σου ἐκπορευέσθω, ἵνα τὸ πνεῦμα, ὃ ἔνδοξος ἐκείνη ἐν τῇ σαρκὶ ταύτῃ, ἀληθῆς εὐρεθῇ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ οὕτω δοξασθήσεται ὁ κύριος ὁ ἐν σοὶ κατοικῶν· ὅτι κύριος ἀληθινός ἐστιν Ἐντολή γ'
- 5 ἐν παντὶ ῥήματι, καὶ οὐδὲν παρ' αὐτῷ ψεύδος· 2. οἱ οὖν ψευδόμενοι ἀθετοῦσι τὸν κύριον καὶ γίνονται ἀποστερηταὶ τοῦ κυρίου, καὶ μὴ παραδιδόντες αὐτῷ τὴν παρακαταθήκην ἣν ἔλαβον. ἔλαβον γὰρ παρ' αὐτοῦ πνεῦμα ἀψευστον. τοῦτο ἐὰν ψευδῆς ἀποδώσωσιν, ἐμίαναν τὴν ἐντολὴν τοῦ κυρίου καὶ ἐγίνοντο ἀποστερηταί. 3. ταῦτα οὖν ἀκούσας ἐγὼ ἔκλαυσα λίαν. ἰδὼν δέ με κλαίοντα λέγει· Τί κλαίεις; Ὅτι, φημί, κύριε, οὐκ οἶδα, οὐ δύναμαι σωθῆναι. Διὰ τί; φησὶν. Οὐδέπω γὰρ, φημί, κύριε, ἐν τῇ ἐμῇ ζωῇ ἀληθῆς ἐλάλησα ῥῆμα, ἀλλὰ πάντοτε πανούργως ἐλάλησα μετὰ πάντων, καὶ τὸ ψεύδος μου ἀληθῆς ἐπέδειξα παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις· καὶ οὐδέποτε μοι οὐδεὶς ἀντέπεπεν, ἀλλ' ἐπιστεύθη τῷ λόγῳ μου. πῶς οὖν, φημί, κύριε, δύναμαι ζῆσαι ταῦτα πράξας; 4. Σὺ μὲν, φησὶ, καλῶς καὶ ἀληθῶς φρονεῖς· ἔδει γὰρ σε ὡς θεοῦ δούλον ἐν ἀληθείᾳ πορεύεσθαι καὶ πονηρὰν συνείδησιν μετὰ τοῦ πνεύματος τῆς ἀληθείας μὴ κατοικεῖν, μηδὲ λύπην ἐπάγειν τῷ πνεύματι τῷ σεμνῷ καὶ ἀληθεῖ. Οὐδέποτε, φημί, κύριε, τοιαῦτα ῥήματα ἀκριβῶς ἤκουσα. 5. Νῦν οὖν, φησὶν, ἀκούεις· φύλασσε αὐτά, ἵνα καὶ τὰ πρότερα ἃ ἐλάλησας ψευδῆ ἐν ταῖς πραγματείαις σου, τούτων εὐρεθῆναι ἀληθινῶν, κἀκεῖνα πιστὰ γένηται· δύναται γὰρ, φημί, κἀκεῖνα πιστὰ γενέσθαι; ἐὰν ταῦτα φυλάξῃς, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν πᾶσαν ἀλήθειαν λαλήσῃς, δυνήσῃ σεαυτῷ ζῶν περιποιήσασθαι. καὶ ὅς ἂν ἀκούσῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην καὶ ἀφέξεται τοῦ πονηροτάτου πνεύματος, Ἐντολή δ'
- 15 ζῆσεται τῷ θεῷ. Ἐντολή τετάρτη. 1. 1. Ἐντέλλομαι σοι, φησὶν, φυλάσσειν τὴν ἀγγελίαν, καὶ μὴ ἀναβαινέτω σου ἐπὶ τὴν καρδίαν περὶ γυναικὸς ἄλλοτριας ἢ περὶ τοιοῦτων τινῶν ὁμοιωμάτων πονηρῶν. τοῦτο γὰρ ποιῶν ἀμαρτίαν μεγάλην ἐργάζῃ. τῆς δὲ σῆς μνημονεύων πάντοτε ἡγουραὶς οὐδέποτε διαμαρτήσῃς. 2. ἐὰν γὰρ αὕτη ἡ ἐνθυμησις αὐτῆς πονηρὰ ἐπὶ τὴν καρδίαν σου ἀναβῆ, διαμαρτήσῃς, καὶ ἐὰν ἐτέρως(?) ὠσαύτως πονηρὰν ἐνθυμησὴ πονηρὰ ἐργάζῃ· ἢ γὰρ ἐνθυμησις αὕτη θεοῦ δούλω ἀμαρτία μεγάλη ἐστίν· ἐὰν δὲ τις ἐργάζῃται τὸ ἔργον τὸ πονηρὸν τοῦτο, θάνατον ἑαυτῷ κατεργάζεται. 3. βλέπε οὖν σὺ· ἀπέχου ἀπὸ τῆς ἐνθυμήσεως ταύτης· ὅπου γὰρ σεμνότης κατοικεῖ, ἐκεῖ 20 ἀνομία οὐκ ὀφείλει ἀναβαίνειν ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς δικαίου. 4. λέγω αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν με ὀλίγα ἐπερωτήσαι σε. Λέγε, φησὶν. εἰ γυναῖκα, φημί, Κύριε, πιστὴν ἐν κυρίῳ καὶ ταύτην εὕρη ἐν μοιχείᾳ τινί, μήτι ἀμαρτάνει ὁ ἀνὴρ ὁ συζῶν μετ' αὐτῆς; 5. Ἄχρη τῆς ἀγνοίας, φησὶν, οὐχ ἀμαρτάνει· ἐὰν δὲ γνῶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὴν ἀμαρτίαν, καὶ μὴ μετανοήσῃ ἢ γυνή, ἀλλ' ἐπιμείνῃ τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτῆς, καὶ συζῆ μετ' αὐτῆς ὁ ἀνὴρ, ἔνοχος ἔσται τῆς ἀμαρτίας καὶ κοινῶς τῆς μελλούσης αὐτῆς. 6. τί οὖν, φημί, κύριε, ποιῆσει ὁ ἀνὴρ, ἐὰν ἐπιμείνῃ τῷ πάθει τούτῳ ἢ γυνή; Ἀπολυσάτω, φησὶν, αὐτήν, καὶ ὁ ἀνὴρ ἐφ' ἑαυτῷ μεινάτω· ἐὰν δὲ ἀπολύσας τὴν γυναῖκα ἐτέραν γαμήσῃ, καὶ αὐτὸς μοιχᾶται. 7. Ἐὰν οὖν, φημί, κύριε, μετὰ 25 τὸ ἀπολυθῆναι τὴν γυναῖκα μετανοήσῃ καὶ θελήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον ἀνδρα ἐπιστρέψαι, οὐ παραδεχθήσεται; 8. Καὶ μήν, φησὶν, ἐὰν μὴ παραδέξῃται αὐτὴν ὁ ἀνὴρ, ἀμαρτάνει καὶ μεγάλην ἑαυτῷ ἀμαρτίαν ἐπισπᾶται, ἀλλὰ δεῖ παραδεχθῆναι τὸν ἡμαρτηκότα καὶ μετανοοῦντα· μὴ ἐπὶ πολὺν δέ· τοῖς γὰρ δούλοις τοῦ θεοῦ μετάνοιά ἐστὶν μία. διὰ τὴν μετάνοιαν οὖν οὐκ ὀφείλει γαμεῖν ὁ ἀνὴρ. αὕτη ἡ πράξις ἐπὶ γυναικὶ καὶ ἀνδρὶ. 9. οὐ μόνον, φησὶν, μοιχεία ἐστίν, ἐὰν τις τὴν σάρκα αὐτοῦ μίανῃ, ἀλλὰ καὶ ὅς ἂν ποιῇ τὰ ὅμοια τοῖς ἔθνεσιν, μοιχᾶται. ὥστε κἂν τοιοῦτος ἔργους ἐπιμείνῃ τις καὶ μὴ μετανοήσῃ, ἀπέχου ἀπ' αὐτοῦ καὶ μηδὲ συζῆθι αὐτῷ· εἰ δὲ μή, καὶ σὺ μέτοχος εἶ τῆς ἀμαρ- 30 αὐτοῦ. 10. διὰ τοῦτο προσετάρχη ὑμῖν ἐφ' ἑαυτοῖς μένου, εἴτε γυνὴ εἴτε ἀνὴρ· δύναται γὰρ ἐν τοῖς μετάνοιαις. 11. ἐγὼ οὖν, φησὶν, οὐ δίδωμι ἀφορμὴν ἵνα ἡ πράξις αὕτη οὕτω συντελήται, ὥστε μηκέτι ἀμαρτάνειν τὸν ἡμαρτηκότα. περὶ δὲ τῆς προτέρας ἀμαρτίας αὐτοῦ ἐστὶ τοῦ δυναμένου ἴασιν δοῦναι· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἔχων πάντων τὴν ξουσίαν. 2. 1. Ἠρώτησα αὐτὸν πάλιν λέγων· Ἐπεὶ ὁ κύριος 2 ἀξιόν με ἠγήσατο ἵνα μετ' ἐμοῦ πάντοτε κατοικῆς, ὀλίγα μου ῥήματα ἔτι ἀνάσχω, ἐπεὶ οὐ συνιῶ οὐδέν, καὶ ἡ καρδία μου πεπώρωται ἀπὸ τῶν προτέρων μου πράξεων· συνέτισόν με, ὅτι λίαν ἀφρον εἰμὶ καὶ ὄλος οὐδὲν νοῶ. 2. ἀποκριθεὶς μοι λέγει· Ἐγὼ, φησὶν, 35 ἐπὶ τῆς μετάνοιαις εἰμὶ καὶ πᾶσιν τοῖς μετανοοῦσιν σύνεσιν δίδωμι. ἢ οὐ δοκεῖ σοι, φησὶν, ὡς αὐτὸ τοῦτο τὸ μετανοήσαι σύνεσις ἐστὶ μεγάλη; συνῆκε γὰρ ὁ ἀμαρτήσας ὅτι ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντι κυρίου, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἡ πράξις ἣν ἔπραξε, καὶ μετανοήσας οὐκ ἐπέβη ἐπὶ τὸ πονηρὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν πολυτελῶς ἐργάζεσθαι, καὶ ταπεινοῦ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ βασανίζει, ὅτι ἡμαρτον. βλέπεις οὖν, φησὶν, ὅτι ἡ μετάνοια σύνεσις ἐστὶν μεγάλη. 3. διὰ τοῦτο οὖν, φημί, κύριε, ἐξακριβάζομαι παρὰ σοῦ πάντα· πρῶτον μὲν ὅτι ἀμαρτωλὸς εἰμι, ἵνα γνῶ ποῖα ἔργα ἐργαζόμενος ζῆσομαι, ὅτι πολλοὶ μοι εἰσὶν αἱ ἀμαρτίαι καὶ ποικίλαι. 4. Ζῆσῃ, φησὶν, ἐὰν τὰς 40 ἐντολάς μου φυλάξῃς καὶ πορευθῆς ἐν αὐταῖς· καὶ ὅς ἂν ἀκούσας τὰς ἐντολάς ταύτας φυλάξῃ, ζῆσεται τῷ θεῷ. 3. 1. Ἐτι, φημί, κύριε, προσθήσω τοῦ ἐπερωτήσαι. Λέγε, φησὶν· ἤκουσα, φημί, κύριε, παρὰ τινῶν διδασκάλων, ὅτι ἐτέρα μετάνοια οὐκ ἐστὶν εἰ μὴ ἐκείνη, ὅτε εἰς ὕδωρ κατέβημεν καὶ ἐλάβομεν ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ἡμῶν τῶν προτέρων. 2. λέγει μοι· Καλῶς ἤκουσας· οὕτω γὰρ ἔχει. ἔδει γὰρ τινα εἰληφότα ἄφεσιν ἀμαρτιῶν μηκέτι ἀμαρτάνειν, ἀλλ' ἐν ἀγγελίᾳ κατοικεῖν. 3. ἐπεὶ δὲ πάντα ἐξακριβάζῃ, καὶ τοῦτό σοι δηλώσω, μὴ δίδωμι ἀφορμὴν τοῖς μέλλουσιν πιστεύειν ἢ τοῖς νῦν πιστεύουσιν εἰς τὸν κύριον. οἱ γὰρ νῦν πιστεύσαντες ἢ μέλλοντες πιστεύειν μετάνοιαν 45 ἀμαρτιῶν οὐκ ἔχουσιν, ἄφεσιν δὲ ἔχουσι τῶν προτέρων ἀμαρτιῶν αὐτῶν. 4. τοῖς οὖν κληθεῖσι πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἔθηκεν ὁ κύριος μετάνοιαν. καρδιογνώστης γὰρ ὢν ὁ κύριος, καὶ πάντα προγινώσκων, ἔγνω τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν πολυπλοκίαν τοῦ διαβόλου, ὅτι ποιήσει τι κακὸν τοῖς δούλοις τοῦ θεοῦ καὶ πονηρευέσεται εἰς αὐτούς· 5. πολυεῦσπλαγχνος οὖν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπὶ τὴν ποίησιν αὐτοῦ καὶ ἔθηκεν τὴν μετάνοιαν ταύτην, καὶ ἐμοὶ ἡ ξουσία τῆς μετάνοιαις ταύτης ἐδόθη. 6. ἀλλὰ λέγω σοι, φησὶ· μετὰ τὴν (?) κληθῆναι ἐκείνην τὴν μεγάλην καὶ σεμνὴν ἐὰν τις ἐκπειρασθεῖς ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἀμαρτήσῃ, μίαν μετάνοιαν ἔχει. ἐὰν δὲ ὑπὸ χεῖρα 50 ἀμαρτάνῃ καὶ οὐ μετανοήσῃ, ἀσύμφορον ἐστὶ τῷ ἀνθρώπῳ τὸ τοιοῦτον· δυσκόλως γὰρ ζῆσεται. 7. λέγω αὐτῷ· Ἐξωποιοῦσθαι ταῦτα παρὰ σοῦ ἀκούσας οὕτως ἀκριβῶς· οἶδα γὰρ ὅτι, ἐὰν μηκέτι προσθήσω ταῖς ἀμαρτίαις μου, σωθήσομαι. Σωθήσῃ, φησὶν, καὶ πάντες ὅσοι ἐὰν ταῦτα ποιήσωσιν. 4. 1. Ἠρώτησα αὐτὸν πάλιν λέγων· Καὶ ἐπεὶ ἄραξ ἀνέχῃ μου, ἔτι μοι καὶ τοῦτο δῆλωσον. Λέγε, φησὶν. 4 Ἐὰν γυνή, φημί, κύριε, ἢ πάλιν ἀνὴρ τις κοιμηθῇ, καὶ γαμήσῃ τις ἐξ αὐτῶν, μήτι ἀμαρτάνει ὁ γαμῶν; 2. Οὐχ ἀμαρτάνει, φησὶν· ἐὰν δὲ ἐν ἑαυτῷ μείνῃ τις, περισσοτέραν ἑαυτῷ τιμὴν καὶ μεγάλην δόξαν περιποιεῖται πρὸς τὸν κύριον· ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃ, οὐχ ἀμαρ- 55 τάνει. 3. τῆρει οὖν τὴν ἀγγελίαν καὶ τὴν σεμνότητα, καὶ ζῆσῃ τῷ θεῷ. ταῦτά σοι ὅσα λαλῶ ἢ καὶ μέλλω λαλεῖν, φύλασσε ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀφ' ἧς μοι παρεδόθης ἡμέρας, καὶ εἰς τὸν οἶκόν σου κατοικήσω. 4. τοῖς δὲ προτέροις σου παραπτώμασις ἄφεσις ἐστὶ, ἐὰν τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃς. καὶ πᾶσι δὲ ἄφεσις ἔσται, ἐὰν τὰς ἐντολάς μου ταύτας φυλάξαι καὶ πορευθεῖσιν ἐν τῇ ἀγνότητι ταύτῃ. Ἐντολή ε'
1. 1. Μακρόθυμος, φησὶ, γίνου καὶ συνετός, καὶ πάντων τῶν πονηρῶν ἔργων κατακυριεύσεις καὶ ἐργάσῃ πᾶσαν δικαιοσύνην. 2. ἐὰν γὰρ μακρόθυμος ᾖ, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κατοικεῖν ἐν σοὶ καθαρὸν ἔσται, μὴ ἐπισκοτούμενον ὑπὸ ἐτέρου πνεύματος, 60 ἀλλ' ἐν εὐνυχῶν (?) κατοικεῖν ἀγαλλιάσεται καὶ εὐφρανθήσεται καὶ μετὰ τοῦ σκεύους ἐν ᾧ κατοικεῖ λειτουργήσει τῷ θεῷ ἐν ἰλαρότητι πολλῇ, ἔχον τὴν εὐθηνίαν ἐν ἑαυτῷ. 3. ἐὰν δὲ ὀξυχολία τις προσέλθῃ, εὐθὺς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τρυφερόν ὢν, στενοχωρεῖται, μὴ ἔχον τὸν τόπον καθαρὸν, καὶ ζητεῖ ἀποστῆναι ἐκ τοῦ τόπου· πνίγεται γὰρ βύβῳ τοῦ πονηροῦ πνεύματος, μὴ ἔχον τὸ [πον] λειτουργήσαι τῷ κυρίῳ καθὼς βούλεται, μειαινόμενον ἀπὸ τῆς ὀξυχολίας. ἐν γὰρ τῇ μακροθυμίᾳ ὁ κύριος κατοικεῖ, ἐν δὲ τῇ ὀξυχολίᾳ ὁ διάβολος. 4. ἀμφοτέρα δὲ τὰ πνεύματα ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατοικοῦντα ἀσύμφορα ἐστὶν καὶ πονηρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ ἐν ᾧ κατοικοῦσιν.] 65 5. ἐὰν γὰρ λαβῶν ἀψίνθιον μικρὸν λίαν καὶ εἰς κεράμον μέλιτος ἐπιχέῃς, οὐχὶ ὄλον τὸ μέλι ἀφανίζεται, καὶ πικρὸν γίνεται καὶ ἀπολλύει(?) τὴν γλυκύτητα τοῦ μέλιτος, καὶ οὐκέτι τὴν αὐτὴν χάριν ἔχει παρὰ τῷ δεσπότῃ, ὅτι ἐπικράνη καὶ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ ἀπάλεσεν; ἐὰν δὲ ἐπὶ τὸ ἀψίνθιον μὴ βληθῇ μέλι, οὐδὲ ἐπὶ τὸ ἀψίνθιον μὴ βληθῇ μέλι, οὐδὲ εὐχρηστον γίνεται τῷ δεσπότῃ αὐτοῦ. 6. βλέπεις ὅτι ἡ μακροθυμία γλυκυτάτη ἐστὶν ὑπὲρ τὸ μέλι καὶ εὐχρηστός ἐστὶ τῷ θεῷ, καὶ ἐν αὐτῇ ὁ κύριος κατοικεῖ. ἢ δὲ ὀξυ-

Handwritten Greek text in a cursive script, likely a manuscript page. The text is densely packed and covers most of the page area. It appears to be a continuous passage of text, possibly a letter or a section of a larger work. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear, particularly at the edges.

5

10

15

20

25

30

35

40

45

50

55

60

65

χολία πικρά καὶ ἀχρηστός ἐστιν. ἔαν οὖν μιγῆ ἡ ὀξυχολία τῇ μακροθυμίᾳ, μιáινεται ἡ μακροθυμία, καὶ οὐκ ἔ[τι εὐ]χρηστός ἐστι τῷ θεῷ ἢ ἐντευξίς αὐτῆς.

7. Ἥθειλον, φημί, κύριε, γνῶναι τὴν ἐνέργειαν τῆς ὀξυχολίας, ἵνα φυλάξωμαι ἀπ' αὐτῆς. Καὶ μήν, φησί, ἔαν μὴ φυλάξῃς ἀπ' αὐτῆς σὺ καὶ ὁ οἶκός σου, ἀπώλεσάς σου τὴν πᾶσαν ἐλπίδα. ἀλλὰ φύλαξαι ἀπ' αὐτῆς· ἐγὼ γὰρ μετὰ σοῦ εἰμί. καὶ πάντες δὲ ἀφέξονται ἀπ' αὐτῆς, ὅσοι ἂν μετανοήσωσιν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν· μετ' αὐτῶν γὰρ ἔσομαι καὶ συντηρήσω αὐτούς· ἐδικαιώθησαν γὰρ πάντες ὑπὸ τοῦ σεμνοτάτου ἀγγέλου. 2. 1. Ἄκουε, φησί, τὴν ἐνέργειαν τῆς

5 ὀξυχολίας, πῶς πονηρὰ ἐστι, καὶ πῶς τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ καταστρέφει τῇ ἐαυτῆς ἐνέργειᾳ, καὶ πῶς ἀποπλανᾷ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. οὐκ ἀποπλανᾷ δὲ τοὺς πλήρεις ὄντας ἐν τῇ πίστει, οὐδὲ ἐνεργῆσαι δύνανται εἰς αὐτούς, ὅτι ἡ δύναμίς μου μετ' αὐτῶν ἐστίν· ἀποπλανᾷ δὲ τοὺς ἀποκένους καὶ διψύχους ὄντας. 2. ὅταν δὲ ἴδῃ τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους εὐσταθοῦντας, παρεμβάλλει ἐαυτὴν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἢ γυνῆ ἢ ὁ ἀνὴρ ἐν πικρία γίνεται ἕνεκεν βιωτικῶν πραγμάτων, ὑπὲρ γε ἐδεσμάτων ἢ μικρολογίας τινός, ἢ περὶ δόσεως ἢ λήψεως, ἢ περὶ τοιοῦτων

10 μωρῶν πραγμάτων. ταῦτα γὰρ πάντα μωρὰ ἐστὶ καὶ κενὰ καὶ ἄφρονα καὶ ἀσύμφορα τοῖς δούλοις τοῦ θεοῦ. 3. ἡ δὲ μακροθυμία μεγάλη ἐστὶ καὶ ἰσχυρὰ δύναμις ἔχουσα καὶ στιβαρὰν, καὶ εὐθηνουμένην ἐν πλατυσμῷ μεγάλῳ, ἰλαρὰ, ἀγαλλιωμένη, ἀμέριμος οὖσα, δοξάζουσα τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, μηδὲν ἐν ἐαυτῇ ἔχουσα πικρὸν, παραμένουσα διαπαντός πραεὶα καὶ ἡσύχιος. αὕτη οὖν ἡ μακροθυμία κατοικεῖ μετὰ τῶν τὴν πίστιν ἐχόντων ὀλόκληρον. 4. ἡ δὲ ὀξυχολία πῶτον μὲν μωρὰ ἐστίν, ἐλαφρὰ τε καὶ ἄφρων. εἶτα ἐκ τῆς ἀφροσύνης γίνεται πικρία, ἐκ δὲ τῆς πικρίας θυμός, ἐκ δὲ τοῦ θυμοῦ ὀργή, ἐκ δὲ τῆς ὀργῆς μῆνις· εἶτα ἡ μῆνις αὕτη ἐκ τοσοῦτων κακῶν συνισταμένη γίνεται ἁμαρτία μεγάλη καὶ ἀνάτατος. 5. ὅταν γὰρ ταῦτα τὰ πνεύματα ἐν ἐνὶ ἀγγείῳ κατοικῆ, οὐ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατοικεῖ, οὐ χωρεῖ τὸ ἄγγιον ἐκεῖνο, ἀλλ' ὑπερ-

15 πλεονάζει. 6. τὸ τρυφερόν οὖν πνεῦμα, μὴ ἔχον συνθήειαν μετὰ πονηροῦ πνεύματος κατοικεῖν μηδὲ μετὰ σκληρότητος, ἀποχωρεῖ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ τοιοῦτου καὶ ζητεῖ κατοικεῖν μετὰ πραύτητος καὶ ἡσύχιας. 7. εἶτα ὅταν ἀποστῆ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου οὐ κατοικεῖ, γίνεται ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος κενός ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ δικαίου, καὶ τὸ λοιπὸν πεπληρωμένος τοῖς πνεύμασι τοῖς πονηροῖς ἀκατασταεῖ ἐν πάσῃ πράξει αὐτοῦ, περι-

20 σπώμενος ὡδε κἀκέισε ἀπὸ τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, καὶ ὅλος ἀποτυφλοῦται ἀπὸ τῆς διανοίας τῆς ἀγαθῆς. οὕτως οὖν συμβαίνει πᾶσι τοῖς ὀξυχόλοις. 8. ἀπέχου οὖν ἀπὸ τῆς ὀξυχολίας τοῦ πονηροτάτου πνεύματος· ἔνδυσαι δὲ τὴν μακροθυμίαν, καὶ ἀντίστα τῇ ὀξυχολίᾳ καὶ τῇ πικρίᾳ, καὶ ἔση εὐρισκόμενος μετὰ τῆς σεμνότητος τῆς ἡγαπημένης ὑπὸ τοῦ κυρίου. βλέπε οὖν μήποτε παρενθυμηθῆς τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἔαν γὰρ ταύτης τῆς ἐντολῆς κυριεύσῃς, καὶ τὰς λοιπὰς ἐντολὰς δυνήσῃ φυλάξαι, ἅς σοι μέλλω ἐντέλλεσθαι. ἰσχυροῦ ἐν αὐταῖς καὶ ἐν-

25 δυναμοῦ, καὶ πάντες ἐνδυναμούσθησαν ὅσοι ἔαν θέλωσιν ἐν αὐταῖς πορεύεσθαι. Ἐντολὴ ἕκτη. 1. 1. Ἐνετειλάμην σοι, φησί, ἐν τῇ α' ἢ ἐντολῇ ἵνα φυλάξῃς τὴν πίστιν καὶ τὸν φόβον καὶ τὴν ἐγκράτειαν. Naί, φημί, κύριε. Ἄλλα νῦν θέλω σοι, φησί, δηλῶσαι καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ἵνα νοήσῃς τίς αὐτῶν τίνα δύναμις ἔχει καὶ ἐνέργειαν. διπλᾶ γάρ εἰσιν αἱ ἐνέργειαι αὐτῶν· κείνται οὖν ἐπὶ δικαίῳ καὶ ἀδίκῳ. 2. σὺ οὖν

30 πίστευε τῷ δικαίῳ, τῷ δὲ ἀδίκῳ μὴ πιστεύῃς· τὸ γὰρ δίκαιον ὀρθὸν ὀδὸν ἔχει, τὸ δὲ ἀδίκον στρεβλὴν. ἀλλὰ σὺ τῇ ὀρθῇ ὁδῷ πορεύου καὶ ὁμαλῇ, τὴν δὲ στρεβλὴν ἔασον. 3. ἡ γὰρ στρεβλὴ ὁδὸς τρίβους οὐκ ἔχει, ἀλλ' ἀνοδίας καὶ προσκόμματα πολλά, καὶ τραχεῖά ἐστι καὶ ἀκανθώδης. βλαβερά οὖν ἐστὶ τοῖς ἐν αὐτῇ πορευομένοις. 4. οἱ δὲ τῇ ὀρθῇ ὁδῷ πορευόμενοι ὁμαλῶς περιπατοῦσι καὶ ἀπροσκόπως· οὔτε γὰρ τραχεῖά ἐστιν οὔτε ἀκανθώδης. βλέπεις οὖν ὅτι συμφερώτερον ἐστὶ ταύτη τῇ ὁδῷ πορεύεσθαι. 5. Ἀρέ-

35 σκει μοι, φημί, κύριε, ταύτη τῇ ὁδῷ πορεύεσθαι. Πορεύῃ, φησί, καὶ ὃς ἂν ἐξ ὅλης καρδίας ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον, πορεύεται ἐν αὐτῇ. 2. 1. Ἄκουε νῦν, φησί, περὶ τῆς πίστεως. δύο εἰσὶν ἀγγελοι μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τῆς δικαιοσύνης καὶ εἰς τῆς πονηρίας. 2. Πῶς οὖν, φημί, κύριε, γινώσκωμαι τὰς αὐτῶν ἐνεργείας, ὅτι ἀμφότεροι ἀγγελοι μετ' ἐμοῦ κατακοιτοῦσιν; 3. Ἄκουε, φησί, καὶ συνιείς αὐτάς. ὁ μὲν τῆς δικαιοσύνης ἀγγελος τρυφερός ἐστὶ καὶ αἰσχυνητρὸς καὶ πραῦς καὶ ἡσύχιος. ὅταν οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν καρδίαν σου ἀναβῆ, γίνωσκε ὅτι ὁ ἀγγελος τῆς δι-

40 καιοσύνης μετὰ σοῦ ἐστὶ. ταῦτα οὖν ἐστὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀγγέλου τῆς δικαιοσύνης. τούτῳ οὖν πίστευε καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 4. ὅρα οὖν καὶ τοῦ ἀγγέλου τῆς πονηρίας τὰ ἔργα. πῶτον πάντων ὀξυχολός ἐστὶ, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ, καταστρέφοντα τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ· ὅταν οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν καρδίαν σου ἀναβῆ, γνῶθι αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ. 5. Πῶς, φημί, κύριε, νοήσω αὐτόν, οὐκ ἐπίσταμαι. Ἄκουε, φησί. ὅταν ὀξυχολία σοί τις προσπέσῃ ἢ πικρία, γίνωσκε ὅτι αὐτός ἐστιν ἐν σοί· εἶτα ἐπιθυμία πράξεων πολλῶν καὶ πολυτέλειαι ἐδεσμάτων πολλῶν καὶ μεθυσμάτων καὶ κραιπαλῶν πολλῶν καὶ ποικίλων τροφῶν οὐ δεόντων, καὶ ἐπιθυμίαι γυναικῶν καὶ πλεονεξιῶν, καὶ ὑπερηφανία πολλῇ τις καὶ ἀλαζονεία, καὶ ὅσα τοῦτοῦσι παραπλήσιά ἐστὶ καὶ ὅμοια. ταῦτα οὖν ὅταν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου ἀναβῆ, γίνωσκε ὅτι ὁ ἀγγελος

45 τῆς πονηρίας ἐστὶν ἐν σοί. 6. σὺ οὖν ἐπιμνησθὲς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπόστα ἀπὸ αὐτοῦ μηδὲ αὐτῷ πίστευε, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονη-

50 ρὰ εἰσι καὶ ἀσύμφορα τοῖς δούλοις τοῦ θεοῦ. ἔχεις οὖν ἀμφοτέρων τῶν ἀγγέλων τὰς ἐνεργείας· σύνιε αὐτὰ καὶ πίστευε τῷ ἀγγέλῳ τῆς δικαιοσύνης· 7. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγγέλου τῆς πονηρίας ἀπόστηθι, ὅτι ἡ διδαχὴ αὐτοῦ πονηρὰ ἐστὶ παντὶ ἔργῳ· ἔαν γὰρ ἦ τις πιστότατος ἀνὴρ, καὶ ἡ ἐνθύμησις τοῦ ἀγγέλου τούτου ἀναβῆ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, δεῖ τὸν ἄνδρα ἐκείνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐξεμαρτησάι τι. 8. ἔαν δὲ πάλιν πονηροτάτος τις εἴῃ ἀνὴρ ἢ γυνή, καὶ ἀναβῆ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ τὰ ἔργα τοῦ ἀγγέλου τῆς δικαιοσύνης, ἐξ ἀνάγκης δεῖ αὐτὸν ἀγαθὸν τι ποιῆσαι. 9. βλέπεις οὖν, φησί, ὅτι καλόν ἐστὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς δικαιοσύνης ἀκολουθεῖν,

55 τῷ δὲ ἀγγέλῳ τῆς πονηρίας ἀποτάξασθαι. 10. τὰ μὲν περὶ τῆς πίστεως αὕτη ἡ ἐντολὴ δηλοῖ, ἵνα τοῖς ἔργοις τοῦ ἀγγέλου τῆς δικαιοσύνης πιστεύῃς, καὶ ἔργασάμενος αὐτὰ ζῆσθαι τῷ θεῷ. πίστευε δὲ ὅτι τῷ θεῷ. πίστευε δὲ ὅτι τὰ ἔργα τοῦ ἀγγέλου τῆς πονηρίας χαλεπά ἐστὶ· μὴ ἐργαζόμενος οὖν αὐτὰ ζῆσθαι τῷ θεῷ. Ἐντολὴ ζ'. 1. Φοβήθητι, φησί, τὸν κύριον καὶ φύλασσε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· φυλάσσωσιν οὖν τὰς ἐντο-

60 λὰς τοῦ θεοῦ ἔση δυνατός ἐν πάσῃ πράξει, καὶ ἡ πράξις σου ἀσύγκριτος ἔσται. φοβούμενος γὰρ τὸν κύριον πάντα καλῶς ἐργάσῃ· οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ φόβος ὃν δεῖ σε φοβηθῆναι, καὶ σωθῆναι. 2. τὸν δὲ διάβολον μὴ φοβηθῆς· φοβούμενος γὰρ τὸν κύριον κατακυριεύσεις τοῦ διαβόλου, ὅτι δύναμις ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστίν. ἐν ᾧ δύναμις οὐκ ἐστίν, οὐδὲ φόβος· ἐν ᾧ δὲ δύναμις ἢ ἔνδοξος, καὶ φόβος ἐν αὐτῷ. πᾶς γὰρ ὁ δύναμις ἔχων φόβον ἔχει· ὁ δὲ μὴ ἔχων φόβον δύναμιν ὑπὸ πάντων καταφρονεῖται. 3. φοβήθητι δὲ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, ὅτι πονηρὰ ἐστὶ. φοβούμενος οὖν τὸν κύριον οὐκ ἐργάσῃ αὐτὰ, ἀλλ' ἀφέξῃ ἀπ' αὐτῶν. 4. δισσοὶ οὖν εἰσὶν οἱ φόβοι· ἔαν γὰρ θέλῃς τὸ πονηρὸν ἐργάσασθαι, τὸν θεὸν φοβοῦ καὶ οὐκ ἐργάσῃ αὐτό· ἔαν δὲ θέλῃς πάλιν τὸ ἀγαθὸν ἐργάσασθαι, φοβοῦ τὸν κύριον καὶ ἐργάζῃ αὐτό. ὥστε ὁ φόβος τοῦ κυρίου ἰσχυρός ἐστὶ καὶ μέγας καὶ ἔνδοξος. φοβήθητι οὖν τὸν κύριον, καὶ ζήσῃ αὐτῷ· καὶ ὅσοι

65 ἂν φοβηθῶσιν αὐτὸν τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ζήσονται τῷ θεῷ. 5. Διατί, φημί, κύριε, εἶπας περὶ τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· Ζήσονται τῷ θεῷ; Ὅτι, φησί, πᾶσα ἡ κτίσις φοβεῖται τὸν κύριον, τὰς δὲ ἐντολὰς αὐτοῦ οὐ φυλάσσει. τῶν οὖν φοβουμένων καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐκείνων ἡ ζωὴ ἐστὶ παρὰ τῷ θεῷ· τῶν δὲ μὴ φυλασσόντων τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, οὐδὲ ζωὴ ἐν αὐτῷ. Ἐντολὴ η'. 1. Εἰπόν σοι, φησί, ὅτι τὰ κτίσματα τοῦ θεοῦ διπλᾶ ἐστὶ· καὶ γὰρ ἡ ἐγκράτεια διπλῆ ἐστίν. ἐπὶ τινων γὰρ δεῖ ἐγκρατεῦσθαι,

70 [ἐ]πὶ τινων δὲ οὐ δεῖ. 2. Γινώρισόν μοι, φημί, κύριε, ἐπὶ τίνων δεῖ ἐγκρατεῦσθαι, ἐπὶ τίνων δὲ οὐ δεῖ. Ἄκουε, φησί. τὸ πονηρὸν ἐγκρατεῦσαι καὶ μὴ ποιεῖν αὐτό· τὸ δὲ ἀγαθὸν μὴ ἐγκρατεῦσαι, ἀλλὰ ποιεῖν αὐτό. ἔαν δὲ ἐγκρατεῦσθαι τὸ πονηρὸν μὴ ποιεῖν, δικαιοσύνην μεγάλην ἐργάζῃ. ἐγκρατεῦσαι οὖν ἀπὸ πονηρίας πάσης ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθόν. 3. Ποταπαί, φημί, κύριε, εἰσὶν αἱ πονηρίαὶ ἀφ' ὧν δεῖ ἡμᾶς ἐγκρατεῦσθαι; Ἄκουε, φησί· ἀπὸ μοιχείας καὶ πορνείας, ἀπὸ ἐδεσμάτων πολλῶν καὶ πολυτελείας πλούτου καὶ καυχήσεως καὶ ὑψηλοφροσύνης καὶ ὑπερηφανίας, καὶ ἀπὸ ψεύσματος καὶ καταλαλιᾶς καὶ ὑποκρίσεως, μνησικακίας καὶ πάσης ἄλλης βλασφημίας. 4. ταῦτα τὰ ἔργα πάντων πονηροτάτα εἰσὶν ἐν τῇ ζωῇ τῶν ἀνθρώπων. ἀπὸ τούτων οὖν τῶν ἔργων δεῖ ἐγκρατεῦσθαι τὸν δούλον τοῦ θεοῦ. 5. Ὅ γὰρ μὴ ἐγκρατεῦσθαι ἀπὸ τούτων οὐ δύναται ζῆσαι τῷ θεῷ. ἄκουε οὖν καὶ τὰ ἀκόλουθα τούτων. 5. Ἐτι γάρ, φημί, κύριε, πονηρὰ ἔργα ἐστὶ; Καὶ γε πολλά, φησί, ἐστὶν ἀφ' ὧν δεῖ τὸν δούλον τοῦ θεοῦ ἐγκρατεῦσθαι· κλέμμα, ψεῦσμα, ἀποστέρσις, ψευδομαρτυρία,

πλεονεξία, ἐπιθυμία πονηρ[ά, ἀ]πάτη, κενοδοξία, ἀλαζονεία, καὶ ὅσα τούτοις ὁμοία εἰσιν. 6. οὐ δοκεῖ σοι ταῦτα πονηρὰ εἶναι; Καὶ λίαν πονηρὰ, φημί, τοῖς δούλοις τοῦ θεοῦ. Τούτων πάντων δεῖ ἐγκρ[α]τεύεσθαι τὸν δουλεύοντα τῷ θεῷ. ἐγκράτευσαι οὖν ἀπὸ πάντων τούτων, ἵνα ζήσης τῷ θεῷ, καὶ ἐγγραφήση μετὰ τῶν ἐγκρατευομένων αὐτῶ. ὣν μὲν οὖν δεῖ σε ἐγκρατεύεσθαι, ταῦτά ἐστιν. 7. ἃ δὲ δεῖ σε μὴ ἐγκρατεύεσθαι, φησίν, ἀλλὰ ποιεῖν, ἄκουε. τὸ ἀγαθὸν μὴ ἐγκρατεύου, ἀλλὰ ποίει αὐτό. 8. Καὶ τῶν ἀγαθῶν μοι, φημί, κύριε, δήλωσον τὴν δύναμιν, ἵνα πορευθῶ ἐν αὐτοῖς καὶ δουλεύσω αὐτοῖς, ἵνα ἔργα-

5 σάμενος αὐτὰ δυνηθῶ σωθῆναι. Ἄκουε, φησί, καὶ τῶν ἀγαθῶν τὰ ἔργα, ἃ σε δεῖ ἐργάζεσθαι καὶ μὴ ἐγκρατεύεσθαι. 9. πρῶτον πάντων πίστις, φόβος θεοῦ, ἀγάπη, ὁμόνοια, βήματα δικαιοσύνης, ἀλήθεια, ὑπομονή· τούτων ἀγαθώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν τῇ ζωῇ τῶν ἀνθρώπων. ταῦτα ἐάν τις φυλάσσει καὶ μὴ ἐγκρατεῦται ἀπ' αὐτῶν, μακάριος γίνεται ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. 10. εἶτα τούτων τὰ ἀκόλουθα ἄκουσον· χήραις ὑπηρετεῖν, ὄρφανούς καὶ ὑστερουμένους ἐπισκέπτεσθαι, ἐξ ἀναγκῶν λυτροῦσθαι τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ, φιλόξενον εἶναι (ἐν γὰρ τῇ φιλοξενίᾳ εὐρίσκεται ἀγαθοποίησις ποτε), μηδὲν ἀντιτάσσεσθαι, ἡσύχιον εἶναι, ἐνδεέστερον γίνεσθαι πάντων ἀνθρώπων, πρσβότας σέβεσθαι, δικαιοσύνην ἀσκεῖν, ἀγαθότητα συντηρεῖν,

10 ὕβριν ὑποφέρειν, μακρόθυμον εἶναι, μνησικακίαν μὴ ἔχειν, κάμνοντας τῇ ψυχῇ παρακαλεῖν, ἐσκανδαλισμένους ἀπὸ τῆς πίστεως μὴ ἀποβάλλεσθαι, ἀλλ' ἐπιστρέφειν καὶ εὐθύμους ποιεῖν, ἀμαρτάνοντας νουθετεῖν, χρεώστας μὴ θλίβειν καὶ ἐνδεεῖς, καὶ εἴ τινα τούτοις ὁμοία ἐστι. 11. δοκεῖ σοι, φησί, ταῦτα ἀγαθὰ εἶναι; Τί γάρ, φημί, κύριε, τούτων ἀγαθώτερον; Πορευοῦ οὖν, φησίν, ἐν αὐτοῖς καὶ μὴ ἐγκρατεῦσαι ἀπ' αὐτῶν, καὶ ζήση τῷ θεῷ. 12. φύλασσε οὖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐάν τὸ ἀγαθὸν ποιῆς καὶ μὴ ἐγκρατεῦσαι ἀπ' αὐτοῦ, ζήση τῷ θεῷ, καὶ πάντες ζήσονται τῷ θεῷ οἱ οὕτω ποιοῦντες. καὶ πάλιν ἐάν τὸ πονηρὸν μὴ ποιῆς καὶ ἐγκρατεῦσαι αὐτό, ζήση τῷ θεῷ, καὶ πάντες ζήσονται τῷ θεῷ ὅσοι ἐάν

15 ταύτας τὰς ἐντολὰς φυλάξωσι καὶ πορευθῶσιν ἐν αὐταῖς. Ἐντολὴ ἑνάτη. 1. Λέγει μοι· Ἄρον ἀπὸ σεαυτοῦ τὴν διψυχίαν καὶ μηδὲν ὅπως διψυχῆσαι ἀποτρίβω, καὶ σεαυτῷ τοῦ θεοῦ, λέγων ἐν σεαυτῷ ὅτι πᾶς δύναμαι αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ κυρίου καὶ λαβεῖν, ἡμαρτηκῶς τοσαῦτα εἰς αὐτόν; 2. μὴ διαλογίζου ταῦτα, ἀλλ' ἐξ ὕλης τῆς καρδίας σου ἐπίστρεψον ἐπὶ τὸν κύριον, καὶ αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ ἀδιστακτως, καὶ γνώση τὴν πολλὴν εὐσπλαγγίαν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπη, ἀλλὰ τὸ αἶτημα τῆς ψυχῆς σου πληροφόρησε. 3. οὐκ ἐστὶ γὰρ ὡς οἱ ἄνθρωποι οἱ μνησικακοῦντες, ἀλλ' αὐτὸς ἀμνησικακός ἐστι καὶ σπλαγγνίζεται ἐπὶ τὴν ποίησιν αὐτοῦ. 4. σὺ οὖν καθάρισόν σου τὴν καρδίαν ἀπὸ πάντων

20 τῶν ματαιωμάτων τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ τῶν προειρημένων σοι βημάτων, καὶ αὐτοῦ παρὰ τοῦ κυρίου, καὶ ἀπολήψη πάντα, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν αἰτημάτων σου ἀνυστέρητος ἔση, ὅσα ἂν ἀδιστακτως αἰτήσης παρὰ τοῦ κυρίου. 5. ἐάν διστάσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, οὐδὲν οὐ μὴ λήψη τῶν αἰτημάτων σου. οἱ γὰρ διστάσεις εἰς τὸν θεόν, οὗτοί εἰσιν οἱ διψυχοί, καὶ οὐδὲν ὅπως ἐπιτυγχάνουσι τῶν αἰτημάτων αὐτῶν. 6. οἱ δὲ ὀλοτελεῖς ὄντες ἐν τῇ πίστει πάντα αἰτοῦνται πεποιθότες ἐπὶ τὸν κύριον, καὶ λαμβάνουσιν, ὅτι ἀδιστακτως αἰτοῦνται, μηδὲν διψυχοῦντες. πᾶς γὰρ διψυχος ἀνήρ, ἐάν μὴ μετανοήσῃ, δυσκόλως σωθήσεται. 7. καθάρισον οὖν τὴν καρδίαν σου ἀπὸ τῆς διψυχίας, ἐνδύσαι δὲ τὴν

25 πίστιν, ὅτι ἰσχυρὰ ἐστὶ, καὶ πιστεῦε τῷ θεῷ ὅτι πάντα τὰ αἰτήματά σου ἂ αἰτεῖς λήψη. καὶ ἐάν αἰτησάμενός ποτε παρὰ τοῦ κυρίου αἰτημά τι βραδύτερον λαμβάνης, μὴ διψυχῆσης ὅτι ταχὺ οὐκ ἔλαβες τὸ αἶτημα τῆς ψυχῆς σου· πάντως γὰρ διὰ πειρασμόν τινα ἢ παράπτωμά τι, ὃ σὺ ἀγνωεῖς, βραδύτερον λαμβάνεις τὸ αἶτημά σου. 8. σὺ οὖν μὴ διαλίπης αἰτούμενος τὸ αἶτημα τῆς ψυχῆς σου, καὶ λήψη αὐτό. ἐάν δὲ ἐκκακήσης καὶ διψυχῆσης αἰτούμενος, σεαυτὸν αἰτιῶ καὶ μὴ τὸν διδόντα σοι. 9. βλέπε τὴν διψυχίαν ταύτην· πονηρὰ γὰρ ἐστὶ καὶ ἀσύνητος, καὶ πολλοὺς ἐκριζοῖ ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ λίαν ἰσχυροῦς. καὶ γὰρ αὕτη ἡ διψυχία

30 ἀδελφὴ ἐστὶ τοῦ διαβόλου, καὶ λίαν πονηρεύεται εἰς τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ. 10. καταφρόνησον οὖν τῆς διψυχίας καὶ κατακυριεύσον αὐτῆς ἐν παντὶ πράγματι, ἐνδυσάμενος τὴν πίστιν τὴν ἰσχυρὰν καὶ δυνατὴν· ἡ γὰρ πίστις πάντα ἐπαγγέλλεται, πάντα τελειοί, ἡ δὲ διψυχία μὴ καταπιστεύουσα ἑαυτῇ πάντων ἀποτυγχάνει τῶν ἔργων αὐτῆς ὡν πράσσει. 11. βλέπεις οὖν, φησίν, ὅτι ἡ πίστις ἄνωθεν ἐστὶ παρὰ τοῦ κυρίου, καὶ ἔχει δύναμιν μεγάλην· ἡ δὲ διψυχία ἐπίγειον πνεῦμά ἐστὶ παρὰ τοῦ διαβόλου, δύναμιν μὴ ἔχουσα. 12. σὺ οὖν δούλευε τῇ ἐχούσῃ δύναμιν τῇ πίστει, καὶ ἀπὸ τῆς διψυχίας ἀπόσχου τῆς μὴ ἐχούσης δύναμιν, καὶ ζήση τῷ θεῷ, καὶ πάντες ζήσονται

35 τῷ θεῷ [οἱ] ταῦτα φρονήσαντες. Ἐντολὴ δεκάτη. 1. Ἰ. Ἄρον ἀπὸ σεαυτοῦ, φησί, τὴν λύπην· καὶ γὰρ αὕτη ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς διψυχίας καὶ τῆς ὀξυχολίας. 2. Πῶς, φημί, κύριε, ἀδελφὴ ἐστὶ τούτων; ἄλλο γὰρ μοι δοκεῖ εἶναι ὀξυχολία, καὶ ἄλλο διψυχία, καὶ ἄλλο λύπη. Ἄσύνητος εἰ, ἄνθρωπε. οὐ νοεῖς ὅτι ἡ λύπη πάντων τῶν πνευμάτων πονηροτέρα ἐστὶ, καὶ δεινότερη τοῖς δούλοις τοῦ θεοῦ, καὶ παρὰ πάντα τὰ πνεύματα καταφθίρει τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκτρίβει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ πάλιν σώζει; 3. Ἐγὼ, φημί, κύριε, ἀσύνητός εἰμι, καὶ οὐ συνιῶ τὰς παραβολὰς ταύτας· πῶς γὰρ δύναται ἐκτρίβειν καὶ πάλιν σώζειν, οὐ νοῶ. 4. Ἄκουε, φησίν· οἱ μηδέποτε ἐρευνήσαντες περὶ τῆς ἀληθείας μηδὲ ἐπιζητήσαντες

40 περὶ τῆς θεότητος, πιστεύσαντες δὲ μόνον, ἐμπεφυρμένοι δὲ πραγματείαις καὶ πλούτῳ καὶ φιλίαις ἐθνικαῖς καὶ ἄλλαις πολλαῖς πραγματείαις τοῦ αἰῶνος τούτου· ὅσοι οὖν τούτοις πρόσκεινται, οὐ νοοῦσι τὰς παραβολὰς τῆς θεότητος· ἐπισκοτοῦνται γὰρ ὑπὸ τούτων τῶν πράξεων καὶ καταφθίρονται καὶ γίνονται κεχερσαμένοι. 5. καὶ ὡς οἱ ἀμπελώνες οἱ καλοὶ ὅταν ἀμελείας τύχῃσι, χερσοῦνται ἀπὸ τῶν ἀκανθῶν καὶ βοτανῶν ποικίλων, οὕτως οἱ ἄνθρωποι οἱ πιστεύσαντες καὶ εἰς ταύτας τὰς πράξεις τὰς πολλὰς ἐμπίπτοντες τὰς προειρημένας ἀποπλανῶνται ἀπὸ τῆς διανοίας πάντων τῶν πνευμάτων καὶ οὐδὲν ὅπως νοοῦσι περὶ δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀκούσωσι περὶ θεότητος καὶ ἀληθείας, ὁ νοῦς

45 αὐτῶν περὶ τὴν πρᾶξιν αὐτῶν καταγίνεται, καὶ οὐδὲν ὅπως νοοῦσιν. 6. οἱ δὲ φόβον ἔχοντες θεοῦ καὶ ἐρευνῶντες περὶ θεότητος καὶ ἀληθείας, καὶ τὴν καρδίαν ἔχοντες πρὸς τὸν κύριον, πάντα τὰ λεγόμενα αὐτοῖς ταχύνοσι καὶ νοοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἐν ἑαυτοῖς· ὅπου γὰρ ὁ κύριος κατοικεῖ, ἐκεῖ καὶ σύνεσις πολλή. κολλήθητι οὖν τῷ κυρίῳ, καὶ πάντα συνήσεις καὶ νοήσεις. 2. Ἰ. Ἄκουε οὖν, φησίν, ἀνόητε, πῶς ἡ λύπη ἐκτρίβει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ πάλιν σώζει. 2. ὅταν ὁ διψυχος ἐπιβάληται πράξιν τινα, καὶ ταύτης ἀποτύχη διὰ τὴν διψυχίαν αὐτοῦ, ἡ λύπη αὕτη εἰσπορεύεται εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ λυπεῖ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ πάλιν σώζει καὶ ἐκτρίβει αὐτό. 3. εἶτα πάλιν ἡ ὀξυχολία ὅταν κολληθῇ τῷ

50 ἀνθρώπῳ περὶ πράγματός τινος, καὶ πικρανθῇ, πάλιν ἡ λύπη εἰσπορεύεται εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὀξυχολήσαντος, καὶ λυπεῖται ἐπὶ τῇ πράξει αὐτοῦ ἢ ἐπραξε, καὶ μετανοεῖ ὅτι πονηρὸν εἰργάσατο. 4. αὕτη οὖν ἡ λύπη δοκεῖ σωτηρίαν ἔχειν, ὅτι τὸ πονηρὸν πράξας μετενόησεν. ἀμφοτέραι οὖν αἱ πράξεις λυποῦσι τὸ πνεῦμα· ἡ μὲν διψυχία, ὅτι οὐκ ἐπέτυχε τῆς πράξεως αὐτῆς, ἡ δὲ ὀξυχολία λυπεῖ τὸ πνεῦμα, ὅτι ἐπραξε τὸ πονηρὸν. ἀμφοτέρα οὖν λυπηρὰ ἐστὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, ἡ διψυχία καὶ ἡ ὀξυχολία. 5. ἄρον οὖν ἀπὸ σεαυτοῦ τὴν λύπην καὶ μὴ θλίβε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἐν σοὶ κατοικοῦν, μήποτε ἐντεύξῃται κατὰ σοῦ

55 καὶ ἀποστή ἀπὸ σοῦ. 6. τὸ γὰρ πνεῦμα τοῦ θεοῦ τὸ δοθὲν εἰς τὴν σάρκα ταύτην λύπην οὐχ ὑποφέρει οὐδὲ στενοχωρίαν. 3. Ἰ. ἐνδύσαι οὖν τὴν ἰλαρότητα τὴν πάντοτε ἔχουσαν χάριν παρὰ τῷ θεῷ καὶ εὐπρόσδεκτον ὄσαν αὐτῷ, καὶ ἐντρύφα ἐν αὐτῇ. πᾶς γὰρ ἰλαρὸς ἀνὴρ ἀγαθὰ ἐργάζεται καὶ ἀγαθὰ φρονεῖ, καὶ καταφρονεῖ τῆς λύπης· 2. ὁ δὲ λυπηρὸς ἀνὴρ πάντοτε πονηρεύεται· πρῶτον μὲν πονηρεύεται, ὅτι λυπεῖ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ δοθὲν τῷ ἀνθρώπῳ ἰλαρόν· δεύτερον δὲ λυπῶν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀνομίαν ἐργάζεται, μὴ ἐπιτυγχάνων μηδὲ ἐξομολογούμενος τῷ κυρίῳ. πάντοτε γὰρ λυπηροῦ ἀνδρὸς ἡ ἐντευξις οὐκ ἔχει δύναμιν τοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ

60 θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ. 3. Διαιτῶ, φημί, οὐκ ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἡ ἐντευξις τοῦ λυπομένου; Ὅτι, φησίν, ἡ λύπη ἐγκάθηται ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ· μεμιγμένη οὖν ἡ λύπη μετὰ τῆς ἐντευξεως οὐκ ἀφήσιν τὴν ἐντευξιν ἀναβῆναι καθαρὰν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ὥσπερ γὰρ ὄξος καὶ οἶνος μεμιγμένα ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν αὐτὴν ἡδονὴν οὐκ ἔχουσιν, οὕτω καὶ ἡ λύπη μεμιγμένη μετὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος τὴν αὐτὴν ἐντευξιν οὐκ ἔχει. 4. καθάρισον σεαυτὸν ἀπὸ τῆς λύπης τῆς πονηρᾶς ταύτης, καὶ ζήση τῷ θεῷ· καὶ πάντες ζήσονται τῷ θεῷ ὅσοι ἂν ἀποβάλωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν λύπην καὶ ἐνδύσωνται πᾶσαν ἰλαρότητα. Ἐντολὴ ια'. 1. Ἐδειξέ μοι

65 ἐπὶ συμφελλίου καθήμενος ἀνθρώπους, καὶ ἕτερον ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ καθέδραν. καὶ λέγει μοι· Βλέπεις τοὺς ἐπὶ τοῦ συμφελλίου καθήμενους; Βλέπω, φημί, κύριε. Οὗτοι, φησίν, πιστοὶ εἰσι, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν καθέδραν ψευδοπροφήτης ἐστὶν ἀπόλλων (?)

'Εντολὴ θ'

'Εντολὴ ι'

2

3

'Εντολὴ ια'

τὴν διάνοιαν τῶν δούλων τοῦ θεοῦ· τῶν διψύχων δὲ ἀπόλλυσιν, οὐ τῶν πιστῶν. 2. οὗτοι οὖν οἱ δίψυχοι ὡς ἐπὶ μάν[τιν ἔ]ρχονται καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτόν, τί ἄρα ἔσται αὐτοῖς· κἀκεῖνος ὁ ψευδοπροφήτης, μηδεμίαν ἔχων ἐν ἑαυτῷ δύναμιν πνεύματος θεοῦ, λαλεῖ μ[ετ'] αὐτῶν κατὰ τὰ ἐπερωτήματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς πονηρίας αὐτῶν, καὶ πληροὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν καθὼς αὐτοὶ βούλονται. 3. αὐτὸς γὰρ κενὸς ἂν κενὰ καὶ ἀποκρίνεται κενοῖς· ὁ γὰρ ἐὰν ἐπερωτηθῆ, πρὸς τὸ κένωμα τοῦ ἀνθρώπου ἀποκρίνεται. τινὰ δὲ καὶ ῥήματα ἀληθῆ λαλεῖ· ὁ γὰρ διάβολος πληροὶ αὐτῶν τῷ αὐτοῦ πνεύματι, εἴ τινα δυνήσεται ῥάξει τὸν δικαίον. 4. ὅσοι οὖν ἰσχυροί εἰσιν ἐν τῇ πίστει τῶν δικαίων τοῦ κυρίου, ἐνδεδυμένοι τὴν ἀλήθειαν, τοῖς τοιοῦτων πνευματικῶν οὐ κολλῶνται, ἀλλ' ἀπέχονται ἀπ' αὐτῶν. ὅσοι δὲ δίψυχοι εἰσι καὶ πυκνῶς μετανοοῦσι, μαυτεύονται ὡς καὶ τὰ ἔθνη, καὶ ἑαυτοῖς μείζονα ἁμαρτίαν ἐπιφέρουσι εἰδωλολατρῶντες· ὁ γὰρ ἐπερωτῶν ψευδοπροφήτην περὶ πράξεώς τινος εἰδωλολάτρης ἐστὶ καὶ κενὸς ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἄφρων. 5. πᾶν γὰρ πνεῦμα ἀπὸ θεοῦ δοθὲν οὐκ ἐπερωτᾶται, ἀλλὰ ἔχον τὴν δύναμιν τῆς θεότητος ἀφ' ἑαυτοῦ λαλεῖ πάντα, ὅτι ἄνωθεν ἐστὶν ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ πνεύματος. 6. τὸ δὲ πνεῦμα τὸ ἐπερωτῶμενον καὶ λαλοῦν κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων ἐπίγειόν ἐστὶ καὶ ἐλαφρόν, δύναμιν μὴ ἔχον καὶ ὅλως οὐ λαλεῖ ἐὰν μὴ ἐπερωτηθῆ. 7. Πῶς οὖν, φημί, κύριε, ἄνθρωπος γινώσεται τίς αὐτῶν προφήτης καὶ τίς ψευδοπροφήτης ἐστίν; Ἄκουε, φησί, περὶ ἀμφοτέρων τῶν προφητῶν· καὶ ὡς σοι μέλλω λέγειν, οὕτω δοκιμάσεις, τὸν προφήτην καὶ τὸν ψευδοπροφήτην. ἀπὸ τῆς ζωῆς δοκιμάζε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον. 8. πρῶτον μὲν ὁ ἔχων τὸ πνεῦμα τὸ ἄνωθεν πραῦς ἐστὶ καὶ ἡσύχιος καὶ ταπεινόφρων καὶ ἀπεχόμενος ἀπὸ πάσης πονηρίας καὶ ἐπιθυμίας ματαίας τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἑαυτὸν ἐνδεέστερον ποιεῖ πάντων τῶν ἀνθρώπων, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν ἀποκρίνεται ἐπερωτῶμενος, οὐδὲ καταμόνας λαλεῖ, οὐδὲ ὅταν θέλῃ ἄνθρωπος λαλεῖν, λαλεῖ τὸ πνεῦμα ἅγιον, ἀλλὰ τότε λαλεῖ, ὅταν θελήσῃ αὐτὸν ὁ θεὸς λαλήσαι. 9. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔχων τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον εἰς συναγωγὴν ἀνδρῶν δικαίων τῶν ἐχόντων πίστιν θεοῦ πνεύματος, καὶ ἐντευξίς γένηται πρὸς τὸν θεὸν τῆς συναγωγῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, τότε ὁ ἄγγελος τοῦ προφήτου ὁ κείμενος πρὸς αὐτὸν πληροὶ τὸν ἄνθρωπον, καὶ πληρωθεὶς ὁ ἄνθρωπος τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ λαλεῖ εἰς τὸ πλῆθος καθὼς ὁ κύριος βούλεται. 10. οὕτως οὖν φανερόν ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς θεότητος. ὅση οὖν περὶ τοῦ πνεύματος τῆς θεότητος τοῦ κυρίου ἡ δύναμις, αὕτη. 11. ἄκουε οὖν, φησί, περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπίγειου καὶ κενοῦ καὶ δύναμιν μὴ ἔχοντος, ἀλλὰ ὄντος μαρτοῦ. 12. πρῶτον μὲν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ δοκῶν πνεῦμα ἔχειν ὑποὶ ἑαυτὸν καὶ θέλει πρωτοκαθεδρίαν ἔχειν, καὶ εὐθὺς ἱταμός ἐστι καὶ ἀναιδὴς καὶ πολυλάλος καὶ ἐν τρυφαίς πολλαῖς ἀναστρεφόμενος καὶ ἐν ἐτέραις πολλαῖς ἀπάταις, καὶ μισθοὺς λαμβάνων τῆς προφητείας αὐτοῦ· ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, οὐ προφητεύει. δύναται οὖν πνεῦμα θεοῦ λαμβάνειν καὶ προφητεύειν; οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο ποιεῖν θεοῦ προφήτην, ἀλλὰ τῶν τοιοῦτων προφητῶν ἐπίγειόν ἐστὶ τὸ πνεῦμα. 13. εἴτα ὅλως εἰς συναγωγὴν ἀνδρῶν δικαίων οὐκ ἐγγίξει, ἀλλ' ἀποφεύγει αὐτούς. κολλᾶται δὲ τοῖς δίψυχοις καὶ κενοῖς, καὶ κατὰ γωνίαν αὐτοῖς προφητεύει, καὶ ἀπατᾷ αὐτοὺς λαλῶν κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πάντα κενῶς· κενοῖς γὰρ καὶ ἀποκρίνεται. τὸ γὰρ κενὸν σκευὸς μετὰ τῶν κενῶν συντιθέμενον οὐ θραύεται, ἀλλὰ συμφωνοῦσιν ἀλλήλοις. 14. ὅταν δὲ ἔλθῃ εἰς συναγωγὴν πλήρη ἀνδρῶν δικαίων ἐχόντων πνεῦμα θεοῦ, καὶ ἐντευξίς ἀντ' αὐτῶν γένηται, κενούται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ φόβου φεύγει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ κουφούται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ ὅλως συνθραύεται, μὴ δυνάμενος λαλήσαι. 15. ἐὰν γὰρ εἰς ἀποθήκην στιβάσης ὀλνον ἢ ἔλαιον καὶ ἐν αὐτοῖς θῆς κεράμιον κενόν, καὶ πάλιν ἀποστιβάσαι θελήσῃς τὴν ἀποθήκην, τὸ κεράμιον ἐκεῖνο ὁ ἔθηκας κενόν, κενὸν καὶ εὐρήσεις· οὕτω καὶ οἱ προφῆται οἱ κενοὶ ὅταν ἔλθωσιν εἰς πνεύματα δικαίων, ὅποιοι ἦλθον, τοιοῦτοι καὶ εὐρίσκονται. 16. ἔχεις ἀμφοτέρων τῶν προφητῶν τὴν ζωὴν. δοκιμάζε οὖν ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ τῆς ζωῆς τὸν ἄνθρωπον τὸν λέγοντα ἑαυτὸν πνευματοφόρον εἶναι. 17. σὺ δὲ πίστευε τῷ πνεύματι τῷ ἐρχομένῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἔχοντι δύναμιν· τῷ δὲ πνεύματι τῷ ἐπιγείῳ καὶ κενῷ μὴδὲν πίστευε, ὅτι ἐν αὐτῷ δύναμις οὐκ ἔστιν· ἀπὸ τοῦ διαβόλου γὰρ ἔρχεται. 18. ἄκουσον τὴν παραβολὴν ἣν μέλλω σοι λέγειν. λάβε λίθον καὶ βάλε εἰς τὸν οὐρανόν, ἴδε εἰ δύνασαι ἄψασθαι αὐτοῦ· ἢ πάλιν λάβε σίφωνα ὕδατος καὶ σιφώνισον εἰς τὸν οὐρανόν, ἴδε εἰ δύνασαι τρυπήσαι τὸν οὐρανόν. 19. Πῶς, φημί, κύριε, δύναται ταῦτα γενέσθαι; ἀδύνατα γὰρ ἀμφοτέρα ταῦτα εἴρηκας. Ὡς ταῦτα οὖν, φησὶν, ἀδύνατά ἐστιν, οὕτω καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἐπίγεια ἀδύνατά εἰσι καὶ ἀδρανῆ. 20. λάβε οὖν τὴν δύναμιν τὴν ἄνωθεν ἐρχομένην. ἡ χάλαζα ἐλάχιστόν ἐστι κοκκᾶριον, καὶ ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπὶ κεφαλὴν ἀνθρώπου, πῶς πόνον παρέχει· ἢ πάλιν [λάβει τὴν] στασίαν ἢ ἀπὸ τοῦ κεράμιον πίπτει χρομαί, καὶ τρυπᾷ τὸν λίθον. 21. βλέπεις οὖν ὅτι τὰ ἄνωθεν ἐλάχιστα πίπτοντα ἐπὶ τὴν γῆν μεγάλην [ἐχουσιν]· οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον ἄνωθεν ἐρχόμενον δυνατὸν ἐστὶ. τούτω οὖν τῷ πνεύματι πίστευε, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐτέρου ἀπέχου. Ἐντολὴ ἰβ'.

1. 1. Λέγει μοι Ἰερων ἀ[πὸ σεαυτοῦ] Ἐντολὴ ἰβ'

πᾶσαν ἐπιθυμίαν πονηρὰν, ἐνδύσαι δὲ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ἀγαθὴν καὶ σεμνήν· ἐνδεδυμένος γὰρ τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην μισήσεις τὴν πονηρὰν ἐπιθυμίαν καὶ χαλιναγωγῆσεις αὐτὴν καθὼς βούλει. 2. ἀγρία γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία ἡ πονηρὰ, καὶ δυσκόλως ἡμεροῦται· φοβερὰ γὰρ ἐστὶ, καὶ λίαν τῇ ἀγριότητι αὐτῆς δαπανᾷ τοὺς ἀνθρώπους· μάλιστα δὲ ἐὰν ἐμπέσῃ εἰς αὐτὴν δούλος θεοῦ καὶ μὴ ἦ συνετός, δαπανᾷ αὐτὴν ὑπ' αὐτῆς δεινῶς. δαπανᾷ δὲ τοὺς τοιοῦτους τοὺς μὴ ἔχοντας ἐνδύμα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀγαθῆς, ἀλλὰ ἐμπεφυμένους τῷ αἰῶνι τούτῳ. τούτους οὖν παραδίδωσιν εἰς θάνατον. 3. Ποῖα, φημί, κύριε, ἔργα ἐστὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς πονηρᾶς τὰ παραδιδόντα τοὺς ἀνθρώπους εἰς θάνατον; γνῶρισόν μοι, ἵνα ἀφέξωμαι ἀπ' αὐτῶν. Ἄκουσον ἐν ποίοις ἔργοις θανατοῖ ἡ ἐπιθυμία ἡ πονηρὰ τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ. 2. 1. Πάντων προέχουσα ἐπιθυμία γυναικὸς ἀλλοτριᾶς ἢ ἀνδρός, καὶ πολυτελείας πλούτου καὶ ἔδεσμάτων πολλῶν ματαίων καὶ μεθυσμάτων, καὶ ἐτέρων τρυφῶν πολλῶν καὶ μαρῶν· πᾶσα γὰρ τρυφὴ μαρὰ ἐστὶ καὶ κενὴ τοῖς δούλοις τοῦ θεοῦ. 2. αὗται οὖν αἱ ἐπιθυμίας πονηραὶ εἰσι, θανατοῦσαι τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ. αὕτη γὰρ ἡ ἐπιθυμία ἡ πονηρὰ τοῦ διαβόλου θυγάτηρ ἐστίν. ἀπέχεσθαι οὖν δεῖ ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν πονηρῶν, ἵνα ἀποσχόμενοι ζήσητε τῷ θεῷ. 3. ὅσοι δὲ ἂν κατακυριευθῶσιν ὑπ' αὐτῶν καὶ μὴ ἀντισταθῶσιν αὐταῖς, ἀποθανοῦνται εἰς τέλος· θανατῶδεις γὰρ εἰσιν αἱ ἐπιθυμίας εἰς τέλος αὐταί. 4. σὺ οὖν ἐνδύσαι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς δικαιοσύνης, καὶ καθοπλισάμενος τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀντίστηθι αὐταῖς. ὁ γὰρ φόβος τοῦ θεοῦ κατοικεῖ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῇ ἀγαθῇ. ἡ ἐπιθυμία ἡ πονηρὰ ἐὰν ἴδῃ σε καθωπισμένον τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθεστηκῶτα αὐτῇ, φεύγεται ἀπὸ σοῦ μακρὰν, καὶ οὐκέτι σοι ὀφθήσεται φοβουμένη τὰ ὄπλα σου. 5. σὺ οὖν στεφανωθείς κατ' αὐτῆς ἐλθὲ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς δικαιοσύνης, καὶ παραδοὺς αὐτῇ τὸ νίκος ὁ ἔλαβες, δούλευσον αὐτῇ καθὼς αὐτὴ βούλεται. ἐὰν δουλεύσῃς τῇ ἐπιθυμίᾳ τῇ ἀγαθῇ καὶ ὑποταγῆς αὐτῇ, δυνήσῃ τῆς ἐπιθυμίας τῆς πονηρᾶς κατακυριεῦσαι καὶ ὑποτάξαι αὐτὴν καθὼς βούλει. 3. 1. Ἦθελον, φημί, κύριε, γνῶναι ποίους τρόπους με δεῖ δουλεύσαι τῇ ἐπιθυμίᾳ τῇ ἀγαθῇ. Ἄκουε, φησὶν· ἔργασαι δικαιοσύνην καὶ ἀρετὴν, ἀλήθειαν καὶ φόβον κυρίου, πίστιν καὶ πραότητα, καὶ ὅσα τούτοις ὁμοία ἐστὶν ἀγαθὰ. ταῦτα ἐργαζόμενος εὐάρεστος ἔση δούλος τοῦ θεοῦ καὶ ζήσῃ αὐτῷ· καὶ πᾶς ὃς ἂν δουλεύσῃ τῇ ἐπιθυμίᾳ τῇ ἀγαθῇ, ζήσεται τῷ θεῷ. 2. Συνετέλεσεν οὖν τὰς ἐντολὰς τὰς ἰβ' καὶ λέγει μοι· Ἐχεις τὰς ἐντολὰς ταύτας· πορεύου ἐν αὐταῖς, καὶ τοὺς ἀκούοντας παρακάλεϊ ἵνα ἡ μετάνοια αὐτῶν καθαρὰ γένηται τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. 3. τὴν διακονίαν ταύτην ἦν σοι δίδωμι τέλει ἐπιμελῶς καὶ πολὺ ἐργασίῃ· εὐρήσεις γὰρ χάριν ἐν τοῖς μέλλουσι μετανοεῖν, καὶ πεισθήσονται σοι τοῖς ῥήμασιν· ἐγὼ γὰρ μετὰ σοῦ ἔσομαι καὶ ἀναγκάσω αὐτοὺς πεισθῆναι σοι. 4. Ἀρχή· Λέγω αὐτῷ· Κύριε, αἱ ἐντολαὶ αὗται μεγάλαι καὶ καλαὶ καὶ ἐνδοξοὶ εἰσι καὶ δυνάμεναι εὐφράναι καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ δυναμένου ποιῆσαι ταύτας. οὐκ οἶδα δὲ εἰ δύνανται αἱ ἐντολαὶ αὗται ὑπὸ ἀνθρώπου φυλαχθῆναι, διότι σκληραὶ εἰσι λίαν. 5. ἀποκριθεὶς λέγει μοι· Ἐὰν σὺ σεαυτῷ προσθῆς ὅτι δύναται φυλαχθῆναι, εὐκόπως αὐτὰς φυλάξεις, καὶ οὐκ ἔσονται σκληραὶ· ἐὰν δὲ ἐπὶ τὴν καρδίαν σου ἦδῃ ἀνέβει μὴ δύνασθαι αὐτὰς ὑπὸ ἀνθρώπου φυλαχθῆναι, οὐ φυλάξεις αὐτάς. 6. νῦν δὲ σοι λέγω· ἐὰν ταύτας μὴ φυλάξῃς, ἀλλὰ παρενθυμηθῆς, οὐχ ἔξεις σωτηρίαν, οὔτε τὰ τέκνα σου οὔτε ὁ οἶκός σου, ἐπεὶ ἦδη σεαυτῷ κέκρικας τοῦ μὴ δύνασθαι τὰς ἐντολὰς ταύτας ὑπὸ ἀνθρώπου φυλαχθῆναι. 4. 1. Καὶ ταῦτά μοι λίαν ὀργίλους ἐλάλησεν, ὥστε με συγχυθῆναι καὶ λίαν αὐτὸν φοβηθῆναι· ἡ μορφή γὰρ αὐτοῦ ἠλλοιώθη, ὥστε μὴ δύνασθαι ἄνθρωπον ὑπενεγκεῖν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ, σὺ συνέκλεισας φῶς καὶ ἐχώρισας τὸ σκότος ἀπ' ἀλλήλων, ἔθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ ἐκτίσας καρποὺς παντοδαπούς, ἥλιον, σελήνην, ἀστρων ἐναρμόνιον κίνησιν, ζῶα πτερωτά, τετράποδα, ἔρπετά, ἔνυδρα, ἄγρια τε καὶ τὰ τούτοις παραπλησιάζοντα καὶ τούτων ἀπάντων ἐκτίσας δεσπότην τὸν ἄνθρωπον. 2. ἰδὼν δὲ με τεταραγμένον ὄλον καὶ συγκεχυμένον ἤρξατό μοι ἐπιεικότερον λαλεῖν, καὶ λέγει· Ἄφρον, ἀσύνετε καὶ δίψυχε, οὐ νοεῖς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ, πῶς μεγάλη ἐστὶ καὶ ἰσχυρὰ καὶ θαυμαστή, ὅτι ἐκτίσεν τὸν κόσμον ἔνεκα τοῦ ἀνθρώπου καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν αὐτοῦ ὑπέταξε τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ τὴν ἐξουσίαν πᾶσαν ἔδωκεν αὐτῷ τοῦ κατακυριεῦσαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν πάντων; 3. εἰ οὖν, φησὶν, πάντων ὁ ἄνθρωπος κυριός ἐστι τῶν κτισμάτων τοῦ θεοῦ καὶ πάντων κατακυριεύει, οὐ δύναται καὶ τούτων τῶν ἐντολῶν κατακυριεῦσαι; δύναται, φησὶν, πάντων καὶ πᾶσῶν τῶν ἐντολῶν τούτων κατακυριεῦσαι ὁ ἄνθρωπος ἔχων τὸν κύριον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 4. οἱ δὲ ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν ἔχοντες τὸν κύριον, τὴν δὲ καρδίαν αὐτῶν πεπωρωμένην, καὶ μακρὰν ὄντες ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἐκεῖνοι αἱ ἐντολαὶ αὗται σκληραὶ εἰσι καὶ δύσβατοι. 5. θέσθε οὖν ὑμεῖς, οἱ κενοὶ καὶ ἐλαφροὶ ὄντες ἐν τῇ πίστει, τὸν κύριον ἰμῶν εἰς τὴν καρδίαν, καὶ γνῶσεσθε ὅτι οὐδὲν ἐστὶν εὐκοπώτερον τῶν ἐντολῶν τούτων, οὔτε γλυκύτερον, οὔτε ἡμερώτερον. 6. ἐπιστράφητε ὑμεῖς οἱ ταῖς ἐντολαῖς πορευόμενοι τοῦ διαβόλου, ταῖς δυσκόλοις καὶ πικραῖς καὶ ἀγρίαις καὶ ἀσελγέσι, καὶ μὴ φοβηθῆτε τὸν διάβολον, ὅτι ἐν αὐτῷ δύναμις οὐκ ἔστι καθ' ἑμῶν· 7. ἐγὼ γὰρ

Fragment of an ancient Greek papyrus scroll with handwritten text in a cursive script. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines. The papyrus is heavily aged, showing significant discoloration, staining, and some physical damage, particularly along the right edge and in the center. The script is dense and difficult to decipher due to the fading and wear.

5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65

PLATE VIII

- τὰς ἰδίας ράβδους ἐκτιλάτω καὶ φ[ερ]έτω πρὸς με. 4. πρῶτοι ἐπέδωκαν οἱ τὰς ξηρὰς καὶ κεκομμένας ἐσχηκότες, καὶ οἱ οὕτως εὐρέθησαν ξηραὶ καὶ κεκομμένα· ἐκέλευσεν αὐτοὺς χωρὶς [στήν]αι. 5. εἶτα ἐπέδωκαν οἱ τὰς ξηρὰς καὶ μὴ κεκομμένας ἔχοντες· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπέδωκαν τὰς ράβδους χλωρὰς, τινὲς δὲ ἐξ[ηρ]ὰς καὶ κεκομμένας ὡς ὑπὸ σητός. τοὺς ἐπιδεδωκότας οὖν χλωρὰς ἐκέλευσε χωρὶς σταθῆναι, τοὺς δὲ ξηρὰς καὶ κεκομμένας ἐπιδεδωκότας ἐκέλευσε μετὰ τῶν πρῶτων σταθῆναι. 6. εἶτα ἐπέδωκαν οἱ τὰς ἡμίξηρους καὶ σχισμὰς
- 5 ἔχουσας· καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν χλωρὰς ἐπέδωκαν καὶ μὴ ἔχουσας σχισμὰς· τινὲς δὲ χλωρὰς καὶ παραφυάδας ἔχουσας, καὶ εἰς τὰς παραφυάδας καρπούς, οἷους εἶχον οἱ εἰς τὸν πύργον πορευθέντες ἐστεφανωμένοι· τινὲς δὲ ἐπέδωκαν ξηρὰς καὶ βεβρωμένας, τινὲς δὲ ξηρὰς καὶ ἀβρώτους, τινὲς δὲ οἶαι ἦσαν ἡμίξηροι καὶ σχισμὰς ἔχουσαι. ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἕνα ἕκαστον χωρὶς στήναι, τοὺς μὲν πρὸς τὰ ἴδια τάγματα, τοὺς δὲ χωρὶς. 5. 1. Εἶτα ἐπεδίδουν οἱ τὰς ράβδους χλωρὰς μὲν ἔχοντες, σχισμὰς [δὲ] ἔχουσας· οὗτοι πάντες χλωρὰς ἐπέδωκαν, καὶ ἔστησαν εἰς τὸ ἴδιον τάγμα. ἐχάρη δὲ ὁ ποιμὴν ἐπὶ τούτοις, ὅτι πάντες ἠλλοιώ-
- 10 [θη]σαν καὶ ἀπέθεντο τὰς σχισμὰς αὐτῶν. 2. ἐπέδωκαν δὲ καὶ οἱ τὸ ἥμισυ χλωρὸν, τὸ δὲ ἥμισυ ξηρὸν ἔχοντες· τινῶν οὖν εὐρέθησαν αἱ ράβδοι ὀλοτελεῖς χλωραὶ, τινῶν ἡμίξηροι, τινῶν ξηραὶ καὶ βεβρωμένοι, τινῶν δὲ χλωραὶ καὶ παραφυάδας ἔχουσαι. οὗτοι πάντες ἀπελύθησαν ἕκαστος πρὸς τὸ τάγμα αὐτοῦ. 3. εἶτα ἐπέδωκαν οἱ τὰ δύο μέρη χλωρὰ ἔχοντες, τὸ δὲ τρίτον ξηρὸν· πολλοὶ ἐξ αὐτῶν χλωρὰς ἐπέδωκαν, πολλοὶ δὲ ἡμίξηρους, ἕτεροι δὲ ξηρὰς καὶ βεβρωμένας· οὗτοι πάντες ἔστησαν εἰς τὸ ἴδιον τάγμα. 5. ἐπέδωκαν δὲ οἱ τὰς ράβδους αὐτῶν χλωρὰς ἐσχηκότες, ἐλάχιστον δὲ καὶ σχισμὰς ἔχουσας. ἐκ τούτων
- 15 τινὲς χλωρὰς ἐπέδωκαν, τινὲς δὲ χλωρὰς καὶ παραφυάδας ἔχουσας. ἀπῆλθον καὶ οὗτοι εἰς τὸ τάγμα αὐτῶν. 6. εἶτα ἐπέδωκαν οἱ ἐλάχιστον ἔχοντες χλωρὸν, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη ξηρὰ· τούτων αἱ ράβδοι εὐρέθησαν τὸ πλεῖστον μέρος χλωραὶ καὶ παραφυάδας ἔχουσαι καὶ καρπὸν ἐν ταῖς παραφυάσι, καὶ ἕτεροι χλωραὶ ὅλαι. ἐπὶ ταύταις ταῖς ράβδοις ἐχάρη ὁ ποιμὴν λίαν μεγάλως, ὅτι οὕτως εὐρέθησαν. ἀπῆλθον δὲ οὗτοι ἕκαστος εἰς τὸ ἴδιον τάγμα. 6. 1. Μετὰ τὸ πάντων κατανοῆσαι τὰς ράβδους τὸν ποιμένα λέγει μοι· Εἰπὸν σοι ὅτι τὸ δένδρον τοῦτο φιλόζωόν ἐστι. βλέπεις, φησί, πῶσοι μετενόησαν καὶ ἐσώθησαν; Βλέπω, φημί, κύριε.
- 20 Ὅτι εἰδῆς, φησί, τὴν πολυευσπλαγχνίαν τοῦ κυρίου, ὅτι μεγάλη καὶ ἐνδοξὸς ἐστι, καὶ ἔδωκε πνεῦμα τοῖς ἀγίοις οὗσι μετανοίας. 2. Οὗτοι οὖν, φημί, κύριε, πάντες οὐ μετενόησαν; Ὡν εἶδε, φησί, τὴν καρδίαν μέλλουσαν καθαρὰν γενέσθαι καὶ δουλεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης καρδίας, τοῦτοι ἔδωκε τὴν μετάνοιαν· ὧν δὲ εἶδε τὴν δολιότητα καὶ πονηρίαν, μελλόντων ἐν ὑποκρίσει μετανοεῖν, ἐκείνοις οὐκ ἔδωκε μετάνοιαν, μήποτε πάλιν βεβηλώσωσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 3. λέγω αὐτῷ· Κύριε, νῦν οὖν μοι δήλωσον τοὺς τὰς ράβδους ἐπιδεδωκότας, ποταπὸς τις αὐτῶν ἐστί, καὶ τὴν τούτων κατοικίαν, ἵνα ἀκούσαντες οἱ πιστεύσαντες καὶ εἰληφότες
- 25 τὴν σφραγίδα καὶ τεθλακότες αὐτὴν καὶ μὴ τηρήσαντες ὑγιῆ, ἐπιγνόντες τὰ ἑαυτῶν ἔργα μετανοήσωσι, λαβόντες ὑπὸ σοῦ σφραγίδα, καὶ δοξάσωσι τὸν κύριον, ὅτι ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἀπέστειλε σε τοῦ ἀνακαινίσαι τὰ πνεύματα αὐτῶν. 4. Ἄκουε, φησίν· ὧν αἱ ράβδοι ξηραὶ καὶ βεβρωμένοι ὑπὸ σητός εὐρέθησαν, οὗτοι εἰσιν οἱ ἀποστάται καὶ προδόται τῆς ἐκκλησίας καὶ βλασφημήσαντες ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν τὸν κύριον, ἔτι δὲ καὶ ἐπαισχυνθέντες τὸ ὄνομα κυρίου τὸ ἐπικληθὲν ἐπ' αὐτούς. οὗτοι οὖν εἰς τέλος ἀπώλοντο τῷ θεῷ. βλέπεις δὲ ὅτι οὐδὲ εἰς αὐτῶν μετενόησε, καὶ παρακούσαντες τὰ ῥήματα ἃ ἐλάλησεν αὐτοῖς, ἃ σοι ἐνετείλαμην· ἀπὸ τῶν τοιούτων ἢ ζωὴ ἀπέστη. 5. οἱ δὲ τὰς ξηρὰς καὶ ἀσῆπτους ἐπιδεδωκότες, καὶ οὗτοι ἐγγὺς αὐτῶν ἦσαν γὰρ ὑποκριταὶ καὶ διδαχὰς ξένας εἰσφέροντες καὶ ἐκστρέφοντες τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ, μάλιστα δὲ τοὺς ἡμαρτηκότας, μὴ ἀφιέντες μετανοεῖν αὐτούς, ἀλλὰ ταῖς διδαχαῖς ταῖς μαρμαίς πείθοντες αὐτούς. οὗτοι οὖν ἔχουσιν ἐλπίδα τοῦ μετανοῆσαι. 6. βλέπεις δὲ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν καὶ μετανοηκότας ἀφ' ἧς ἐλάλησα αὐτοῖς τὰς ἐντολάς μου· καὶ ἔτι μετανοήσουσιν. ὅσοι δὲ οὐ μετανοήσουσιν, ἀπώλεσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν· ὅσοι δὲ μετενόησαν
- 35 ἐξ αὐτῶν, ἀγαθοὶ ἐγένοντο, καὶ ἐγένετο ἡ κατοικία αὐτῶν εἰς τὰ τεῖχη τὰ πρῶτα· τινὲς δὲ καὶ εἰς τὸν πύργον ἀνέβησαν. βλέπεις οὖν, φησίν, ὅτι ἡ μετάνοια τῶν ἀμαρτωλῶν ζωὴν ἔχει, τὸ δὲ μὴ μετανοῆσαι θάνατον. 7. 1. Ὅσοι δὲ ἡμίξηρους ἐπέδωκαν καὶ ἐν αὐταῖς
- 40 βλαβείους εἶχον, ἄκουε καὶ περὶ αὐτῶν. ὅσων ἦσαν αἱ ράβδοι καθὰ τὸ αὐτὸ ἡμίξηροι, δίψυχοι εἰσιν· οὔτε γὰρ ζῶσιν οὔτε τεθνήσκουσιν. 2. οἱ δὲ ἡμίξηρους ἔχοντες καὶ ἐν αὐταῖς σχισμὰς, οὗτοι καὶ δίψυχοι καὶ κατάλαλοι εἰσι, καὶ μὴδὲ εἰρηνεύοντες ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ διχοστατοῦντες πάντοτε. ἀλλὰ καὶ τούτοις, φησίν, ἐπικεῖται μετάνοια. βλέπεις, φησὶ, τινὰς ἐξ αὐτῶν μετανοηκότας. καὶ ἔτι, φησίν, ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἐλπίς μετανοίας. 3. καὶ ὅσοι, φησίν, ἐξ αὐτῶν μετανοήκασι, τὴν κατοικίαν εἰς τὸν πύργον ἔξουσιν· ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν βραδύτερον μετανοήκασι, εἰς τὰ τεῖχη κατοικήσουσιν· ὅσοι δὲ οὐ μετανοοῦσιν, ἀλλ' ἐμμένουσι ταῖς πράξεσιν αὐτῶν, θανάτῳ ἀποθανοῦνται. 4. οἱ δὲ χλωρὰς ἐπιδεδωκότες τὰς ράβδους αὐτῶν καὶ σχισμὰς ἔχουσας, πάντοτε οὗτοι πιστοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἐγένοντο, ἔχοντες ζῆλόν τινα ἐν ἀλλήλοις περὶ πρωτείων καὶ περὶ δόξης τινός· ἀλλὰ πάντες οὗτοι μαρμαὶ εἰσιν, ἐν ἀλλήλοις ἔχοντες περὶ πρωτείας. 5. ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἀκούσαντες τῶν ἐντολῶν μου, ἀγαθοὶ ὄν-
- 45 τες, ἐκαθάρθησαν ἑαυτοὺς καὶ μετενόησαν ταχύ. ἐγένετο οὖν ἡ κατοικία αὐτῶν εἰς τὸν πύργον. ἐὰν δὲ τις πάλιν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν διχοστασίαν, ἐκβληθήσεται ἀπὸ τοῦ πύργου, καὶ ἀπολέσει τὴν ζωὴν αὐτοῦ. 6. ἡ ζωὴ πάντων ἐστὶ τῶν τὰς ἐντολάς τοῦ κυρίου φυλασσόντων· ἐν ταῖς ἐντολαῖς δὲ περὶ πρωτείας ἢ περὶ δόξης τινός οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ περὶ μακροθυμίας καὶ περὶ ταπεινοφρονησεως ἀνδρός. ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν ἡ ζωὴ τοῦ κυρίου, ἐν τοῖς διχοστάτοις δὲ καὶ παρανόμοις θάνατος. 8. 1. Οἱ δὲ ἐπιδεδωκότες τὰς ράβδους ἥμισυ μὲν χλωρὰς, ἥμισυ δὲ ξηρὰς, οὗτοι εἰσιν οἱ ἐν ταῖς πραγματείαις ἐμπε-
- 50 φυρμένοι καὶ μὴ κολλῶμενοι τοῖς ἀγίοις. διὰ τοῦτο τὸ ἥμισυ αὐτῶν ζῆ, τὸ δὲ ἥμισυ νεκρὸν ἐστί. 2. πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες μου τῶν ἐντολῶν μετενόησαν. ὅσοι γοῦν μετενόησαν, ἡ κατοικία αὐτῶν εἰς τὸν πύργον. τινὲς δὲ αὐτῶν εἰς τέλος ἀπέστησαν. οὗτοι οὖν μετάνοιαν οὐκ ἔχουσιν· διὰ γὰρ τὰς πραγματείας αὐτῶν ἐβλασφήμησαν τὸν κύριον καὶ ἀπηρνήσαντο. λοιπὸν ἀπώλεσαν οὖν τὴν ζωὴν αὐτῶν διὰ τὴν πονηρίαν ἣν ἔπραξαν. 3. πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἐδιψύχησαν. οὗτοι ἔτι ἔχουσι μετάνοιαν, ἐὰν ταχύ μετανοήσωσι, καὶ ἔσται αὐτῶν ἡ κατοικία εἰς τὸν πύργον· ἐὰν δὲ βραδύτερον μετανοήσωσι, κατοικήσουσιν εἰς τὰ τεῖχη· ἐὰν
- 55 δὲ μὴ μετανοήσωσι, καὶ αὐτοὶ ἀπώλεσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν. 4. οἱ δὲ τὰ δύο μέρη ξηρὰ, τὸ δὲ τρίτον χλωρὸν ἐπιδεδωκότες, οὗτοι εἰσιν οἱ ἀρνησάμενοι ποικίλας ἀρνήσει. 5. πολλοὶ οὖν μετενόησαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸν πύργον κατοικεῖν. πολλοὶ δὲ ἀπέστησαν εἰς τέλος τοῦ θεοῦ· οὗτοι τὸ ζῆν εἰς τέλος ἀπώλεσαν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐδιψύχησαν καὶ ἐδιχοστάτησαν· τούτοις οὖν ἐστὶ μετάνοια, ἐὰν ταχύ μετανοήσωσι καὶ μὴ ἐπιμείνωσι ταῖς ἡδοναῖς αὐτῶν· ἐὰν δὲ ἐπιμείνωσι ταῖς πράξεσιν αὐτῶν, καὶ οὗτοι θάνατον ἑαυτοῖς κατεργάζονται. 9. 1. Οἱ δὲ ἐπιδεδωκότες τὰς ράβδους τὰ μὲν β' μέρη ξηρὰ, τὸ δὲ τρίτον χλωρὸν,
- 60 οὗτοι εἰσι πιστοὶ μὲν γεγονότες, πλουτήσαντες δὲ καὶ γενόμενοι ἐνδοξοὶ παρὰ τοῖς ἔθνεσιν· ὑπερφανίαν μεγάλην ἐνεδύσαντο καὶ ὑψηλόφρονες ἐγένοντο, καὶ κατέλιπον τὴν ἀλήθειαν, καὶ οὐκ ἐκολλήθησαν τοῖς δικαίοις, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐθνῶν συνέζησαν, καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς ἡδυτέρα αὐτοῖς ἐγένετο· ἀπὸ δὲ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀπέστησαν, ἀλλ' ἐνέμειναν τῇ πίστει, μὴ ἐργαζόμενοι τὰ ἔργα τῆς πίστεως. 2. πολλοὶ οὖν ἐξ αὐτῶν μετενόησαν, καὶ ἐγένετο ἡ κατοικία αὐτῶν ἐν τῷ πύργῳ. 3. ἕτεροι δὲ εἰς τέλος μετὰ τῶν ἐθνῶν συζῶντες καὶ φθειρόμενοι ταῖς κενοδοξίαις τῶν ἐθνῶν ἀπέστησαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ ἔπραξαν τὰς πράξεις τῶν ἐθνῶν. οὗτοι μετὰ τῶν ἐθνῶν ἐλογίσθησαν. 4. ἕτεροι δὲ ἐξ αὐτῶν ἐδιψύχησαν μὴ ἐλπίζοντες σωθῆναι διὰ τὰς πράξεις ἃς ἔπραξαν· ἕτεροι δὲ ἐδιψύχησαν καὶ σχίσματα ἐν ἑαυτοῖς ἐποίησαν. τούτοις οὖν τοῖς διψυχήσασιν διὰ τὰς

- πράξεις αὐτῶν μετάνοια ἔτι ἐστίν· ἀλλ' ἡ μετάνοια αὐτῶν ταχεινὴ ὀφείλει εἶναι, ἵνα ἡ κατοικία αὐτῶν γέν[ηται] εἰς τὸν πύργον· τῶν δὲ μὴ μετανοούντων, ἀλλ' ἐπιμενόντων ταῖς ἡδοναῖς, ὁ θάνατος ἐγγύς. 10. I. Οἱ δὲ τὰς ῥάβδους ἐπιδεδωκότες χλω[ράς], αὐτὰ δὲ τὰ ἄκρα ξηρὰ καὶ σχισμὰς ἔχοντα, οὗτοι πάντοτε ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ καὶ ἔνδοξοι παρὰ τῷ θεῷ ἐγένοντο, ἐλάχιστον δὲ ἐ[ξή]μαρτον διὰ μικρὰς ἐπιθυμίας καὶ μικρὰ κατ' ἀλλήλων ἔχοντες· ἀλλ' ἀκούσαντές μου τῶν ῥημάτων τὸ πλεῖστον μέρος ταχὺ μετενόησαν, καὶ ἐγένετο ἡ κατοικία αὐτῶν εἰς τὸν πύργον. 2. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐδιψύχησαν, τινὲς δὲ διψυχήσαντες διχαστασίαν μείζονα ἐποίησαν. ἐν τούτοις οὖν ἔνεστι μετanoiás ἐλπίς, ὅτι ἀγαθοὶ πάντοτε ἐγένοντο· δυσκόλους δὲ τις αὐτῶν ἀποθανεῖται. 3. οἱ δὲ τὰς ῥάβδους αὐτῶν ξηρὰς ἐπιδεδωκότες, ἐλάχιστον δὲ χλωρὸν ἔχουσας, οὗτοί εἰσιν οἱ πιστεύσαντες μόνον, τὰ δὲ ἔργα τῆς ἀνομίας ἐργασάμενοι· οὐδέποτε δὲ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀπέστησαν, καὶ τὸ ὄνομα ἡδέως ἐβάστασαν, καὶ εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν ἡδέως ὑπεδέξαντο τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ. ἀκούσαντες οὖν ταύτην τὴν μετάνοιαν ἀδυστάκτως μετενόησαν, καὶ ἐργάζονται πᾶσαν ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην· 4. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ φοβοῦνται γινώσκοντες τὰς πράξεις αὐτῶν ἃς ἐπραξαν. τούτων οὖν πάντων ἡ κατοικία εἰς τὸν πύργον ἔσται. 11. I. Καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι αὐτὸν τὰς ἐπιλύσεις πασῶν τῶν ῥάβδων λέγει μοι· Ὑπαγε, καὶ πᾶσι λέγε ἵνα μετανοήσωσιν καὶ ζήσονται τῷ θεῷ· ὅτι ὁ κύριος ἐπεμφέ με σπλαγχνισθεὶς πᾶσι δοῦναι τὴν μετάνοιαν, καί περ τινῶν μὴ ὄντων ἀξίων διὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· ἀλλὰ μακρόθυμος ὢν ὁ κύριος θέλει τὴν κλήσιν τὴν γινομένην διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ σώξασθαι. 2. λέγω αὐτῷ· Κύριε, ἐλπίζω ὅτι πάντες ἀκούσαντες αὐτὰ μετανόησοσι. πείθομαι γὰρ ὅτι εἰς ἕκαστος τὰ ἴδια ἔργα ἐπινοῦς καὶ φοβηθεὶς τὸν θεὸν μετανόησει. 3. ἀποκριθεὶς μοι λέγει· Ὅσοι, φησίν, ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν καθαρίσουσιν 15 ἐαυτοὺς ἀπὸ τῶν πονηριῶν αὐτῶν τῶν προειρημένων καὶ μηκέτι μηδὲν προσθῶσι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, λήφονται ἴασην παρὰ τοῦ κυρίου τῶν προτέρων ἁμαρτιῶν, ἐὰν μὴ διψυχήσωσιν ἐπὶ ταῖς ἐντολαῖς ταύταις, καὶ ζήσονται τῷ θεῷ. 4. σὺ δὲ πορεύου ἐν ταῖς ἐντολαῖς μου καὶ ζήθι. 5. ταῦτά μοι δεῖξας καὶ λαλήσας πάντα λέγει μοι· Τὰ δὲ λοιπὰ σοι δεῖξω μετ' ὀλίγας ἡμέρας.
1. I. Μετὰ τὸ γράψαι με τὰς ἐντολὰς καὶ παραβολὰς τοῦ ποιμένος, τοῦ ἀγγέλου τῆς μετanoiás, ἦλθε πρὸς με καὶ λέγει μοι· Θέλω σοι δεῖξαι ὅσα σοι δεῖξει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ λαλήσαν μετὰ σοῦ ἐν μορφῇ τῆς ἐκκλησίας· ἐκεῖνο γὰρ τὸ πνεῦμα ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν. 20 2. ἐπειδὴ γὰρ ἀσθενέστερος τῆ σαρκὸς ἦς, οὐκ ἐδηλώθῃ σοι δι' ἀγγέλου. ὅτε οὖν ἐνεδυναμώθης διὰ τοῦ πνεύματος καὶ ἴσχυσας τῆ ἰσχυΐ σου, ὥστε δύνασθαι σε οἱ ἀγγελοὶ ἰδεῖν, τότε μὲν οὖν ἐφανερῶθῃ σοι διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ οἰκοδομὴ τοῦ πύργου· καθὼς καὶ σεμνῶς πάντα ὡς ὑπὸ παρθένου ἔωρακας. νῦν δὲ ὑπὸ ἀγγέλου βλέπεις, διὰ τοῦ αὐτοῦ μὲν πνεύματος· 3. δεῖ δὲ σε παρ' ἐμοῦ ἀκριβέστερον πάντα μαθεῖν. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἐδόθην ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου ἀγγέλου εἰς τὸν οἶκόν σου κατοικήσαι, ἵνα δυνατῶς πάντα ἴδῃς, μηδὲν δειλαινόμενος ὡς καὶ τὸ πρότερον. 4, καὶ ἀπήγαγέ με εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, εἰς ὅρος τι 25 μαστῶδες, καὶ ἐκάθισέ με ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους, καὶ δεῖξέ μοι πεδῖον μέγα, κύκλω δὲ τοῦ πεδίου ὄρη δώδεκα, ἄλλην καὶ ἄλλην ἰδέαν ἔχοντα τὰ ὄρη. 5. τὸ πρῶτον ἦν μέλαν ὡς ἀσβόλη· τὸ δὲ δεύτερον ψιλόν, βοτάνας μὴ ἔχον· τὸ δὲ τρίτον ἀκανθῶν καὶ τριβύλων πλήρες· 6. τὸ δὲ τέταρτον βοτάνας ἔχον ἡμιζήρους, τὰ μὲν ἐπάνω τῶν βοτανῶν χλωρὰ, τὰ δὲ πρὸς ταῖς ρίζαις ξηρὰ· τινὲς δὲ βοτάναι, ὅταν ὁ ἥλιος ἐπικεκαυθεὶς, ξηρὰί ἐγίνοντο· 7. τὸ δὲ ὅρος τραχὺ λίαν ἦν βοτάνας ἔχον ξηρὰς. τὸ δὲ πέμπτον ὄρος ἔχον βοτάνας χλωρὰς, καὶ τραχὺ ὄν. τὸ δὲ ἕκτον ὄρος σχισμῶν ὅλον ἔγεμεν, ὢν μὲν μικρῶν, ὢν 30 δὲ μεγάλων· εἶχον δὲ βοτάναις αἰ σχισμαῖς, οὐ λίαν δὲ ἦσαν εὐθαλεῖς αἰ βοτάναι, μᾶλλον δὲ ὡς μεμαρασμένοι ἦσαν. 8. τὸ δὲ ἕβδομον ὄρος εἶχε βοτάναις ἰλαράς, καὶ ὅλον τὸ ὄρος εὐθηνοῦν ἦν, καὶ πᾶν γένος κτηνῶν καὶ ὀρνέων ἐνέμοντο εἰς τὸ ὄρος ἐκεῖνο· καὶ ὅσον ἐβόσκοντο τὰ κτήνη καὶ τὰ πετεινά, μᾶλλον καὶ μᾶλλον αἰ βοτάναι τοῦ ὄρους ἐκεῖνου ἔθαλλον, τὸ δὲ ὄγδοον ὄρος πηγῶν πλήρες ἦν, καὶ πᾶν γένος τῆς κτίσεως τοῦ κυρίου ἐποτίζοντο ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ ὄρους ἐκεῖνου. 9. τὸ δὲ ἕνατον ὄρος ὕψος ὕδωρ οὐκ εἶχε καὶ ὕλον ἐρημῶδες ἦν, εἶχε δὲ ἐν αὐτῷ θηρία καὶ ἐρπετὰ θανάσιμα, διαφθείροντα ἀνθρώπους. τὸ δὲ δέκατον ὄρος εἶχε δένδρα μέγιστα, καὶ ὕλον κατάσκιον ἦν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δένδρων 35 πρόβατα κατέκειντο ἀναπαύμενα καὶ μαρκαύμενα. 10. τὸ δὲ ἐνδέκατον ὄρος λίαν σύνδενδρον ἦν, καὶ τὰ δένδρα ἐκεῖνα κατὰκαρπα ἦν, ἄλλοις καὶ ἄλλοις καρποῖς κεκοσμημένα, ἵνα ἰδῶν τις αὐτὰ ἐπιθυμῆσῃ φαγεῖν ἐκ τῶν καρπῶν αὐτῶν. τὸ δὲ δωδέκατον ὄρος ὄργαν ἦν λευκόν, καὶ ἡ πρόσφυσις αὐτοῦ ἰλαρὰ ἦν· καὶ εὐπρεπέστατον ἦν ἐν αὐτῷ τὸ ὄρος. 2. I. Εἰς μέσον δὲ τοῦ πεδίου εἰδείξέ μοι πέτραν μεγάλην λευκὴν ἐκ τοῦ πεδίου ἀναβεβηκυῖαν. ἡ δὲ πέτρα ὑψηλοτέρα ἦν τῶν ὀρέων, τετράγωνος, ὥστε δύνασθαι ὅλον τὸν κόσμον χωρῆσαι. 2. παλαιὰ δὲ ἦν ἡ πέτρα ἐκεῖνη, πύλην ἐκκεκομμένην ἔχουσα· ὡς πρόσφατος δὲ ἐδόκει μοι εἶναι ἡ ἐκκλαψις τῆς πύλης. ἡ δὲ πύλη οὕτως ἐστιλβεν ὑπὲρ τὸν ἥλιον, 40 ὥστε με θαυμάζειν ἐπὶ τῇ λαμπρότητι τῆς πύλης. 3. κύκλω δὲ τῆς πύλης εἰστήκεισαν παρθένοι δώδεκα. αἱ οὖν δ' αἱ εἰς τὰς γωνίας ἐστηκυῖαι ἐνδοξότεραί μοι ἐδόκουν εἶναι· καὶ αἱ ἄλλαι δὲ ἔνδοξοι ἦσαν. εἰστήκεισαν δὲ εἰς τὰ δ' ἔμνη τῆς πύλης, ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἀνὰ β' παρθένοι. 4. ἐνδεδυμένοι δὲ ἦσαν λινοῦς χιτῶνας καὶ περιεζωσμένοι εὐπρεπῶς, ἔξω τοὺς ὤμους ἔχουσαι τοὺς δεξιούς ὡς μέλλουσαι φορτίον τι βαστάζειν. οὕτως ἔτοιμοι ἦσαν· λίαν γὰρ ἰλαραὶ ἦσαν καὶ πρόθυμοι. 5. μετὰ τὸ ἰδεῖν με ταῦτα ἐθαύμαζον ἐν ἑμαυτῷ, ὅτι μεγάλα καὶ ἔνδοξα πράγματα βλέπω. καὶ ἄλιν διηπόρουον ἐπὶ ταῖς παρθένοις, ὅτι τρυφεραὶ οὕτως οὖσαι ἀνδρείως εἰστήκεισαν ὡς μέλλουσαι ὅλον τὸν οὐρανὸν βαστάζειν. 6. καὶ λέγει μοι ὁ ποιμὴν· 45 Τί ἐν σεαυτῷ διαλογίζῃ καὶ διαπορῇ, καὶ σεαυτῷ λύπην ἐπισπᾶσαι; ὅσα γὰρ οὐ δύνη νοῆσαι, μὴ ἐπιχειρεῖ συνετὸς ὢν, ἀλλ' ἐρώτα τὸν κύριον, ἵνα λαβῶν σύνεσιν νοῆς αὐτά. 7. τὰ ὀπίσω σου ἰδεῖν οὐ δύνη, τὰ δὲ ἔμπροσθέν σου βλέπεις. ἃ οὖν ἰδεῖν οὐ δύνασαι, ἔασον, καὶ μὴ στρέβλου σεαυτὸν· ἃ δὲ βλέπεις, ἐκεῖνον κατακυρίευε, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν μὴ περιεργάζου· πάντα δὲ σοι ἐγὼ δηλώσω, ὅσα ἐάν σοι δεῖξω. ἐμβλεπε οὖν τοῖς λοιποῖς.
3. I. Εἶδον ἐξ ἀνδρῶν ἐληλυθότας ὑψηλοὺς καὶ ἐνδόξους καὶ ὁμοίους τῇ ἰδέᾳ· καὶ ἐκάλεσαν πλῆθος τι ἀνδρῶν. κἀκεῖνοι δὲ οἱ ἐληλυθότες ὑψηλοὶ ἦσαν ἄνδρες καὶ καλοὶ καὶ δυνατοί· καὶ ἐκέλευσαν αὐτοὺς οἱ ἐξ ἀνδρῶν οἰκοδομεῖν ἐπάνω τῆς πέτρας πύργον τινά. ἦν δὲ θόρυβος τῶν ἀνδρῶν 50 ἐκεῖνων μέγας τῶν ἐληλυθότων οἰκοδομεῖν τὸν πύργον, ὧδε κἀκεῖσε περιτρεχόντων κύκλω τῆς πύλης· 2. αἱ δὲ παρθένοι ἐστηκυῖαι κύκλω τῆς πύλης ἔλεγον τοῖς ἀνδράσι σπεύδειν τὸν πύργον οἰκοδομείσθαι. ἐκπεπετάκεισαν δὲ τὰς χεῖρας αἱ παρθένοι ὡς μέλλουσαι τι λαμβάνειν παρὰ τῶν ἀνδρῶν. 3. οἱ δὲ ἐξ ἀνδρῶν ἐκέλευον ἐκ βυθοῦ τινὸς λίθους ἀναβαίνειν καὶ ὑπάγειν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου. ἀνέβησαν δὲ λίθοι ἰ' τετράγωνοι λαμπροί, λελατομημένοι. 4. οἱ δὲ ἐξ ἀνδρῶν ἐκάλουν τὰς παρθένας καὶ ἐκέλευσαν αὐτὰς τοὺς λίθους πάντας τοὺς μέλλοντας εἰς τὴν οἰκοδομὴν ὑπάγειν τοῦ πύργου βαστάζειν καὶ διαπορεύεσθαι διὰ τῆς πύλης, καὶ ἐπιδίδοναι τοῖς ἀνδράσι τοῖς μέλλουσιν οἰκοδομεῖν τὸν πύργον. 5. αἱ δὲ παρθένοι τοὺς 55 ἕκκα λίθους τοὺς πρῶτους τοὺς ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀναβάντας ἐπήνυον ἀλλήλαις καὶ κατὰ ἓνα λίθον ἐβάσταζον ὁμοῦ. 4. I. Καθὼς δὲ ἐστάθησαν ὁμοῦ κύκλω τῆς πύλης, οὕτως ἐβάσταζον αἱ δοκοῦσαι δυναταὶ εἶναι, καὶ ὑπὸ τὰς γωνίας τοῦ λίθου ὑποδεδικυῖαι ἦσαν· αἱ δὲ ἄλλαι ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ λίθου ὑποδεδύκεισαν, καὶ οὕτως ἐβάσταζον πάντας τοὺς λίθους· διὰ δὲ τῆς πύλης διέφερον αὐτοὺς, καθὼς ἐκελεύσθησαν, καὶ ἐπεδίδον τοῖς ἀνδράσιν εἰς τὸν πύργον· ἐκεῖνοι δὲ ἔχοντες τοὺς λίθους ᾤκοδόμουν. 2. ἡ οἰκοδομὴ δὲ τοῦ πύργου ἐγένετο ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν μεγάλην καὶ ἐπάνω τῆς πύλης. ἡρμόσθησαν οἱ ἰ' λίθοι ἐκεῖνοι, θεμέλιος τῆς οἰκοδομῆς τοῦ πύργου. ἡ δὲ πέτρα καὶ ἡ πύλη ἦν βαστάζουσα ὅλον τὸν πύργον. 3. μετὰ δὲ τοὺς ἰ' λίθους 60 ἄλλοι ἀνέβησαν ἐκ τοῦ βυθοῦ κ' λίθοι· καὶ οὗτοι ἡρμόσθησαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου, βασταζόμενοι ὑπὸ τῶν παρθένων καθὼς καὶ οἱ πρότεροι. μετὰ δὲ τούτους ἀνέβησαν λε' καὶ οὗτοι ὁμοίως ἡρμόσθησαν εἰς τὸν πύργον. μετὰ δὲ τούτους ἕτεροι ἀνέβησαν λίθοι μ' καὶ οὗτοι πάντες ἐβλήθησαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου· 4. καὶ ἐπαύσαντο ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀναβαίνοντες· ἐπαύσαντο δὲ καὶ οἱ οἰκοδομοῦντες μικρόν. καὶ ἄλιν ἐπέταξαν οἱ ἐξ ἀνδρῶν τῷ πλήθει τοῦ ὄχλου ἐκ τῶν ὀρέων παραφέρειν λίθους εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου. 5. παρεφέροντο οὖν ἐκ πάντων τῶν ὀρέων χροῖας ποικίλας λελατομημένοι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπεδίδοντο ταῖς παρθένοις· αἱ δὲ παρθένοι διέφερον αὐτοὺς διὰ τῆς πύλης 65 καὶ ἐπεδίδον εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου. καὶ ὅταν εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἐτέθησαν οἱ λίθοι οἱ ποικίλοι, ὅμοιοι ἐγένοντο λευκοί, καὶ τὰς χροῖας τὰς ποικίλας ἤλασσον. 6. τινὲς δὲ λίθοι ἐπεδίδοντο ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν εἰς τὴν οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ ἐγίνοντο λαμπροί, ἀλλ' οἱοὶ ἐτέθησαν, τοιοῦτοι καὶ εὐρέθησαν· οὐ γὰρ ἦσαν ἀπὸ τῶν παρθένων ἐπιδεδωμένοι οὐδὲ διὰ τῆς πύλης παρενηγεμένοι. οὗτοι οὖν οἱ λίθοι

10

11

παραβολή
θ'.

2

3

4

Handwritten Greek text in a cursive script, likely a manuscript page. The text is densely packed and covers most of the page area. It appears to be a religious or philosophical text, given the use of terms like 'καθ' (according to) and 'αυτο' (self). The script is somewhat faded and difficult to read in many places.

5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65

- ἀπρεπεῖς ἦσαν ἐν τῇ οἰκοδομῇ τοῦ πύργου.] 7. ἰδόντες δὲ οἱ ἐξ ἀνδρῶν τοὺς λίθους τοὺς ἀπρεπεῖς ἐν τῇ οἰκοδομῇ, ἐκέλευσαν αὐτοὺς ἀρθῆναι καὶ ἀπαχθῆναι κάτω εἰς τὸν ἴδιον τόπον ὅθεν ἠνέχθησαν. 8. [καὶ λ]έγουσι τοῖς ἀνδράσι τοῖς παρεμμέροισι τοὺς λίθους· Ὅλος ὑμεῖς μὴ ἐπιδίδοτε εἰς τὴν οἰκοδομὴν λίθους· τίθετε δὲ αὐτοὺς παρὰ τὸν πύργον, ἵνα [αἱ παρ]θῆνοι διὰ τῆς πύλης παρενέγκωσιν αὐτοὺς καὶ ἐπιιδῶσιν εἰς τὴν οἰκοδομὴν. ἔὰν γὰρ, φησὶν, διὰ τῶν χειρῶν τῶν παρθένων τούτων μὴ παρενεχθῶσι διὰ τῆς πύλης, τὰς χροῖας αὐτῶν ἀλλάξει οὐ δύναται· μὴ κοπιᾶτε οὖν, φασίν, εἰς μάτην. 5. 1. Καὶ ἐτελέσθη τῇ ἡμέρᾳ 5 ἐκεῖνη ἡ οἰκοδομὴ, οὐκ ἀπετελέσθη δὲ ὁ πύργος· ἐμελλε γὰρ πάλιν ἐποικοδομῆσθαι· καὶ ἐγένετο ἀνοχὴ τῆς οἰκοδομῆς. ἐκέλευσαν δὲ οἱ ἐξ ἀνδρῶν τοὺς οἰκοδομοῦντας ἀναχωρῆσαι μικρὸν πάντας καὶ ἀναπαυθῆναι· ταῖς δὲ παρθένοις ἐπέταξαν ἀπὸ τοῦ πύργου μὴ ἀναχωρῆσαι· ἐδόκει δὲ μοι τὰς παρθέτους καταλελειφθῆναι τοῦ φυλάσσειν τὸν πύργον. 2. μετὰ δὲ τὸ ἀναχωρῆσαι πάντας καὶ ἀναπαυθῆναι λέγω τῷ ποιμένι· Τί ὅτι, φημί, κύριε, οὐ συνετελέσθη ἡ οἰκοδομὴ τοῦ πύργου; Οὐπω, φησί, δύναται ἀποτελεσθῆναι ὁ πύργος, ἔὰν μὴ ἔλθῃ ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ δοκιμάσῃ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην, ἵνα ἔὰν τινες λίθοι σαπρὸι εὐρεθῶσιν, ἀλλάξῃ α[ὐτούς]· πρὸς γὰρ τὸ ἐκεῖνον θέλημα οἰκοδομεῖται ὁ πύργος.
- 10 3. Ἦθελον, φημί, κύριε, τοῦτον τοῦ πύργου γινῶμαι τί ἐστὶν ἡ οἰκοδομὴ αὕτη, καὶ περὶ τῆς πέτρας καὶ πύλης καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν παρθένων, καὶ τῶν λίθων τῶν ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀναβεβηκότων καὶ μὴ λελατομημένων, ἀλλ' οὕτως ἀπελθόντων εἰς τὴν οἰκοδομὴν. 4. καὶ διατὶ πρῶτον εἰς τὰ θεμέλια ἰ' λίθοι ἐτέθησαν, εἶτα κ', εἶτα λ', εἶτα μ', καὶ περὶ τῶν λίθων τῶν ἀπεληλυθόντων εἰς τὴν οἰκοδομὴν καὶ πάλιν ἠρμένων καὶ εἰς τόπον ἴδιον ἀποτεθειμένων· περὶ πάντων τούτων ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν μου, κύριε, καὶ γνώρισόν μοι αὐτά. 5. Ἐάν, φησί, κενόσπουδος μὴ εὐρεθῆς, πάντα γνώσῃ. 6. μετ' ὀλίγας γὰρ ἡμέρας ἦλθομεν εἰς τὸν τόπον οὗ κεκαθίκαμεν, καὶ λέγει μοι· Ἀγωμεν παρὰ τὸν πύργον· ὁ γὰρ αὐθέντης τοῦ πύργου ἔρχεται κατανοῆσαι αὐτόν.
- 15 καὶ ἦλθομεν πρὸς τὸν πύργον· καὶ ὅλως οὐδεὶς ἦν πρὸς αὐτὸν ἐκ μὴ αἱ παρθένοι μόναί. 7. καὶ ἐπερωτᾷ ὁ ποιμὴν τὰς παρθέτους εἰ ἄρα παραγεγόνει ὁ δεσπότης τοῦ πύργου. αἱ δὲ ἔφησαν μέλλειν αὐτὸν εἰσελθεῖν κατὰ τὴν οἰκοδομὴν. 8. 1. Καὶ ἰδοὺ μετὰ μικρὸν βλέπω παράταξιν πολλῶν ἀνδρῶν ἐρχομένων· καὶ εἰς τὸ μέσον ἀνὴρ τις ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, ὡς τὸν πύργον ὑπερέχει. 2. καὶ οἱ ἐξ ἀνδρῶν οἱ εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἐργασάμενοι μετ' αὐτοῦ ἦσαν, καὶ ἕτεροι πολλοὶ κύκλω αὐτοῦ ἔνδοξοι. αἱ δὲ παρθένοι αἱ τηροῦσαι τὸν πύργον προσδραμοῦσαι κατεφίλησαν αὐτόν, καὶ ἤρξατο ἐγγὺς αὐτοῦ περιπατεῖν κύκλω τοῦ πύργου. 3. κατενόει δὲ ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος τὴν οἰκοδομὴν ἀκριβῶς, ὥστε αὐτὸν καθ' ἓνα λίθον ψηλαφᾶν.
- 20 κρατῶν δὲ τινα βάβδον τῇ χειρὶ κατὰ ἓνα λίθον τῶν ὠκοδομημένων τρίς ἔτυπτε. 4. καὶ ὅταν ἐπάτασεν, ἐγένοντο αὐτῶν τινὲς μέλανες ὡσεὶ ἀσβόλη, τινὲς δὲ ἐψωριακότες, τινὲς δὲ σχισμὰς ἔχοντες, τινὲς δὲ κολοβοὶ, τινὲς δὲ οὔτε λευκοὶ οὔτε μέλανες, τινὲς δὲ τραχεῖς καὶ μὴ συμφωνοῦντες τοῖς ἑτέροις λίθοις, τινὲς δὲ σπίλους πολλοὺς ἔχοντες· αὐτὰ ἦσαν αἱ ποικιλίαι τῶν λίθων τῶν σαπρῶν εὐρεθέντων εἰς τὴν οἰκοδομὴν. 5. ἐκέλευσεν οὖν πάντας αὐτούς ἐκ τοῦ πύργου μετενεχθῆναι καὶ τεθῆναι παρὰ τὸν πύργον, καὶ ἑτέρους ἐνεχθῆναι λίθους καὶ ἐμβληθῆναι εἰς τόπον αὐτῶν. 6. καὶ ἐκ μὲν τῶν ὀρέων οὐκ ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι, 7. καὶ ὠρύγη τὸ παιδίον, καὶ εὐρέθησαν 25 λίθοι λαμπροὶ τετράγωνοι, τινὲς δὲ καὶ στρογγύλοι. ὅσοι δὲ ποτε ἦσαν λίθοι ἐν τῷ πεδίῳ ἐκεῖνῳ, πάντες ἠνέχθησαν, καὶ διὰ τῆς πύλης ἐβαστάζοντο ὑπὸ τῶν παρθένων. 8. καὶ ἐλατομήθησαν οἱ τετράγωνοι λίθοι καὶ ἐτέθησαν εἰς τὸν τόπον τῶν ἠρμένων· οἱ δὲ στρογγύλοι οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν, ὅτι σκληροὶ ἦσαν εἰς τὸ λατομηθῆναι αὐτούς, καὶ βραδέως ἐγένοντο. ἐτέθησαν δὲ παρὰ τὸν πύργον, ὡς μελλόντων αὐτῶν λατομῆσθαι καὶ τίθεσθαι εἰς τὴν οἰκοδομὴν· λίαν γὰρ λαμπροὶ ἦσαν. 7. 1. Ταῦτα οὖν συνετέλεσας ὁ ἀνὴρ ὁ ἔνδοξος καὶ κύριος ὅλου τοῦ πύργου προσεκαλέσατο τὸν ποιμένα, καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τοὺς λίθους πάντας τοὺς παρὰ τὸν πύργον κειμένους, τοὺς ἀποβεβλημένους ἐκ τῆς οἰκοδομῆς, καὶ λέγει αὐτῷ·
- 30 2. Ἐπιμελῶς καθάρισον τοὺς λίθους τούτους καὶ θές αὐτούς εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου, τοὺς δυναμένους ἀρμόσαι τοῖς λοιποῖς· τοὺς δὲ μὴ ἀρμόζοντας βίβον μακρὰν ἀπὸ τοῦ πύργου. 3. μετὰ πάντων ὧν ἐληλύθει, αἱ δὲ παρθένοι κύκλω τοῦ πύργου εἰστήκεισαν τηροῦσαι αὐτόν. 4. λέγω τῷ ποιμένι· πάλιν οὗτοι οἱ λίθοι δύναται εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου ἀπελθεῖν ἀποδοκιμασμένοι; ἀποκριθεὶς μοι λέγει· Βλέπεις, φησί, τοὺς λίθους τούτους; Βλέπω, φημί, κύριε. Ἐγὼ, φησί, τὸ πλεῖστον μέρος τῶν λίθων τούτων λατομήσω καὶ βάλλω εἰς τὴν οἰκοδομὴν, καὶ ἀρμόσουσι μετὰ τῶν λοιπῶν λίθων. 5. Πῶς, φημί, κύριε, δύναται περικοπέντες τὸν αὐτὸν τόπον πληρῶσαι; ἀποκριθεὶς λέγει μοι· Ὅσοι μικροὶ εὐρεθῆσονται εἰς μέσην 35 τῆς οἰκοδομῆς βληθήσονται, ὅσοι δὲ μείζονες, ἐξώτεροι τεθήσονται καὶ συκρατήσουσιν αὐτούς. 6. ταῦτά μοι λαλήσας λέγει μοι· Ἀγωμεν, καὶ μετὰ ἡμέρας δύο ἔλθομεν καὶ καθάρισωμεν τοὺς λίθους τούτους, καὶ βάλαμεν αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκοδομὴν· τὰ γὰρ κύκλω τοῦ πύργου [πάντα] καθάρισθηναί, δεῖ, μήποτε ὁ δεσπότης ἐξάπινα ἔλθῃ καὶ τὰ παρὰ τὸν πύργον ῥυπαρὰ εὐρη καὶ προσοχθίσῃ, καὶ οὗτοι οἱ λίθοι οὐκ ἀπελεύσονται εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου, καὶ γὰρ ἀμελῆς δόξω εἶναι παρὰ τῷ δεσπότη. 7. καὶ μετὰ ἡμέρας δύο ἦλθομεν πρὸς τὸν πύργον, καὶ λέγει μοι· Κατανοήσωμεν τοὺς λίθους πάντας, καὶ ἴδωμεν τοὺς δυναμένους εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἀπελθεῖν. λέγω αὐτῷ· Κύριε, κατανοήσωμεν.
- 40 8. 1. Καὶ ἀρξάμενοι πρῶτον τοὺς μέλανας κατενοοῦμεν λίθους. καὶ οἱοὶ ἐκ τῆς οἰκοδομῆς ἐτέθησαν, τοιοῦτοι καὶ εὐρέθησαν. καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς ὁ ποιμὴν ἐκ τοῦ πύργου μετενεχθῆναι καὶ χωρισθῆναι. 2. εἶτα κατενόησε του ἐψωριακότητας, καὶ λαβὼν ἐλατόμησε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκέλευσε τὰς παρθέτους ἄραι αὐτοὺς καὶ βαλεῖν εἰς τὴν οἰκοδομὴν. καὶ ἦσαν αὐτοὺς αἱ παρθένοι καὶ ἔθηκαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου μέσου. τοὺς δὲ λοιποὺς ἐκέλευσε μετὰ τῶν μελάνων τεθῆναι· καὶ γὰρ καὶ οὗτοι μέλανες εὐρέθησαν. 3. εἶτα κατενόει τοὺς τὰς σχισμὰς ἔχοντας· καὶ ἐκ τούτων πολλοὺς ἐλατόμησε καὶ ἐκέλευσε διὰ τῶν παρθένων εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἀπενεχθῆναι· ἐξώτεροι δὲ ἐτέθησαν, ὅτι ὑγιέστεροι εὐρέθησαν. οἱ δὲ λοιποὶ 45 διὰ τὸ πλῆθος (?) τῶν σχισμῶν οὐκ ἠδυνήθησαν λατομηθῆναι· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν ἀπεβλήθησαν ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ πύργου. 4. εἶτα κατενόει τοὺς κολοβοὺς, καὶ εὐρέθησαν πολλοὶ ἐν αὐτοῖς μέλανες, τινὲς δὲ σχισμὰς μεγάλας πεποιηκότες· καὶ ἐκέλευσε καὶ τούτους τεθῆναι μετὰ τῶν ἀποβεβλημένων. τοὺς δὲ περισσεύοντας αὐτῶν καθάρισας καὶ λατομήσας ἐκέλευσεν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τεθῆναι. αἱ δὲ παρθένοι αὐτοὺς [ἀ]ρασαι εἰς μέσην τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου ἤρμισαν· ἀσθενέστεροι γὰρ ἦσαν. 5. εἶτα κατενόει τοὺς ἡμίσεις λευκοὺς, ἡμίσεις δὲ μέλανας· καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εὐρέθησαν μέλανες. ἐκέλευσε δὲ καὶ τούτους ἀρθῆναι μετὰ τῶν ἀποβεβλημένων. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἤρθησαν ὑπὸ τῶν παρθένων·
- 50 λευκοὶ γὰρ ὄντες ἤρθησαν ἠρμόσθησαν ὑπ' αὐτῶν τῶν παρθένων εἰς τὴν οἰκοδομὴν· ἐξώτεροι δὲ ἐτέθησαν, ὅτι ὑγιεῖς εὐρέθησαν, ὥστε δύνασθαι αὐτοὺς κρατεῖν τοὺς εἰς τὸ μέσον τεθέντας· ὅλως γὰρ ἐξ αὐτῶν οὐδὲν ἐκολοβώθη. 6. εἶτα κατενόει τοὺς τραχεῖς καὶ σκληροὺς, καὶ ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν ἀπεβλήθησαν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι λατομηθῆναι· σκληροὶ γὰρ λίαν εὐρέθησαν. οἱ δὲ λοιποὶ αὐτῶν ἐλατομήθησαν καὶ ἤρθησαν ἀπὸ τῶν παρθένων, καὶ εἰς μέσην τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου ἠρμόσθησαν· ἀσθενέστεροι γὰρ ἦσαν. 7. εἶτα κατενόει τοὺς ἔχοντας τοὺς σπίλους, καὶ ἐκ τούτων ἐλάχιστοι ἐμελάνωσαν, καὶ ἀπεβλήθησαν πρὸς τοὺς λοιπούς. οἱ δὲ περισσεύοντες λαμπροὶ καὶ ἐκεῖνοι εὐρέθησαν· καὶ οὗτοι ἠρμόσθησαν ὑπὸ τῶν παρθένων 55 εἰς τὴν οἰκοδομὴν· ἐξώτεροι δὲ ἐτέθησαν διὰ τὴν ἰσχυρότητα αὐτῶν. 9. 1. Εἶτα ἦλθε κατανοῆσαι τοὺς λευκοὺς καὶ στρογγύλους λίθους, καὶ λέγει μοι· [Τί] ποιούμεν περὶ τούτων τῶν λίθων; Τί, φημί, ἐγὼ γινώσκω, κύριε; Οὐδὲν οὖν ἐπινοεῖς περὶ αὐτῶν; 2. Ἐγὼ, φημί, κύριε, ταύτην τὴν τέχνην οὐκ ἔχω, οὐδὲ λατόμος εἰμί, οὐδὲ δύναμαι νοῆσαι. Οὐ βλέπεις αὐτούς, φησὶ, λίαν στρογγύλους ὄντας; καὶ ἔὰν αὐτοὺς θελήσω τετραγώνους ποιῆσαι, πολλὸν δεῖ ἀπ' αὐτῶν ἀποκοπῆναι· δεῖ δὲ ἐξ αὐτῶν ἐξ ἀνάγκης τινα εἰς τὴν οἰκοδομὴν τεθῆναι. 3. Εἰ οὖν, φημί, κύριε, ἀνάγκη ἐστὶ, τί σεαυτὸν βασανίζεις καὶ οὐκ ἐκλέγῃ εἰς τὴν οἰκοδομὴν οὗς θέλεις, καὶ ἀρμόξεις εἰς αὐτήν; ἐξελέξατο ἐξ αὐτῶν τοὺς μείζονας καὶ λαμπροὺς, καὶ ἐλατόμησεν αὐτούς· 60 αἱ δὲ παρθένοι ἄρασαι ἤρμισαν εἰς τὰ ἐξώτερα μέρη τῆς οἰκοδομῆς. 4. οἱ δὲ λοιποὶ οἱ περισσεύσαντες ἤρθησαν, καὶ ἀπετέθησαν εἰς τὸ πεδῖον ὅθεν ἠνέχθησαν· οὐκ ἀπεβλήθησαν δέ, ὅτι, φησὶ, λείπει τῷ μικρῷ ἔτι μικρὸν οἰκοδομηθῆναι. πάντας (?) δὲ θέλει ὁ δεσπότης τοῦ πύργου τούτους ἀρμόσθῃναι τοὺς λίθους εἰς τὴν οἰκοδομὴν, ὅτι λαμπροὶ εἰσι λίαν. 5. ἐκλήθησαν δὲ γυναῖκες δώδεκα, εὐειδέσταται τῷ χαρακτήρι, μέλανα ἐνδεδυμέναι, καὶ τὰς τρίχας λευμέναι. ἐδοκοῦσαν δὲ μοι αἱ γυναῖκες αὐταὶ ἀγριαὶ εἶναι. ἐκέλευσε δὲ αὐτὰς ὁ ποιμὴν ἄραι [τ]οὺς λίθους τοὺς ἀποβεβλημένους ἐκ τῆς οἰκοδομῆς, καὶ ἀπενεγκεῖν αὐτοὺς εἰς τὰ ὄρη ὅθεν καὶ ἠνέχθησαν. 6. αἱ δὲ ἰλαραὶ ἦσαν, καὶ ἀπήνεγκαν 65 πάντας τοὺς λίθους, καὶ ἔθηκαν ὅθεν ἐλήφθησαν. καὶ μετὰ τὸ ἀρθῆναι πάντας τοὺς λίθους καὶ μηκέτι κείσθαι λίθον κύκλω τοῦ πύργου, λέγει μοι ὁ ποιμὴν· Κυκλάσωμεν τὸν πύργον, καὶ ἴδωμεν μὴ τί ἐλάττωμά ἐστὶν ἐν αὐτῷ. καὶ ἐκύκλευον ἐγὼ μετ' αὐτοῦ. 7. ἰδὼν δὲ ὁ ποιμὴν τὸν πύργον ὑπερηφῆ ὅσα τῇ οἰκοδομῇ, λίαν ἰλαρὸς ἦν· ὁ γὰρ πύργος οὕτως ἦν ὠκοδομημένος, ὥστε με ἰδόντα ἐπιθυμεῖν τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ· οὕτω γὰρ ἦν ὠκοδομημένος, ὡσὰν ἐξ ἐνὸς λίθου, μὴ ἔχων μίαν ἀρμολογίαν ἐν ἑαυτῷ. ἐφαίνετο δὲ ὁ λίθος ὡς ἐκ τῆς πέτρας ἐκκεκολαμμένος· μονόλιθος γὰρ μοι ἐδόκει εἶναι. 10. 1. Κἀγὼ περιπατῶν μετ' αὐτοῦ ἰλαρὸς ἦμην τοιαῦτα ἀγαθὰ βλέπων. λέγει δὲ μοι ὁ 70 ποιμὴν· Ἐπαγε καὶ φέρε ἀσβεστον καὶ ὄστρακον λεπτόν, ἵνα τοὺς τύπους τῶν λίθων τῶν ἠρμισμένων εἰς τὴν οἰκοδομὴν καὶ βεβλημένων ἀναπληρώσω· δεῖ γὰρ τοῦ πύργου τὰ κύκλω πάντα ὁμαλὰ γενέσθαι. 2. καὶ ἐποίησα καθὼς ἐκέλευσε, καὶ ἤνεγκα πρὸς αὐτόν. Ἐπῆρέτει μοι,

Handwritten Greek text in a cursive script, likely a manuscript page. The text is densely packed and covers most of the page area. It appears to be a religious or philosophical text, given the use of terms like 'κατα', 'αυτο', and 'ομοιο'. The script is somewhat faded and difficult to read in many places.

5

10

15

20

25

30

35

40

45

50

55

60

65

70

PLATE XI

- φησί, καὶ [ἐγγὺς τὸ ἔργον τελεσθήσεται]. ἐπλήρωσεν οὖν τοὺς τύπους τῶν λίθων τῶν εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἀπελη[λυ]θῶτων, καὶ ἐκέλευσε σαρωθῆναι τὰ κύκλω τοῦ πύργου καὶ καθαρὰ γενέσθαι. 3. αἱ δὲ παρθένοι λαβοῦσαι σάρον ἐσάρωσαν, καὶ πάντα τὰ κό[πρια] ἦραν ἐκ τοῦ πύργου, καὶ ἔρραναν ὕδωρ, καὶ ἐγένετο ὁ τόπος ἰλαρὸς καὶ εὐπρεπέστατος τοῦ πύργου. 4. λέγει μοι ὁ ποιμὴν· Πάντα, φησί, κεκαθά[ρται]· ἐὰν ἔλθῃ ὁ κύριος ἐπισκέψασθαι τὸν πύργον, οὐκ ἔχει ἡμᾶς οὐδὲν μέμψασθαι. ταῦτα εἰπὼν ἤθελεν ὑπάγειν. 5. ἐγὼ δὲ ἐπελαβόμεν αὐτοῦ τῆς πῆρας καὶ ἠρξάμεν αὐτὸν ὀρκί-
- 5 ζειν κατὰ τοῦ κυρίου ἵνα μοι ἐπιλύσῃ ἃ ἔδειξέ μοι. λέγει μοι· Μικρὸν ἔχω ἀκαιρεθῆναι, καὶ πάντα σοι ἐπιλύσω· ἐκδεξάι με ὡς ἔρχομαι. 6. λέγω αὐτῷ· Κύριε, μόνος ἂν ὦδε ἐγὼ τὴ ποιήσω; Οὐκ εἴ, φησί, μόνος· αἱ γὰρ παρθένοι αὐταὶ μετὰ σοῦ εἰσί. Παράδος οὖν, φημί, αὐταῖς με. προσκα-
λεῖται αὐτὰς ὁ ποιμὴν καὶ λέγει αὐταῖς· Παρατίθεμαι ὑμῖν τοῦτον ἕως ἔρχομαι· καὶ ἀπῆλθεν. 7. ἐγὼ δὲ ἤμην μόνος μετὰ τῶν παρθένων· ἦσαν δὲ ἰλαρώτεροι, καὶ πρὸς ἐμὲ εὐ εἶχον· μάλιστα [δὲ] αἱ δ' αἱ ἐνδοξότεροι αὐτῶν. 11. 1. Λέγουσί μοι αἱ παρθένοι· Σήμερον ὁ ποιμὴν ὦδε οὐκ ἔρχεται. Τί οὖν, φημί, ποιήσω ἐγὼ; Μέχρις ὅτε, [φασίν,] ἔλθῃ περίμενον αὐτόν· καὶ ἐὰν ἔλθῃ, λαλήσει μετὰ σοῦ, ἐὰν δὲ μὴ ἔλθῃ, μενεῖς
10 μεθ' ἡμῶν ὦδε ἕως [ἔρχεται]. 2. λέγω αὐταῖς· Ἐκδέχομαι αὐτὸν ἕως ὅψέ· ἐὰν δὲ μὴ ἔλθῃ, ἀπελεύσομαι εἰς τὸν οἶκον, καὶ πρῶτ' ἐπανήξω. αἱ δὲ ἀποκριθεῖσαι λέγουσί μοι· Ἡμῖν παρεδόθη· οὐ δύνασαι ἀφ' ἡμῶν ἀναχωρήσαι. 3. Ποῦ οὖν, φημί, μενῶ; Μεθ' ἡμῶν, φησί (?), κοιμηθήσῃ ὡς ἀδελφός, καὶ οὐχ ὡς ἀνὴρ. ἡμέτερος γὰρ ἀδελφός εἶ, καὶ τοῦ λοιποῦ μέλλομεν μετὰ σοῦ κατοικεῖν· λίαν γὰρ
15 καὶ παίζειν μετ' ἐμοῦ. 5. κἀγὼ ὡσεὶ νεώτερος ἐγεγονέην καὶ ἠρξάμεν καὶ αὐτὸς παίζειν μετ' αὐτῶν. αἱ μὲν γὰρ ἐχόρευον, αἱ δὲ ἄρ-
χοῦντο, αἱ δὲ ἦδον· ἐγὼ δὲ σιγῆν ἔχων μετ' αὐτῶν κύκλω τοῦ πύργου περιπάτου, καὶ ἰλαρὸς ἤμην μετ' αὐτῶν. 6. [ὀψίας] δὲ
γενομένης ἤθελον εἰς τὸν οἶκον ὑπάγειν· αἱ δὲ οὐκ ἀφήκαν, ἀλλὰ κατέσχον με. καὶ ἔμεινα μετ' αὐτῶν τὴν νύκτα, καὶ ἔμεινα μετ'
αὐτῶν [τὴν νύ]κτα, καὶ ἐκοιμήθην παρὰ τὸν πύργον. 7. ἔστρωσαν γὰρ αἱ παρθένοι τοὺς λινοὺς χιτῶνας ἑαυτῶν χαμαί, καὶ ἐμὲ ἀνέκλιναν
20 καὶ [ἔχαιρον] αἱ παρθένοι οὕτω μου προσερχομένου. καὶ ἔμεινα ἐκεῖ μέγρι τῆς αὔρου ἕως ὥρας δευτέρας μετὰ τῶν παρθένων. 8. εἶτα παρῆν ὁ
ποιμὴν, καὶ λέγει ταῖς παρθένοις· Μὴ τισιν αὐτῷ ὕβριν πεποιήκατε; Ἐρώτα, φασίν, αὐτόν. λέγω αὐτῷ· Κύριε, εὐφράνθην μετ' αὐτῶν
μείνας. Τί, φησίν, ἐδείπνησας; Ἐδείπνησα, φημί, κύριε, ῥήματα κυρίου ὄλην τὴν νύκτα. Καλῶς, φησίν, ἔλαβόν σε; Ναί, φημί, κύριε. 9. Νῦν, φησί, τί θέλεις
πρῶτον ἀκοῦσαι; Καθῶς, φημί, κύριε, ἀπ' ἀρχῆς ἔδειξας· ἐρωτῶ σε, κύριε, ἵνα καθὼς ἂν σοι ἐπερωτήσω, οὕτω μοι καὶ δηλώσῃς. Καθὼς
25 βούλει, φησίν, οὕτω σοι καὶ ἐπιλύσω, καὶ οὐδὲν ὄλως ἀποκρύψω ἀπὸ σοῦ. 12. 1. Πρῶτον, φημί, πάντων, κύριε, τοῦτό μοι δήλωσον· ἡ πέτρα καὶ
ἡ πύλη τίς ἐστιν; Ἡ πέτρα, φησίν, αὕτη καὶ ἡ πύλη ὁ υἱὸς ἐστι τοῦ θεοῦ ἐστί. Πῶς, φημί, κύριε, ἡ πέτρα παλαιά ἐστιν, ἢ δὲ πύλη καινή; Ἀ-
κουε, φησί, καὶ σῦνιε, ἀσύνετε. 2. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ θεοῦ πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ προγενέστερός ἐστιν, ὥστε σύμβουλον αὐτὸν γενέσθαι τῷ
πατρὶ τῆς κτίσεως αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καὶ παλαιός ἐστιν. Ἡ δὲ πύλη διατὶ καινή, φημί, κύριε; 3. Ὅτι, φησίν, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τῆς συντελείας
30 φανερὸς ἐγένετο, διὰ τοῦτο καινὴ ἐγένετο ἡ πύλη, ἵνα οἱ μέλλοντες σώξῃσθαι δι' αὐτῆς εἰς τὴν βασιλείαν εἰσέλθωσι τοῦ θεοῦ. 4. εἶδες, φησίν,
τοὺς λίθους τοὺς διὰ τῆς πύλης εἰσεληλυθότας εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου, τοὺς δὲ μὴ ἐληλυθότας πάλιν ἀποβεβλημένους εἰς τὸν ἴδιον τόπον;
Εἶδον, φημί, κύριε. Οὕτω, φησίν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ οὐδεὶς εἰσελεύσεται, εἰ μὴ λάβῃ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 5. ἐὰν γὰρ εἰς πόλιν θελήσῃς
εἰσελθεῖν τινά, κἀκεῖνη ἢ πόλις περιτετειχισμένη κύκλω καὶ μίαν ἔχῃ πύλιν, μήτι δύνη εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖνην εἰσελθεῖν εἰ μὴ διὰ τῆς πύλης
ἧς ἔχει; Πῶς γὰρ, φημί, κύριε, δύναται γενέσθαι ἄλλως; Εἰ οὖν εἰς τὴν πόλιν οὐ δύνη εἰσελθεῖν εἰ μὴ διὰ τῆς πύλης ἧς ἔχει αὕτη, οὕτω, φησί,
καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἄλλως εἰσελθεῖν οὐ δύναται ἄνθρωπος εἰ μὴ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ ἡγαπημένου ὑπ' αὐτοῦ. 6. εἶδες,
35 φησί, τὸν ὄχλον τὸν οἰκοδομοῦντα τὸν πύργον; Εἶδον, φημί, κύριε. Ἐκεῖνοι, φησί, πάντες ἄγγελοι ἐνδοξοὶ εἰσι. τούτοις οὖν περιτετει-
χισται ὁ κύριος. ἢ δὲ πύλη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν· αὕτη μία εἰσοδός ἐστι πρὸς τὸν κύριον. ἄλλως οὖν οὐδεὶς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὸν εἰ μὴ διὰ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ. 7. εἶδες, φησί, τοὺς ἐξ ἀνδρας καὶ τὸν μέσον αὐτῶν ἐνδοξον καὶ μέγαν ἀνδρα τὸν περιπατοῦντα παρὰ τὸν πύργον καὶ τοὺς λίθους ἀποδο-
κιμάσαντας ἐκ τῆς οἰκοδομῆς; Εἶδον, φημί, κύριε. 8. Ὁ ἐνδοξος, φησίν, ἀνὴρ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστί, κἀκεῖνοι οἱ ἐξ οἱ ἐνδοξοὶ ἄγγε-
λοὶ εἰσι δεξιὰ καὶ εὐάνυμα συγκρατοῦντες αὐτόν. τούτων, φησί, τῶν ἀγγέλων τῶν ἐνδοξῶν οὐδεὶς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν θεὸν ἄτερ
αὐτοῦ· ὃς ἂν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μὴ λάβῃ, οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 13. 1. Ὁ δὲ πύργος, φημί, τίς ἐστιν; Ὁ πύργος, φησίν, οὗτος
40 ἐκκλησία ἐστίν. 2. Αἱ δὲ παρθένοι αὐταὶ τίνες εἰσίν; Αὐταί, φησίν, ἅγια πνεύματά εἰσι· καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι οὐ δύναται εὑρεθῆναι εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ, ἐὰν μὴ αὐταὶ αὐτὸν ἐνδύσωσι τὸ ἐνδυμα αὐτῶν· ἐὰν γὰρ τὸ ὄνομα μόνον λάβῃς, τὸ δὲ ἐνδυμα παρὰ τούτων μὴ
λάβῃς, οὐδὲν ὠφέλεις. αὐταὶ γὰρ αἱ παρθένοι δυνάμεις εἰσὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. ἐὰν τὸ ὄνομα φορῆς, τὴν δὲ δύναμιν μὴ φορῆς
αὐτοῦ, εἰς μάτην ἔσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ φορῶν. 3. τοὺς δὲ λίθους, φησίν, οὓς εἶδες ἀποβεβλημένους, αὐτοὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐφόρεσαν, τὸν δὲ
ἱματισμὸν τῶν παρθένων οὐκ ἐνεδύσαντο. Ποῖος, φημί, ἱματισμὸς αὐτῶν ἐστί, κύριε; Αὐτὰ τὰ ὀνόματα, φησίν, ἱματισμὸς ἐστίν
45 αὐτῶν, ὃς ἂν τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ φορῆ, καὶ τούτων ὀφείλει τὰ ὀνόματα φορεῖν· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ υἱὸς τὰ ὀνόματα τῶν παρθένων
τούτων φορεῖ. 4. ὄσους, φησί, λίθους εἶδες εἰς τὴν οἰκοδομὴν τούτων τῶν παρθένων τὴν δύναμιν ἐνδεδυμένοι εἰσί. 5. διὰ τοῦτο βλέπεις τὸν πύργον
μονόλιθον γεγονότα τῆς πέτρας. οὕτω καὶ οἱ πιστεύσαντες τῷ κυρίῳ διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνδιδυσκόμενοι τὰ πνεύματα ταῦτα,
ἔσονται εἰς ἓν πνεῦμα, ἓν σῶμα, καὶ μὴ χρῶς τῶν ἱματίων αὐτῶν. τῶν τοιούτων δὲ τῶν φορούντων τὰ ὀνόματα τῶν παρθένων ἐστίν ἡ
50 τῶν παρθένων ἐτέθησαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου. Ἐπειδὴ πάντα σοι, φησί, μέλει, καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσεις, ἄκουε περὶ τῶν ἀποβεβλη-
μένων λίθων. 7. οὗτοι, φησί, πάντες τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἔλαβον, ἔλαβον δὲ καὶ τὴν δύναμιν τῶν παρθένων τούτων. λαβόντες οὖν τὰ
πνεύματα ταῦτα ἐνεδυναμώθησαν, καὶ ἦσαν μετὰ τῶν δούλων τοῦ θεοῦ, καὶ ἦν αὐτῶν ἓν πνεῦμα καὶ ἓν σῶμα καὶ ἓν ἐνδυμα, τὰ γὰρ αὐτὰ
ἐφρόνουν καὶ δικαιοσύνην εἰργάζοντο. 8. μετὰ οὖν χρόνον τινὰ ἀνεπίσθησαν ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἃν εἶδες μελανὰ ἱμάτια ἐν-
δεδυμέναν, τοὺς ὤμους ἔξω ἔχουσῶν καὶ τὰς τρίχας λευμμένας καὶ εὐμόρφων. ταύτας ἰδόντες ἐπεθύμησαν αὐτῶν, καὶ ἐνεδύσαντο
55 τὴν δύναμιν αὐτῶν, τῶν δὲ παρθένων ἀπεδύσαντο τὴν δύναμιν. 9. οὗτοι οὖν ἀπεβλήθησαν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐκεῖνας παρε-
δόθησαν. οἱ δὲ μὴ ἀπατηθέντες τῷ κάλλει τῶν γυναικῶν τούτων ἔμειναν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ. ἔχεις, φησί, τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀποβεβλη-
μένων. 14. 1. Τί οὖν, φημί, κύριε, ἐὰν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, τοιοῦτοι ὄντες, μετανοήσωσι καὶ ἀποβάλωσι τὰς ἐπιθυμίας τῶν γυναικῶν τούτων,
καὶ ἐπανακάμψωσιν ἐπὶ τὰς παρθένας, καὶ ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν πορευθῶσιν, οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ;
2. εἰσελεύσονται, φησίν, ἐὰν τούτων τῶν γυναικῶν ἀποβάλωσι τὰ ἔργα, τῶν δὲ παρθένων ἀναλάβωσι τὴν δύναμιν καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν
60 πορευθῶσι. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τῆς οἰκοδομῆς ἀνοχὴ ἐγένετο, ἵνα ἐὰν μετανοήσωσιν οὗτοι, ἀπέλθωσιν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ
πύργου. ἐὰν δὲ μὴ μετανοήσωσι, τότε ἄλλοι ἀπελεύσονται, καὶ οὗτοι εἰς τέλος ἐκβληθήσονται. 3. ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἡχαρίστησα τῷ
κυρίῳ, ὅτι ἐσπλαγχνίσθη ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐξάπεστείλε τὸν ἄγγελον τῆς μετανοίας εἰς ἡμᾶς τοὺς
ζῶν ἡμῶν. 4. Νῦν, φημί, κύριε, δήλωσόν μοι, διὰ τί ὁ πύργος χαμαὶ οὐκ ᾤκοδομηται, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν. Ἐγὼ, φησίν, ἄφρων
65 εἶ καὶ ἀσύνετος; Ἀνάγκη ἔχω, φημί, κύριε, πάντα ἐπερωτᾶν σε, ὅτι οὐδὲ ὄλως οὐδὲν δύναμαι νοῆσαι· τὰ γὰρ πάντα μεγάλα καὶ ἐν-
δοξά ἐστι καὶ δυσνόητα τοῖς ἀνθρώποις. 5. Ἄκουε, φησί· τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ μέγα ἐστί καὶ ἀχώρητον, καὶ τὸν κόσμον ὅλον βαστάζει.
εἰ οὖν πᾶσα ἡ κτίσις διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ βαστάζεται, τί δοκεῖς τοὺς κεκλημένους ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα φορούντας τοῦ υἱοῦ τοῦ
θεοῦ καὶ πορευομένους ταῖς ἐντολαῖς τοῦ θεοῦ αὐτοῦ; 6. βλέπεις οὖν ποῖους βαστάζει; τοὺς ἐξ ὅλης καρδίας φορούντας τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. αὐτοὺς οὖν θεμέλιος αὐτοὺς ἐγένετο, καὶ ἠδῶς αὐτοὺς βαστάζει, ὅτι οὐκ ἐπαισχύνονται τὸ ὄνομα αὐτοῦ φορεῖν. 15. 1. Δή-

11

12

13

14

15

Fragment of an ancient Greek papyrus scroll with dense handwritten text in a cursive hand. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines across the page. The ink is dark, and the papyrus fibers are visible, particularly at the edges. The fragment is roughly rectangular with irregular, torn edges. The text is written in a cursive script characteristic of ancient Greek papyrus documents. The fragment is mounted on a light-colored background, and the right edge shows the binding of the scroll.

5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65

PLATE XII

FOR REFERENCE
NOT TO BE TAKEN FROM THIS ROOM

Z
115.
.Z
.H55

3777

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
10 ELMSLEY PLACE
TORONTO 5, CANADA.

3777

